

ศัญญาทิพย์

T.3-2

คู่มือครู

ชั้นอนุบาล

ชีวิตกับอารมณ์

ปีที่ 3 ชุดที่ 2

สำหรับนักเรียนอายุ 15-17 ปี

ผู้เรียบเรียง / ศิลป์

คาเวล โรแซล / ดอกไม้ วงษ์น้อย

สารบัญ

บทที่ 1 ในปฐมกาล	3
บทที่ 2 การอภัยโทษบาป	9
บทที่ 3 ทำอย่างสุดความสามารถ	15
บทที่ 4 คุณทำได้	20
บทที่ 5 คริสตจักร	24
บทที่ 6 ความกระวนกระวาย	30
บทที่ 7 ความหว่าเหว่	37
บทที่ 8 ความโกรธ	44
บทที่ 9 ความริษยา	51
บทที่ 10 การสูญเสีย	57
บทที่ 11 การหายโรค	63
บทที่ 12 จงเข้าใจความจริง	69
บทที่ 13 ชีวิตหลังความตาย	75

จัดทำโดย

คณะกรรมการคริสเตียนศึกษาเป็นเตคอสในประเทศไทย

195 ซ.มีลาภ ถ.สุขุมวิท 103 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260 โทร.082-447-2056

บทที่ 1 ในปฐมกาล

เป้าหมาย

เพื่อจะเรียนรู้ถึงผลแห่งการทำบาปของมนุษย์คู่แรก และยอมรับแผนการอันไถ่บาปของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก. 1:1, 26-28, 2:15-17, 3:4-7, 15-19, 22-24, กจ. 2:21 รรม.5:8, 19, 10:9-10, ฮบ. 9:24-26

ข้อควรจำ

“และจะเป็นเช่นนี้คือทุกคนซึ่งได้ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด” (กจ. 2:21)

การเริ่มต้น

นักวิทยาศาสตร์ให้คำอธิบายเกี่ยวกับทางช้างเผือกว่า ทางช้างเผือกประกอบด้วยดวงดาวประมาณหนึ่งแสนล้านดวง และมีกลุ่มดาวอื่นๆ อีก 400 กลุ่มที่หมุนอยู่รอบๆ โดยมีความเร็วประมาณ 2 หมื่นกิโลเมตรต่อหนึ่งชั่วโมง เป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างยิ่งที่ดาวเหล่านี้หมุนไปอย่างมีระเบียบและไม่เคยชนกัน ทำให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าพระผู้สร้างซึ่งอยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ เราไม่จำเป็นต้องพินิจดูความลึกลับมหัศจรรย์ของจักรวาล เพื่อจะได้เห็นสง่าราศีและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เพราะความยิ่งใหญ่และสิ่งมหัศจรรย์กว่านั้นก็มีอยู่ใกล้ตัวของเรายู่แล้ว นั่นคือความมหัศจรรย์เกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์

เมื่อเราได้ศึกษาและพินิจพิจารณาตัวเราเอง ยิ่งพิจารณาละเอียดมากเท่าไรก็ยิ่งทำให้เราได้เห็นถึงความล้ำลึกมหัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงกระทำมากเท่านั้น พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างจักรวาลและสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ทุกเซลล์ ทุกเนื้อเยื่อ และอวัยวะทุกส่วนในร่างกายของเรา พระเจ้าเป็นผู้สร้างจิตวิญญาณของเราด้วยจิตวิญญาณเป็นส่วนที่จะดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

กิจกรรม

ใช้เวลา 3 นาที ที่จะเขียนรายชื่อของกระดูก 206 ชนิดในร่างกาย หลังจาก 3 สัปดาห์ดูว่าใครเขียนได้มากที่สุด

คำอธิบาย

1. เกิดขึ้นได้อย่างไร (ปฐมก. 1:1, 26-28, 2:15-17)

คำถาม นักวิทยาศาสตร์ได้อธิบายถึงการกำเนิดจักรวาลและมนุษย์ไว้ว่าอย่างไร (ขอให้หลายคนตอบคำถามและเขียนคำตอบบนกระดาน)

นักวิทยาศาสตร์ได้ให้ทฤษฎีเกี่ยวกับการกำเนิดของจักรวาลไว้หลายประการ และแยกแขนงวิชาออกไปอีกวิชาหนึ่ง เรียกว่าจักรวาลศาสตร์ มีการค้นพบทฤษฎีความเป็นมาของโลกและของมนุษย์หลายประการ แต่นักวิทยาศาสตร์ยังไม่ยืนยัน ในพระคัมภีร์กล่าวว่า “ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” (ปฐมก. 1:1)

นักวิทยาศาสตร์พยายามค้นคว้าหาความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติและที่มาของมนุษย์ แต่ไม่มีทฤษฎีใดของมนุษย์ที่พูดความจริงเท่ากับพระวจนะของพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐมก. 1:26-28)

คำถาม ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างมนุษย์ มีความเกี่ยวข้องต่อการมีชีวิตอยู่ของเราอย่างไร (เมื่ออภิปรายเกี่ยวกับคำถามนี้ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่า การถูกสร้างโดยพระเจ้าหมายถึงต้องมีความรับผิดชอบ และมีความผูกพันกับพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้าง)

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์คู่แรกคือ อาดัมและเอวา พระคัมภีร์บอกเราว่าพระองค์ทรงสร้างทั้งสองคนตามพระฉายาของพระองค์ (ปฐมก. 1:27) และสั่งให้มีลูกดกทวี (ปฐมก. 1:28) นี่หมายความว่ามนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ดังนั้น เราจะต้องมีความรับผิดชอบในการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด ข้อที่ 1 แล้วอภิปราย

ตั้งแต่เดิมนั้นพระเจ้าทรงตั้งพระทัยให้มนุษย์มีความรับผิดชอบ เมื่อพระองค์สร้างอาดัมและเอวา พระองค์ได้สร้างโลกที่สวยงามและน่าอยู่อาศัยให้แก่เขาด้วย “พระเจ้าจึงทรงให้มนุษย์นั้นอยู่ในสวนเอเดน ให้ทำและรักษาสวน” (ปฐมก. 2:15) จริงอยู่ แม้จะมีข้อผูกมัดอยู่บ้างเกี่ยวกับดินแดนแห่งความสุขนั้น แต่ก็ไม่ใช่เพื่อให้เป็นภาระหนัก (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐมก. 2:16,17)

2. พ่อแห่งการมูสา (ปฐมก. 3:4-7)

คำถาม พระเจ้าทรงเตือนอาดัมและเอวาชัดเจนอย่างไร คุณคิดว่าทั้งสองคนเข้าใจว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเขากินผลจากต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่ว (ชักชวนให้ตอบคำถาม) พระเจ้าทรงเตือนอาดัมและเอวาไว้อย่างชัดเจน ทรงตรัสว่า “...ผลของต้นไม้ นั้นอย่ากิน” (ปฐมก. 2:17)

มารม้นฉลาดและมีเล่ห์เหลี่ยมที่บิดเบือนความจริงของพระเจ้า โดยปนความเท็จเข้ากับความจริง ทำให้
น่าเชื่อถือมาก

คำถาม งูทำให้เอวาเชื่อได้อย่างไรว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นถ้านางจะกินผลไม้ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก.
3:4-5 เพื่อเป็นเบื้องหลังของการอภิปรายคำถามนี้) ซาตานใช้คำมูสาแบบง่าย ๆ มันปฏิเสธความจริงและต่อมา
ก็ยกเหตุผลขึ้นมาชักชวนอย่างนิมนวล (ให้ผู้เรียนค้นดูคำว่า “นิมนวล” ในพจนานุกรมไทย ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่า
นี่คือวิธีการพูดของซาตาน ปฐก.3:5)

คำมูสาของซาตานเป็นที่สนใจของเอวา มันใช้ความทะเยอทะยาน ความเห็นแก่ตัวของเอวาเป็นจุดโจมตี
เหมือนกับเป็นการบอกกับเอวาว่า “พระเจ้าไม่รักเธอมากเท่ากับที่พระองค์พูดหรือ” หรือ “พระองค์ไม่ยอมให้
เธอมีความสำคัญเท่ากับพระองค์หรือ”

เอวาตก “หลุมพราง” ของซาตานและตัดสินใจไม่เชื่อฟังพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก.3:6)

เมื่ออาดัมและเอวาไม่เชื่อฟังพระเจ้าโดยกินผลไม้ต้นไม้ต้องห้ามนั้น เขาจึงรู้ว่าได้ทำบาป ความบาป
ทำลายความบริสุทธิ์ของเขาจำเพาะพระเจ้า “ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น จึงสำนึกว่าตนเปลือยกายอยู่ ก็เอาใบ
มะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างไว้” (ปฐก.3:7)

3. พิพากษาถึงตาย (ปฐก.3:15-19, 22-24)

คำถาม อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคุณถูกจับได้ว่าทำผิดกฎหมาย (รอคำตอบ)

ในทุกสังคมจะมีการลงโทษเมื่อทำผิดกฎหมาย แม้แต่การทำผิดกฎหมายของธรรมชาติก็ต้องมีการลงโทษด้วย
ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณไม่เชื่อกฎของแรงดึงดูด และโยนจานของคุณแม่อขึ้นไปในอากาศ มันก็จะตกลงมาแตก ดังนั้น
กฎแห่งธรรมชาติจะทำโทษการกระทำของคุณ เป็นต้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก.3:14-15 และเขียนออกมาตาม
ความเข้าใจของตัวเอง)

กฎของพระเจ้ก็ต้องมีการลงโทษเมื่อทำผิดเช่นเดียวกัน พระเจ้าลงโทษซาตานโดยการแข่งสาป รวมถึง
คำแข่งสาปที่อยู่ใน ปฐก.3:15 ด้วย นักศาสนศาสตร์ได้ตีความหมายเล็งถึงพระเยซู ซึ่งจะเป็น “พงษ์พันธุ์” ของ
หญิง ผู้ที่จะบดขยี้หัวของซาตานให้แหลกที่ไม้กางเขน

บาปของเอวาจะต้องได้รับการลงโทษจากพระเจ้าด้วย “เราจะเพิ่มความทุกข์ลำบากขึ้นมากมาย ในเมื่อ
เจ้ามีครุฑและคลอบุตร” (ปฐก.3:16) (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก.3:17-19 และเขียนออกมาตามความเข้าใจของ
ตัวเอง และบอกถึงโทษแห่งการไม่เชื่อฟังของอาดัมย่อๆ)

โทษแห่งความผิดบาปของมนุษย์คู่แรกได้สืบทอดกันต่อๆ มาจนถึงปัจจุบัน ผู้หญิงมีความเจ็บปวดทรมานเมื่อคลอดบุตร และมนุษย์ต้องตรากตรำทำงานหนักเพื่อการอยู่รอด เพราะ “การเป็นศัตรู” ของธรรมชาติ การไม่เชื่อฟังของอาดัมนำความทุกข์และการลงโทษมาถึงมนุษยชาติ

คำถาม การไม่เชื่อฟังของอาดัมและเอวาเกี่ยวข้องกับความตายอย่างไร (รอคำตอบ) พระเจ้าทรงรู้ว่าการไม่เชื่อฟังทำให้อาดัมและเอวาตกลงในความบาป ซึ่งเป็นสภาพที่แตกต่างจากตอนที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ ดังนั้น จึงทรงเห็นว่า มนุษย์จำเป็นจะต้องพบกับความตาย เพราะเป็นวิธีเดียวที่จะทำให้มนุษย์มีชีวิตนิรันดร์ได้ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก.3:22-23)

ถ้าอาดัมและเอวาสามารถมีชีวิตอยู่ได้ตลอดไป เขาคงคิดว่าพระเจ้าไม่สนพระทัยกับการไม่เชื่อฟังของเขา และประตูที่จะนำให้มนุษย์ทำบาปนั้นก็เปิดกว้างขึ้น เพราะไม่ต้องกลัวการลงโทษ ชีวิตในสวนเอเดนคงจะเต็มไปด้วยความผิดบาปยิ่งกว่าสมัยปัจจุบัน

พระเจ้าทรงยุติธรรม พระองค์ไม่ได้ปล่อยอาดัมกับเอวาทำบาป โดยไม่ลงโทษ การลงโทษในการไม่เชื่อฟังของอาดัมและเอวาเป็นบทเตือนใจของมนุษย์ทั้งโลกว่า พระเจ้าทรงต้องการให้มนุษย์ทุกคนเชื่อฟังพระองค์

เมื่อขับไล่อาดัมและเอวาออกจากสวนไปแล้ว พระเจ้าทรงตั้งทูตสวรรค์ให้ดูแลสวน เพื่อไม่ให้ทั้งสองกลับเข้ามาในสวนนั้นอีก (ปฐก. 3:24)

4. ทางออก (กจ.2:21, รม.5:8-9, 10:9-10 ฮบ.9:24-26)

คำถาม พระเจ้าทรงแก้ปัญหาเกี่ยวกับบาปของอาดัมและเอวาอย่างไร

พระองค์ทรงจัดเตรียมความชอบธรรม เพื่อเราจะได้มีชีวิตร่วมกับพระองค์อย่างไร (ชักชวนให้อภิปราย)

ความรักของพระเจ้านั้นใหญ่หลวง พระองค์ทรงปรารถนาอยากช่วยทุกคนที่แสวงหาพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:21)

เราไม่ควรจะประหลาดใจที่เห็นว่าพระเจ้าทรงมีประสงค์อยากจะช่วยเรา ให้หลุดพ้นจากความผิดบาปตามเชื้อสายของอาดัม “พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือ ขณะที่เรากำลังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเพื่อเรา” (รม. 5:8) การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเป็นการชำระหนี้บาปแทนเรา เพื่อเราจะเข้าไปหาพระเจ้าได้ โรม 5:19 กล่าวว่า “เพราะว่าคนบาป เพราะคนคนเดียวที่ไม่ได้เชื่อฟังฉันใด คนเป็นอันมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังฉันนั้น”

คำถาม มนุษย์จะพบความรอดได้อย่างไร (รอคำตอบ) การไม่เชื่อฟังของอาดัมนำความบาปและความตายมา การเชื่อฟังของเราทำให้พระเจ้าช่วยเราให้รอดและประทานชีวิตให้แก่เรา เพราะพระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อความผิดบาปของเรา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 10:9-10)

หลายศตวรรษก่อนพระเยซูบังเกิดในสมัยพระคัมภีร์เดิม พวกปุโรหิตจะต้องถวายเครื่องบูชาไถ่บาปแทนคนที่ทำบาปครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อจะได้รับการอภัยโทษจากพระเจ้า แต่บัดนี้ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ พระคริสต์ได้ทรงเปลี่ยนแปลงทุกสิ่ง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮบ. 9:24-25 และบททวนพิธีกรรมที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์เดิมแบบย่อๆ) พระเยซู “ถวาย” ชีวิตของพระองค์เองบนไม้กางเขนเพียงครั้งเดียว เป็นเครื่องหมายแทนการกระทำในพระคัมภีร์เดิม เพื่อเป็นการชำระหนี้บาปของเรา “...และเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า พระองค์ทรงปรากฏเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในปลายยุค เพื่อกำจัดบาปให้หมดสิ้นไป โดยการถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา” (ฮบ.9:26)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เรื่องของความบาป ผลของความบาปและความรอดที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับมนุษย์ อาจดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเข้าใจยากแต่เราสามารถเข้าใจได้ว่า ความผิดบาปของอาดัมและเอวา เป็นสิ่งที่สืบทอดกันมาทุกชั่วอายุคน และรู้ว่าโดยทางพระเยซูคริสต์ พระเจ้าทรงเป็นผู้จัดเตรียมให้เรามีทางที่จะรอดพ้นและเอาชนะความผิดบาปได้

ความบาปของอาดัมและเอวาสอนให้เราถึงการทดลองขั้นพื้นฐานที่นำมนุษย์ไปถึงความผิดบาป

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนเขียน 1 คร.10:13 ลงบนกระดาษแข็ง 3x5 นิ้ว หนูหัวใจให้เขาท่องข้อความนี้ เพื่อจะใช้ในตอนที่ถูกรวดถาม

ความบาปแฝงไว้ด้วยความหลอกลวงและความเท็จ ตัวอย่างเช่น เมื่อคนดูโฆษณาขายสุรา เขาจะใช้คนที่มีความแข็งแรง หนุ่มแน่นหน้าตาดี โดยจะไม่มีโอกาสได้เห็นสภาพของคนที่เปื้อนโรคพิษสุราเรื้อรังที่แท้จริงเลย ในลักษณะเดียวกันกับเรื่องอื่นๆ ชาตานจะพยายามทำให้เรื่องความบาปเป็นสิ่งที่น่าสนใจ แต่การทำตามและมีชีวิตอยู่ในบาปนำไปถึงความตาย

พระเจ้าทรงจัดหนทางที่จะให้เรามีชัยชนะต่อบาปและมีชีวิตโดยทางพระเยซูคริสต์ พระเจ้าทรงรักเรามากมายจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมา เพื่อเป็นค่าไถ่ความผิดบาปของมนุษย์และประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ผู้เชื่อทุกคน

คุณมีโอกาสได้รับชีวิตนั้นในพระเยซูคริสต์ คุณสามารถมีเสรีภาพหลุดพ้นจากความผิดบาป การทดลอง
ยังจะมีอยู่แต่พระเจ้าสามารถรักษาคุณไว้ให้ปลอดภัย โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์

บางทีคุณอาจจะไม่เคยคิดถึงเรื่องอย่างนี้มาก่อน แต่เวลานี้คุณได้รู้แล้วว่าพระเจ้าทรงรักคุณมากมาย
เพียงใด ทำไมคุณไม่ตัดสินใจต้อนรับพระเยซูเสียตั้งแต่วันนี้

หัวข้อสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

การไม่เชื่อฟังของอาดัมและเอวามีผลกระทบต่อชีวิตของเราได้อย่างไร พระเจ้าทรงจัดเตรียมวิธีให้เรา
หลุดพ้น และมีชัยชนะต่อบาปโดยวิธีใด

บทที่ 2 การอภัยโทษบาป

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจการบังเกิดใหม่และการถวายตัวต่อพระเยซูคริสต์

ข้อพระคัมภีร์

สภษ.28:13, ลก.13:2-3, ยน.3:1-21, กจ.3:19, 17:29-31, 1 ยน.2:3-6

ข้อควรจำ

“เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอด โดยพระบุตรนั้น” (ยน.3:17)

การเริ่มต้น

ให้ผู้เรียนอภิปรายให้หัวข้อว่าอะไรเป็นเรื่องที่ยากที่สุดในการยกโทษ อะไรเป็นเรื่องที่ง่ายที่จะยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อเรา หรือผู้ที่ทำผิดต่อคนที่เรารัก

คุณเคยได้ยินคำพูดแบบใหม่ “ฉันยกโทษให้คุณได้ แต่ฉันจะไม่มีวันลืมสิ่งที่คุณทำต่อฉัน” การยกโทษแบบนี้เป็นการยกโทษจริงๆไหม จะเป็นการให้อภัยอย่างแท้จริงได้อย่างไร ในเมื่อยังจดจำการกระทำผิดของอีกฝ่ายหนึ่งไว้ ถ้าเรายังเก็บ “รอยแผล” ที่คนอื่นได้ทำไว้กับเรา เราจะพูดได้อย่างไรว่า เราให้อภัยแก่บุคคลนั้นแล้ว

การอภัยที่ไม่ยอมลืมการกระทำผิด ไม่ใช่การให้อภัยอย่างแท้จริง ถ้าเรายังมีใจเจ็บแค้นอยู่ แม้ว่าจะไม่แสดงออกมา ก็แสดงว่าเรายังไม่ได้ให้อภัย

ลองจินตนาการดูซิว่าชีวิตเราจะเป็นอย่างไร ถ้าพระเจ้าจะตรัสว่า “เฮลละ เรายกโทษให้เจ้า แต่เราจะไม่ลืมวันลืมการกระทำผิดของเจ้า” เราคิดว่าพระเจ้าทรงล่วงรู้ความลับส่วนตัวของเราได้ดีกว่าใคร ถ้าพระเจ้าทรงจดจำความผิดของเราไว้ เราจะมีปัญหาอย่างน้อยก็สองปัญหาใหญ่ๆ คือ ได้รับความอับอาย และการพิพากษาลงโทษตลอดไปเป็นนิรันดร์

คำอธิบาย

1. กลับใจและสารภาพ (สภษ.28:13, ลก. 13:2-3, กจ.3:19, 17:29-31)

“ไม่ต้องโมโห แต่แก้เผ็ดมันเลย” นี่คือน้ำคำพูดของคนบางคน มันเป็นอาการตาบอดในธรรมชาติของมนุษย์ที่เราทุกคนอาจจะมีความรู้สึกเช่นนี้ในบางครั้งบางคราว คือ อยากทำการแก้แค้นเมื่อถูกทำร้ายหรือเจ็บใจ

คำถาม การที่จะรับการอภัยโทษจากพระเจ้าเริ่มต้นจากจุดไหน (รอคำตอบ)

พระเจ้าไม่ทรงกระทำการแก้แค้นเราในเรื่องความผิดบาป พระองค์ทรงต้องการให้เรายอมรับผิดและมีความจริงใจต่อพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.28:13) สิ่งที่เราควรระวังที่สุดเกี่ยวกับความบาป คือ การเพิกเฉยหรือการปกปิดความบาป การปกปิดความบาปนำไปถึงความพินาศ การสารภาพนำไปถึงชีวิต

การไม่สารภาพก็มีค่าเท่ากับการทำลายผลแห่งความบาปก็คือ ความตาย ถ้าเราพยายามเก็บซ่อนความบาปไว้ เราจะต้องเผชิญกับความตาย พระเยซูทรงต้องการให้ผู้เชื่อทุกคนเข้าใจ ครั้งหนึ่งเมื่อพระเยซูทรงทราบถึงเรื่องความตายที่น่าอนาถของบางคน พระองค์จึงยกเอาเรื่องนั้นขึ้นมา เพื่อเน้นให้เห็นถึงความจำเป็นของการเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความตายและความพินาศ เนื่องจากความผิดบาป ถ้าไม่ยอมสารภาพและกลับใจเสียใหม่ พระเยซูตรัสสอนว่า “ท่านทั้งหลายคิดว่าชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาปยิ่งกว่าชาวกาลิลีอื่นๆ ทั้งปวง เพราะว่าเขาได้ถูกภัยอันตรายอย่างนั้นหรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่ แต่ท่านทั้งหลายมิได้กลับใจใหม่ จะต้องพินาศเหมือนกัน “ (ลูกา 13:2-3)

คำถาม ผลของการสารภาพบาปและการกลับใจใหม่คืออะไร (รอคำตอบ)

เมื่อเราเห็นด้วยกับพระเจ้า และยอมสารภาพบาปต่อพระองค์ และขอพระองค์ช่วยให้เราละทิ้งความบาปกลับใจใหม่แล้วความชื่นชมยินดีและพระพรของพระเจ้าจะหลั่งไหลเข้าสู่จิตใจของเรา พระเจ้าจะทรงชำระความผิดบาป และเปลี่ยนเราให้เป็นคนใหม่ด้วยการสถิตอยู่ของพระองค์ “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อพระเจ้าจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อวาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า” (กิจการ 3:19)

เราจะต้องแก้ปัญหาของบาปด้วยการกลับใจใหม่ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเมื่อเวลาแห่งการพิพากษามาถึง เราจะต้องพบกับความพินาศ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ. 17:29-31) พระเจ้าทรงมีความอดทนอดกลั้นต่อความผิดบาปของเรา เปาโลพูดกับชาวเอเธนส์ว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงถือโทษมนุษย์ในเรื่องการกราบไหว้รูปเคารพในอดีตที่ผ่านมา เขาคงหมายความว่า พระเจ้าไม่ได้ทรงทำลายล้างมนุษย์ให้หมดสิ้นไปจากโลก แต่ยังมีให้โอกาสแก่ทุกคนในการเข้ามาถึงความจริงของพระองค์

พระเมตตาการุณยาอย่างไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าเปิดโอกาสให้เราได้สารภาพและกลับใจใหม่ แต่ในวันหนึ่งความอดทนของพระเจ้าจะสิ้นสุดลง ถ้าเราไม่กลับใจใหม่และต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อถึงวันนั้นเราจะพบพระองค์เป็นผู้พิพากษา

2. เชื่อในพระเยซู (ยอห์น 3:14-18)

คำถาม เมื่อเราพูดว่าเรารอดโดยความเชื่อในพระคริสต์หมายความว่าอะไร

คุณจะอธิบายเกี่ยวกับความรอดโดยความเชื่ออย่างไร (ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าการรอดด้วยความเชื่อนั้นไม่เพียงแต่การรู้ว่าพระเยซูทรงพระชนม์อยู่และเป็นคนดีเท่านั้น แต่จะต้องมีความไว้วางใจเชื่อมั่นและยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยเมื่อเชื่อในพระเยซู)

นิโคเดมัส ผู้นำศาสนายิวคนหนึ่งเป็นคนที่มีการศึกษาดี รู้เรื่องของพระเยซู และมีความเชื่อถือนในพระองค์ นิโคเดมัสได้มาหาพระเยซูและพูดกับพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านเป็นครูที่มาจากพระเจ้า” (ยอห์น 3:2) แต่ความเชื่ออย่างนั้นไม่ได้แสดงถึง การยอมจำนนหรือไว้วางใจเพื่อจะรับความรอด (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 3:14-15 ถ้ามีเวลาพอ ให้ผู้เรียนอ่าน กดว.21:4-9 หรือครุอาจสรุปใจความพระคัมภีร์ตอนนี้ เพื่อเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อใน ยอห์น 3:14-15)

ความเชื่อแห่งความรอดหมายถึงความไว้วางใจในพระเยซูและมอบชีวิตไว้กับพระองค์ แม้วานิโคเดมัสจะอยู่บนเส้นทางที่จะนำเขาไปสู่ความเชื่อแห่งความรอด แต่เขาก็ไม่สามารถไปถึงจุดนั้นได้ จนกว่าเขาจะรู้จักพระเยซูและรู้ว่าพระองค์เป็นผู้ใด

คำถาม เราจะต้องมีความเข้าใจและรู้จักพระเจ้าและพระคริสต์ก่อนจะได้รับ ความรอดอย่างไร (รอคำตอบ)

พระเยซูทรงบอกนิโคเดมัสเกี่ยวกับพระองค์เอง และแผนแห่งการช่วยให้รอดของพระเจ้าแบบง่าย ๆ ว่า “พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่ได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

กิจกรรม

แบ่งชั้นเรียนเป็น 2 กลุ่ม ที่จะแข่งขัน แต่ละกลุ่มจะเลือกคนหนึ่งที่จะรับการทดสอบโดยเอาผ้าปิดตา แล้ววางสิ่งของไว้บริเวณรอบๆห้องเรียน และคนที่ถูกปิดตานั้นจะต้องคอยฟังเสียงของกลุ่มตัวเองที่จะเดินผ่านสิ่งกีดขวางจนกว่าจะถึงจุดปลายทาง ถ้าหากว่าชนถูกสิ่งกีดขวาง จะต้องกลับไปเริ่มต้นใหม่ เปรียบเสมือนเมื่อเราจะรับความรอด เราต้องวางใจในพระเยซูคริสต์ ผู้นำพาเราเช่นเดียวกับเกมส์นี้ ผู้ถูกปิดตาจะต้องไว้วางใจในการแนะนำของผู้บอกทางแก่เขา

เรามีความเชื่อถือนต่อผู้ที่รักเราเพราะอะไร เพราะเป็นธรรมชาติของความรัก ความรักทำให้เราต้องเอาใจใส่ต่อคนที่เรารัก อย่างเช่น พ่อแม่พี่น้อง เพื่อนสนิท เรารู้ว่าเราสามารถไว้วางใจคนเหล่านี้ได้ เพราะเขารักเราและเขาไว้วางใจในเรา เพราะรู้ว่าเรารักเขา

พระเจ้าทรงรักเรามาก เกินความคิดความเข้าใจของมนุษย์ เป็นความรักที่สำแดงออกโดยทางพระเยซู คริสต์ ซึ่งเป็นผู้ที่เราไว้วางใจได้ เราจึงวางความเชื่อและความไว้วางใจของเราไว้ในพระองค์

พระเจ้าจะไม่กล่าวโทษเราหรือตำหนิเรา ถ้าเราจะไว้วางใจในพระคริสต์ที่ละก้าวและทีละเล็กทีละน้อยใน แต่ละวัน (ขอให้ของคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 3:17)

พระเจ้าเกลียดชังความผิดบาปแต่ทรงรักมนุษย์ นั่นหมายความว่า ไม่ว่ามนุษย์จะมีความผิดบาป มากมายเพียงใด พระเจ้ายังทรงรักเราอยู่ พระองค์จะทรงช่วยให้เราหลุดพ้นจากความผิดบาปและโทษของมัน เมื่อเราเชื่อและวางใจในพระเยซู

แต่น่าเสียดใจที่พระเจ้าจำเป็นจะต้องพิพากษาลงโทษคนที่ปฏิเสธพระเยซู ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่รักคนที่ไม่ เชื่อ แต่เพราะความไม่เชื่อได้ตัดพวกเขาออกจากการช่วยเหลือออกจากความช่วยเหลือของพระองค์ “ผู้ที่วางใจ ในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ ส่วนผู้ที่มิได้วางใจก็ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขาไม่ได้ วางใจพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า” (ยอห์น 3:18)

3. ทำสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า (ยน. 3:19-21, 1 ยน. 2:3-6)

คำถาม ตราบใดที่เรายังมีความเชื่อในพระเยซู การดำเนินชีวิตของเรามีความสำคัญเพียงใด (ชักชวนให้ ตอบคำถาม)

สมมุติว่า คุณเป็นนักศึกษาที่มีความรักนับถือต่ออาจารย์คนหนึ่งมาก อาจารย์ท่านนี้ได้ให้ความช่วยเหลือ คุณมาเป็นเวลานาน ครั้งหนึ่งเมื่อถึงเวลา อาจารย์สั่งว่าขอให้ใช้เวลาหลายๆ ในการทบทวนและเตรียมให้พร้อม แต่คุณรู้สึกว่าจะไม่อยากจะทำ เพราะไม่ชอบวิชานั้นด้วย พอถึงเวลาส่งกระดาษสอบคืนให้อาจารย์ คุณไม่ได้ทำ ข้อสอบอะไรเลย แต่เขียนที่กระดาษนั้นว่า “ผมรักและนับถืออาจารย์มากที่สุด ผมเชื่อและวางใจในอาจารย์ ตลอดเวลา แต่ผมรู้สึกว่าวิชานี้ไม่ค่อยมีความสำคัญเท่าไร ผมเลยไม่อยากทำข้อสอบ ขอขอบคุณมากที่อาจารย์ พยายามช่วยเหลือผม และรู้ว่าผมเชื่อและวางใจอาจารย์มากเพียงใด”

นั่นฟังดูตลกใช่ไหม ถ้าคุณมีความนับถือหรือมีความเชื่อถือต่ออาจารย์ที่คุณรัก คุณจะไม่ได้ละเลยต่อ ข้อสอบและต้องเชื่อฟัง ในทำนองเดียวกัน ถ้าคุณบอกว่าคุณมีความเชื่อในพระเยซู แต่ไม่สนใจคำสั่ง แผนการที่ พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับชีวิตของคุณก็พิสูจน์ให้เห็นว่าคุณไม่ได้มีความเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริง คือ ไม่ใช่ ความเชื่อแห่งความรอดที่มีความจำเป็นต่อการแก้ไขความผิดบาปในชีวิตของคุณ

เรารู้อย่างแน่ชัดว่า พระเยซูทรงเป็นคำตอบของพระเจ้าในเรื่องความบาปของเราและรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นแหล่งที่มาของความเชื่อที่นำไปถึงความรอด “เรามั่นใจได้ว่า เราคุ้นกับพระองค์โดยชื่อนี้คือ ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์” (1 ยน. 2:3)

คำถาม ถ้าการเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าเป็นการพิสูจน์ว่าเรามีความเชื่อที่แท้จริงต่อพระองค์ แต่ถ้าเราปฏิเสธและไม่เชื่อฟังล่ะ จะหมายความว่าอย่างไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยน. 3:19 ให้เขียนคำว่า “ความสว่าง” กับ “ความมืด” บนกระดาน เพื่อเป็นจุดสำคัญของการอภิปรายคำถามนี้)

บางคนกล่าวอย่างนี้ว่า ชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนและสลับซับซ้อน นี่เป็นความจริงในเรื่องบางเรื่อง แต่ในสายพระเนตรพระเจ้าจะสามารถบอกได้อย่างชัดเจนจาก “ความสว่าง” และ “ความมืด” คือรู้ว่าอะไรถูกและอะไรผิด เมื่อโลกมีความบาป ธรรมชาติของมนุษย์ถูกเปลี่ยนไปโดยหันเหออกจากความสว่าง และโอนเอียงไปทางความมืด “เพราะทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่าง ด้วยกลัวว่าการกระทำของตนจะปรากฏ” (ยน.3:20)

เราจะต้องดำเนินชีวิตไปตามพระคำของพระเจ้า โดยการอธิษฐานและพึ่งในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าเราทำอย่างนี้ เราก็แน่ใจได้ว่า เราจะไม่รัก “ความมืด” แต่จะรัก “ความสว่าง” (ข้อ 19) ถ้าเราหันไปสู่ความบาปและออกจากแสงสว่างของพระเจ้า เราจะปฏิเสธพระคริสต์ การดำเนินชีวิตแบบนั้น จะไม่สอดคล้องกับชีวิตที่มีความเชื่อแห่งความรอด ถ้าเรายอมให้พระเยซูช่วยเพื่อเราจะมีชีวิตที่เชื่อฟังพระเจ้าในทุกๆวัน เราจะรู้ว่าเราดำเนินชีวิตอยู่ในแสงสว่างแห่งความเชื่อ “แต่ผู้ที่ประพฤติชอบก็มาสู่ความสว่าง เพื่อให้เห็นว่าการกระทำของเขานั้นได้กระทำโดยพึ่งพระเจ้า” (ยน.3:21)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

คุณเคยได้ยินคำว่า “บังเกิดใหม่ในพระคริสต์” ไหม ตามความหมายนี้ไม่ได้หมายถึงการเกิดใหม่ฝ่ายร่างกาย แต่หมายถึงการเปลี่ยนการดำเนินชีวิตแบบใหม่ โดยการมอบชีวิตและใจไว้ในพระเยซู

ถ้าเรามีความไว้วางใจในเพื่อนคนหนึ่งคนใด เราจะพึ่งอาศัยในความช่วยเหลือของเขาด้วย ในทำนองเดียวกัน การพึ่งอาศัยในพระคริสต์ เราจะมีความสัมพันธ์กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และจะไม่มีความกลัวต่อการพิพากษาลงโทษของพระเจ้า เพราะพระเยซูทรงรับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องความบาปของเราแล้ว เมื่อเรามอบความไว้วางใจของเราไว้กับพระองค์ พระเยซูทรงเป็นสหายที่ดีที่สุดและประเสริฐของเรา

การเป็นสหายกับพระคริสต์นั้น เราจะต้องยอมให้พระองค์ใช้ชีวิตของเรา ต้องค้นหาคำสั่ง และแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา และยอมเชื่อฟังทำตาม

การเป็นสหายกับพระเยซู ไม่ทำให้มีภาระหนัก แต่ทำให้มีความยินดี ถ้าเราจะใช้เวลากับพระวจนะพระเจ้าใช้เวลาในการอธิษฐาน และเปิดชีวิตให้พระวิญญาณเป็นผู้นำในทุกๆ วัน เราจะพบว่าการมีชีวิตอยู่ในพระคริสต์นั้นมหัศจรรย์ยิ่งใด

ถ้าเราปฏิเสธพระคริสต์ เราจะต้องพบกับการศึกษาในเรื่องความผิดบาปของเรา บางทีเราอาจคิดว่าอยากมีชีวิตที่สนุกสนานตามแบบของคนหนุ่มสาวให้เบื่อก่อนแล้วค่อยหันเข้าหาพระเจ้า ความคิดนี้มีความเสี่ยงสูงมาก เพราะบางทีอาจจะสายเกินไปที่จะกลับมาหาพระเจ้า

บางทีคุณอาจไม่เคยคิดว่าจะต้อนรับพระเยซูมาก่อน วันนี้เป็นโอกาสที่คุณจะตัดสินใจ ถ้าคุณเคยรับเชื่อแล้ว แต่หลงไปจากทางของพระเจ้า คุณสามารถกลับมาหาพระเยซูได้อีก พระองค์จะไม่หันหลังหรือปฏิเสธคุณ แต่จะต้อนรับให้อภัยสำแดงความรักต่อคุณในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน เชิญคุณตัดสินใจวันนี้

คำถามสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

การสารภาพบาปและการกลับใจใหม่หมายความว่าอย่างไร คุณคิดว่าอะไรสำคัญกว่ากันระหว่างสิ่งที่คุณเชื่อกับการทำตามสิ่งที่เราเชื่อเพราะอะไร

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนเขียนบทกลอนเกี่ยวกับ “การมอบถวายชีวิตกับพระคริสต์” มีความหมายอะไร

บทที่ 3 ทำอย่างสุดความสามารถ

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์และการถวายตัว

ข้อพระคัมภีร์

ลก. 12:35-37, 1 ธก. 3:12-13, 4:1-2

ข้อควรจำ

“เพราะพระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์” (1 ธก. 4:7)

การเริ่มต้น

คุณอยากเป็นคนมีความสำเร็จในชีวิตหรืออยากเป็นเศรษฐี เป็นคำถามที่ค่อนข้างแปลกใหม่ คุณคงไม่ค่อยคิดถึงเกี่ยวกับความสำเร็จมากนัก หลายคนพบกับความสำเร็จในชีวิตโดยไม่ต้องเป็นคนมั่งมี และคนที่มั่งมีจำนวนมาก อาจไม่พบกับความสำเร็จเลยในชีวิต

นักเขียนผู้หนึ่งได้พูดถึงหนังสือที่เขาเขียนเป็นหนังสือนวนิยายที่ขายดีที่สุดจนทำให้เขากลายเป็นเศรษฐีเลยทีเดียว ผู้เขียนได้บอกว่าแท้จริงแล้วหนังสือเล่มก่อนๆ นั้นเป็นหนังสือที่ดีกว่า แต่เมื่อขายไม่ออกเขาจึงเปลี่ยนแนวการเขียนเพื่อให้ได้เงิน จึงทำให้หนังสือเล่มหลังนี้ขายได้และทำเงินให้เขามาก

เป้าหมายสูงสุดในชีวิตของคุณคืออะไร ถ้าคุณตีความหมายของความสำเร็จว่า คือความมั่งคั่ง คุณก็มีชีวิตอยู่แบบหนึ่ง ถ้าคุณตีความหมายว่า คือชีวิตที่มีประโยชน์และมีความสุข คุณจะมีชีวิตอีกแบบหนึ่ง สิ่งสำคัญที่สุด ถ้าคุณตีความหมายว่า คือชีวิตที่รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ คุณจะดำเนินชีวิตแตกต่างจากคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้า เป้าหมายในชีวิตของคุณจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า แต่อาจจะไม่มีความมั่งคั่งฝ่ายโลก

พระเจ้าทรงวัดความสำเร็จของชีวิตด้วยคำพูดคำเดียวคือ “ความบริสุทธิ์” พระคัมภีร์สั่งให้เราใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์ การดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ไม่ใช่เรื่องยากอย่างที่คิด ไม่ใช่ชีวิตที่ต้องมีข้อห้ามว่าให้ทำอย่างนี้หรือไม่ทำอย่างนั้น พระคัมภีร์ได้แนะนำไว้อย่างชัดเจนถึงการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์กับพระเยซูคริสต์

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนคนหนึ่งเปิดหนังสือศัพท์สัมพันธ์ค้นคำว่า บริสุทธิ์ ว่ามีจำนวนกี่ครั้งในพระคัมภีร์ ใช้เวลา 2 นาทีในการค้นหาและให้อีกคนหนึ่งในชั้นเรียนเขียนคำจำกัดความของคำว่า บริสุทธิ์

คำอธิบาย

1. จะต้องมี การอุทิศตัว (1 ธก. 4:1-8)

การมีชีวิตที่บริสุทธิ์ ทำให้คริสเตียนเป็นผู้กล้าหาญ ผู้กล้าหาญคือผู้ที่สามารถทำทุกสิ่งได้ แม้ในขณะที่มีความกลัว

คำถาม คุณคิดว่าอะไรเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของผู้อุทิศตัว (ให้ครูสรุปคำตอบของผู้เรียน เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการอุทิศตัว)

การอุทิศตัว ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้กล้า การอุทิศตัว คือ การตั้งใจจริงที่จะทำบางสิ่งให้สำเร็จสมบูรณ์ นั่นคือ ผู้อุทิศตัวอย่างแท้จริง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ธก. 4:1-3) พระคัมภีร์บอกเราว่า การอุทิศตัวเพื่อพระคริสต์นั้นคือการดำเนินชีวิตในความบริสุทธิ์ของแต่ละวัน และให้มากยิ่งขึ้น (ข้อ 1) หรือให้มีความสัตย์ซื่อต่อคำสั่งสอนของพระองค์มากยิ่งขึ้นทุกวัน

เปาโลรู้ว่า การทดลองที่คริสเตียนต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน คือ การล่องประเวณี และในสมัยนี้ก็มีมากขึ้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ธก. 4:4-6) นี่เป็นข้อพระคำที่เข้าใจยากเพราะเราไม่เข้าใจสภาพของสังคมในเวลาที่เขาโลกกล่าวคำแนะนำนี้ ในอมตกรรมแปลว่า “เพื่อว่าจะได้รักษาร่างกายของตนในสภาพที่บริสุทธิ์และมีเกียรติ” (ข้อ 4)

คำถาม พระคำข้อนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเราในปัจจุบันนี้อย่างไร (ชักชวนให้ตอบคำถาม) คำสั่งของพระเจ้าชัดเจน การทดลองในเรื่องเพศนำไปถึงความบาปและการผิดประเวณี ทำร้ายอื่นและตัวเอง (ข้อ 6)

เมื่อเรามีความตั้งใจจริงที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า พระองค์จะทรงทำให้เรามีกำลังที่จะมีชีวิตอย่างบริสุทธิ์ได้ เพื่อพระเจ้าจะได้รับเกียรติ และจะเป็นพระพรสำหรับเราและคนอื่น

“พระเจ้ามิได้ทรงเลือกสรรเรามาเป็นคนที่ใจสกปรกโสมม” (1 ธก. 4:7) ถ้าเราไม่สนใจกับคำสั่งซึ่งจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์และทำผิดประเวณี เราก็ทำผิดต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ใช่เป็นเพียงการขัดขืนคำแนะนำของเปาโลอย่างเดียว “เหตุฉะนั้นคนที่ปกปิดนี้จึงมิได้ปิดมนุษยทั้ง แต่ได้ปิดพระเจ้าทั้ง และพระองค์เป็นผู้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ท่าน” (1 ธก.4:8)

2. จงรักเพื่อนบ้าน (1 ธก.3:12-13, 4:9-10)

คำถาม เมื่อคุณคิดถึงความบริสุทธิ์ คุณมีความรู้สึกอย่างไร (สำหรับความรู้สึกของคนในวัยหนุ่มสาว เมื่อคิดถึงความบริสุทธิ์มักจะคิดถึงการลงโทษและมีท่าที่ตอบสนองด้วยความโกรธและกลัว ให้เขียนความคิดเห็นของผู้เรียนบนกระดาน)

เมื่อคิดถึงความบริสุทธิ์อาจจะทำให้เรานึกภาพของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนกับผู้ชายแก่หน้าตาดู นั่งอยู่บนสวรรค์ คอยสอดส่องดูโลกมนุษย์ว่าใครทำผิดบ้าง แล้วจะต้องลงโทษทันที แต่ความเป็นจริงพระเจ้าทรงเป็นความรัก ไม่มีพระประสงค์จะทำร้ายมนุษย์ พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงความรักและใส่ความรักของพระองค์ในชีวิตเรา เมื่อเรายอมรับความรักของพระเจ้าโดยเชื่อในพระเยซูคริสต์เราก็กลับคืนดีกับพระเจ้า

สิ่งสำคัญในแผนการของพระเจ้าสำหรับเราคือ การสำแดงความรักเป็นการสะท้อนให้เห็นความรักของพระเจ้า เพื่อเราจะออกไปหาคนอื่นและช่วยเขาให้ได้พบกับความรักของพระเจ้า ทั้งสิ่งนี้เกิดมาจากพระเจ้าผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ ทางพระเยซูคริสต์และทรงโปรดประทานให้เราสัมพันธ์กับเรื่องการคืนดีกัน” (2 คร. 5:18-19)

ความรักของพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของความบริสุทธิ์และเป็นเป้าหมายสูงสุดในชีวิตของเรา ซึ่งเราจะต้องแสวงหาเพื่อเราจะเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ธก. 3:12-13)

คำถาม พระคำตอนนี้พูดถึงความเกี่ยวข้องระหว่างความรักและชีวิตที่บริสุทธิ์อย่างไร (ขอคำตอบ)

ความจริงอื่นที่แฝงอยู่ในพระคำตอนนี้คือ ความรักของพระเจ้าที่อยู่ภายในเราจะดำเนินต่อไปและเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จนถึงเวลาที่พระคริสต์เสด็จกลับมา ถ้าไม่มีความรักของพระเจ้าต่อคนอื่นก็แสดงว่ามีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในชีวิตของเรา ไม่ว่าจะรู้หรือท่องจำข้อพระคัมภีร์ได้มากแค่ไหน หรือพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ไม่มีความรักต่อพระเจ้าและต่อคนอื่นก็ไม่มีจุดหมายอะไรเลย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ธก. 4:9-10) อัครทูตเปาโลทราบดีว่า “ความรักฉันพี่น้อง” นั้นเป็นสิ่งพิสูจน์ชีวิตที่บริสุทธิ์ และคริสเตียนชาวเธสะโลนิกาที่รู้เรื่องนี้ดี เปาโลกล่าวว่า “ส่วนการรักพี่น้องทั้งหลายนั้น ไม่จำเป็นที่จะให้ใครเขียนถึงท่านอีก เพราะพระเจ้าทรงสอนท่านเองให้รักกันอยู่แล้ว” (ข้อ 9)

พระเจ้าทรงต้องการให้เรา มีความเข้าใจเหมือนกับผู้เชื่อที่เธสะโลนิกา (ข้อ 10) ความรักมีโอกาสที่จะทวีขึ้น เราจะต้องสร้างชีวิตของเราให้บริสุทธิ์ โดยมีความรักต่อคนอื่นทวีมากยิ่งขึ้น เมื่อเรากระทำเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าเรามีความรักต่อพระเจ้า

3. ทำงานจนกว่าพระองค์เสด็จกลับมา

(ลก. 12:35-37, 1 ธก. 4:11-12)

คำถาม ในชีวิตคริสเตียนสิ่งที่คุณทำกับสิ่งที่คุณเป็นอะไรสำคัญกว่ากัน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 12:35-36 และให้ผู้เขียนทำแบบฝึกหัดข้อที่ 5 เพื่อเป็นพื้นฐานในการอภิปรายคำถามนี้)

ตามคำสอนในพระคัมภีร์ ทำให้เห็นว่าจะเป็นคริสเตียน โดยไม่ได้กระทำในสิ่งที่ถูกต้องและที่เหมาะสมที่ควรไม่ได้ ความบริสุทธิ์จะแสดงให้เห็นโดยความประพฤติของเรา พระเจ้าทรงต้องการให้เราสำนึกอยู่เสมอว่า เราเป็นใคร เพราะสิ่งนี้จะช่วยวางรูปแบบแห่งการกระทำของเรา เราเป็นลูกของพระเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ดังนั้น เราจะต้องตื่นอยู่เสมอที่จู่ๆพระทัยของพระเจ้า และรอยคอกการเสด็จกลับมาของพระองค์ จะช่วยให้เราให้ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง และชอบธรรมเป็นที่ชอบพระทัยของพระคริสต์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเห็นความสัตย์ซื่อของเรา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก. 12:37)

คำถาม ถ้าเราไม่ได้ทำอย่างที่เรารับผิดชอบในเรื่องการกระทำและการมีชีวิตที่บริสุทธิ์คืออะไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ธก. 4:11-12 เพื่อเป็นพื้นฐานในการอภิปรายคำถามนี้ ถ้ามีเวลาขอให้บางคนอ้างข้อพระคัมภีร์จากที่อื่นมายืนยันด้วย)

แม้ว่าทำที่และความปรารถนาของเราจะเป็นจุดสำคัญของการเป็นคริสเตียนก็จริง แต่สิ่งที่เราทำและพูดก็มีความสำคัญมากต่อการเป็นคริสเตียน พระคัมภีร์ไม่ได้สอนเราว่าเมื่อเราเป็นคริสเตียนแล้ว เราจะมีชีวิตแบบไหนก็ได้ ตรวบใดที่เราคิดและเชื่อในสิ่งที่ถูกต้องก็ใช้ได้

เปาโลกล่าวว่า “การกระทำดี” เป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา “เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ประกอบการดีซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เรากระทำ” (อฟ.2:10)

อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเรายอมรับชีวิตแห่งการทำความดีและดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ เพื่อนและญาติพี่น้องที่ยังไม่เชื่อจะเห็นถึงความศรัทธาในสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำในชีวิตของเรา เราจะเป็นพยานที่เกิดผลโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและมีความชื่นชมยินดีในชีวิตซึ่งทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเรา “เพื่อท่านจะเป็นที่นับถือของคนภายนอก”

ในทำนองเดียวกัน เราก็ไม่อยากจะให้คนหาข้อแก้ตัวหรือปฏิเสธที่จะรับใช้พระเจ้า เพราะความประพฤติของเราเป็นเหตุ คนที่ไม่เชื่อมักจะคอยจับจ้องดูความบกพร่องของคริสเตียน แต่นั่นไม่ใช่ข้อแก้ตัวของพวกเขาในวันพิพากษาของพระเจ้า เพราะพระองค์จะพิพากษาตามการกระทำของทุกคน คริสเตียนจะได้รับบำเหน็จอย่างมากมาย ถ้าชีวิตของเขาเป็นเหตุทำให้คนอื่นเข้ามาหาพระเจ้า แทนที่จะเป็นหินสะดุดของคนที่ยังไม่เห็น

เมื่อเราสามารถเป็นที่ “น่านับถือ” ของคนภายนอกหรือคนที่ไม่เชื่อก็เป็นการง่ายที่เราจะนำคนเหล่านั้นมาเชื่อในพระเยซู เมื่อเขาได้เห็นชีวิตที่บริสุทธิ์ของเราสมดังพระประสงค์ของพระเจ้า ชีวิตที่บริสุทธิ์จะทำให้ผู้พบเห็นประทับใจ

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

พระวณะของพระเจ้าสอนให้เราว่าการดำเนินชีวิตในความบริสุทธิ์นั้น หมายถึงการมีชีวิตโดยมีความเชื่อในพระเยซูคริสต์โดยการสำแดงความรักต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์ด้วยกัน

เราจะต้องยอมอุทิศชีวิตในความบริสุทธิ์ของพระเจ้า โดยไม่ได้ที่กักเก็บเอาไว้เพียงแต่เชื่อในพระคริสต์เท่านั้นก็เป็นคนบริสุทธิ์แล้ว แต่เราต้องละทิ้งความชั่วทั้งหมดและเอาใจใส่ต่อความต้องการของคนอื่นและให้ความช่วยเหลือ เพื่อสำแดงให้คนอื่นได้เห็นความรักของพระเจ้าในชีวิตของเรา เราจะต้องต่อต้านกับการทดลองและความคิดในทางที่ไม่ดีในชีวิตประจำวัน เราจะต้องไม่ลืมว่า พระวิญญานบริสุทธิ์อยู่กับเราตลอดเวลา คอยให้ความช่วยเหลือเราให้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีชัยชนะต่อการทดลอง นี่เป็นการสำแดงความรักของพระเจ้าอีกทางหนึ่ง และจะต้องไม่ลืมว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราแสวงหาการช่วยเหลือจากพระวิญญานบริสุทธิ์ และมีประสบการณ์ในฤทธิ์อำนาจของพระองค์ด้วย เมื่อเรารับเชื่อเราจะต้องยอมถวายตัวกับพระองค์และเราจะได้พบกับความรัก ฤทธิ์เดช และสันติสุขอย่างแท้จริง

ถ้าคำว่า “ความบริสุทธิ์” ทำให้ฉืดฉาดหรือลำบากใจ ขอให้คุณสำรวจชีวิตของตนเองว่า คุณต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณอย่างแท้จริงหรือยัง ถ้ายอมรับแล้วเวลานี้และเวลาที่ผ่านไป การดำเนินชีวิตของคุณเป็นอย่างไรบ้าง ถ้าคุณยังคงดำเนินชีวิตในบาป บางทีคุณอาจจะยังไม่ได้รับเชื่อในพระเยซูอย่างแท้จริง คุณสามารถกลับใจใหม่และถวายตัวต่อพระเจ้าในเวลานี้ได้ สิ่งที่ต้องทำคือ อธิษฐานอย่างจริงใจและเชิญพระองค์เข้ามาประทับอยู่ในชีวิตของคุณ

หัวข้อสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

คุณจะอธิบายถึงเรื่องชีวิตบริสุทธิ์ได้อย่างไร คุณจะทำอะไรสักสองอย่างในอาทิตย์นี้ต่อเพื่อนหรือคนในครอบครัวที่เป็นการแสดงว่ากำลังดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์

บทที่ 4 คุณทำได้

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจว่า คริสเตียนอาจจะมีความปรารถนาในทางที่ผิดได้ แต่สามารถรับความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์ได้เมื่อเราขอให้พระองค์ช่วย

ข้อพระคัมภีร์

รม. 8:5-8, 13, 31 37-39, 1คร.3:1-3, กท.5:16-17, 1 ปต. 1:7, 5:9

ข้อควรจำ

“จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ อย่าสนองความต้องการของเนื้อหนัง” (กท.5:16)

การเริ่มต้น

คุณเคยพบคนร้ายที่เคยเป็นฆาตกรไหม คุณเคยสบตาบางคนแล้วคิดในใจว่า “เอ คนนี้ดูเหลือเกิน สงสัยจะไม่ใช่คนดี” เราไม่รู้ว่าคนไหนเป็นฆาตกรโดยการมองเพียงภายนอก เขาอาจจะมองดูเหมือนคนธรรมดาทั่วไปจนกว่าจะถูกจับได้นั่นแหละ จึงจะรู้ว่าคนนั้นเป็นฆาตกร ในลักษณะเดียวกันเมื่อเรามองดูคริสเตียน เราก็ไม่รู้ว่าคนไหนรักพระเจ้า คนไหนไม่รักพระเจ้า หรือคนไหนทำบาป เพราะไม่มีเครื่องหมายให้เราเห็นว่าใครทำบาปอะไรหรือถูกการทดลองอะไรบ้าง

เราไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์หรือดูหมิ่นคริสเตียนที่ตกลงในความบาป เราทุกคนต้องเผชิญกับการทดลอง และรู้ว่าถ้าตัวเองถูกทดลองบ้างก็อาจจะแพ้การทดลองได้ เราต้องจำไว้เสมอว่าทุกคนเป็นคนบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า เราเป็นคนบาปที่ได้รับการในพวกเขา (มธ.26:40) พระองค์ทรงทราบถึงจุดอ่อนแอของพวกเขาและก็เช่นเดียวกับพวกเราที่กำลังเผชิญอยู่ในเวลานี้ด้วย มธ.26:41 พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่ต้องถูกทดลองจิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่กายยังอ่อนกำลัง” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร. 3:1-3) (ให้ครูเขียนคำว่า “ฝ่ายวิญญาณ” “ฝ่ายเนื้อหนัง” “ทารกในพระคริสต์” บนกระดาน เพื่อดึงความสนใจของผู้เรียน เมื่ออภิปรายหัวข้อเหล่านี้) มักมีปัญหามาอย่างหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อเราพูดถึงความปรารถนาในทางที่ผิดเกี่ยวกับการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราอยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือเป็น “ทารก” ในพระคริสต์ต่อไป เราก็กำลังกระเสือกกระสนกระหายหาความผิดบาป คำว่า “เนื้อหนัง” หมายถึง “ฝ่ายโลก” ความปรารถนาทางโลกที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้า

เปาโลต้องการให้คริสเตียนที่โครีนธ์เข้าใจว่าที่พวกเขาไม่สามารถเอาชนะการทดลองที่กำลังเผชิญอยู่นั้นได้ก็เพราะว่าพวกเขาดำเนินชีวิตไปตามวิถีของโลก ไม่ใช่ตามพระวิญญาณ และพวกเขาก็ไม่สามารถเรียนรู้ในสิ่ง

ที่เขาควรรู้ที่จะเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งได้ ถ้าเราดำเนินชีวิตโดยยึดเอาเรื่องฝ่ายโลกมาเป็นหนึ่ง เราก็ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามฝ่ายวิญญาณและไม่ได้เอาพระคริสต์และน้ำพระทัยของพระองค์มาเป็นหนึ่งในชีวิตของเรา แต่ถ้าเราดำเนินชีวิตในน้ำพระทัยของพระเจ้า เราจะมีกำลังที่จะเอาชนะการทดลองได้ เมื่อเราวางใจในพระองค์และเติบโตฝ่ายวิญญาณมากขึ้น การทดลองที่มาถึงเราจะช่วยให้เรายิ่งมีความเข้มแข็งมากขึ้น “เพื่อการลองดูความเชื่อของท่านอันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำ ซึ่งแม้เสียไปได้ก็ยังถูกลองด้วยไฟ จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ เกิดศักดิ์ศรีและเกียรติในเวลาที่จะเสด็จมาปรากฏ” (1 ปต. 1:7)

2. ศัตรูตัวร้าย (รม 8:5-8, 13, 1 ปต. 5:9)

ในสมัยแรกๆ ของคริสตจักร มีคนบางกลุ่มเข้าใจกันว่า การทรมานร่างกายของตนเองเป็นการควบคุม “เนื้อหนัง” และช่วยให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์มากขึ้น

คำถาม จะเป็นผลดีไหม ถ้าเราจะทรมานร่างกายของเราเพื่อกำจัดนิสัยบาปที่อยู่ในชีวิตของเรา อะไรคือศัตรูตัวที่ร้ายกาจที่สุดที่เราต้องเผชิญในการดำเนินชีวิตเพื่อพระเยซูคริสต์ (ชักชวนให้ตอบคำถาม)

ท่ามกลางผู้ที่มีความเชื่อเช่นนี้ในราวศตวรรษที่ 4 และ 5 มีคนกลุ่มหนึ่งเรียกตัวเองว่า “เสาหลัก” หลักปฏิบัติธรรมของเขาคือ การขึ้นไปนั่งอยู่บนเสาคอนกรีตสูงๆ เพื่อจะอยู่ให้ไกลจากการทดลองของโลก และไม่ต้องเกี่ยวข้องกับโลกภายนอกเลย มีนักบุญบนหลักหินที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ชื่อ ซีโมน สไตลิส เขาเสียชีวิตในปี ค.ศ. 459 ซีโมนนั่งอยู่บนเสาคอนกรีตหนึ่งอยู่ทางตะวันออกของเมืองอันท็อก เสาคอนกรีตนั้นสูง 60 ฟุต วัตรอบเสาคอนกรีตได้ประมาณสามฟุตกว่า เขาทำที่กันล้อมรอบที่นั่งเพื่อไม่ให้พลัดตกลงมา ซีโมนนั่งอยู่บนเสาคอนกรีตเป็นเวลา 36 ปี ตัวถูกพันไว้ด้วยเชือกเวลาให้อาหารหรือนำสิ่งที่ขับถ่ายออกไปทิ้ง พวกลูกศิษย์ของเขาต้องไต่บันไดขึ้นไป เขากลายเป็นนักบุญที่มีชื่อเสียงเพราะคิดว่าเป็นคนที่มีความบริสุทธิ์มากที่ทำเช่นนั้นได้ เป็นเวลาหลายปีที่ซีโมนมีชีวิตอยู่กับความเจ็บป่วย มีแมลงชนิดต่างๆ มาเกาะกินร่างกายของเขา คุณคิดว่าชีวิตของซีโมนเป็นแบบอย่างที่ดีของการมีชีวิตที่บริสุทธิ์ไหม (ขอให้คนหนึ่งอ่าน รม 8:5-8 ในขณะอภิปรายหัวข้อนี้ อย่าลืมทบทวนเรื่องราวจาก 1 คร. 3:1-3 เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เนื้อหนัง” และ “ฝ่ายโลก”)

คำถาม พระคัมภีร์หมายความว่าอย่างไร เมื่อพูดเปรียบเทียบระหว่าง “ฝ่ายเนื้อหนัง” กับ “ฝ่ายวิญญาณ” ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน (รอคำตอบ)

การลงโทษหรือการทรมานร่างกายไม่ใช่การทำลายศัตรูที่เป็นธรรมชาติบาปที่อยู่ในตัวเรา ไม่ว่าเราจะหนีไปอยู่บนเสาคอนกรีตสูงแค่ไหน เราก็ไม่สามารถหนีรอดจากธรรมชาติบาปของตัวเองได้

กิจกรรม

แบ่งกลุ่มย่อย ถ้ามว่า พระเจ้าอยากให้เราทำอย่างไรกับร่างกายของเรา โดยให้เขาค้นข้อพระคัมภีร์ รรม. 6:13, 12:1, 1 คร. 6:19-20, พป 1:-20 ให้เวลา 3 นาที ในการค้นคว้า โดยแบ่งข้อพระคัมภีร์ให้กลุ่มละ 1 ข้อ

การต่อสู้กับธรรมชาติบาป ไม่ใช่การทำร้าย หรือการเพิกเฉยต่อร่างกายของเรา ร่างกายเป็นของประทานจากพระเจ้าที่เราจะต้องดูแลเอาใจใส่ที่จะมีสุขภาพที่ดี เพื่อรับใช้พระเจ้า จุดยุทธศาสตร์ของการทำสงครามฝ่ายวิญญาณอยู่ที่การดำเนินชีวิตตามการทรงนำของพระวิญญาณและหันออกจากการปรารถนาชั่วและการทดลองที่มาจากธรรมชาติบาปของเรา การต่อสู้นี้เป็นสิ่งสำคัญถึงชีวิต “เพราะว่าถ้าท่านดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายวิญญาณ ท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสีย ท่านก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้” (รม. 8:13)

คำถามนี้หมายความว่า การทดลองทุกอย่างมาจากธรรมชาติบาปของเราเองทั้งสิ้นใช่หรือไม่ (รอคำตอบ)

นอกจากการทดลองจากธรรมชาติบาปแล้ว เราจะต้องไม่ลืมว่ายังมีมารซาตานด้วย มารซาตานเป็นศัตรูตัวร้ายที่มีอำนาจมาก แต่เราสามารถเอาชนะมันได้ เมื่อพึ่งอาศัยในการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ท่านทั้งหลาย จงสงบใจ จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่าน คือ มารวณเวียนอยู่รอบๆ ดุจสิ่งคำรามเที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ จงต่อสู้กับศัตรูนั้นด้วยใจมั่นคงในความเชื่อ เพราะว่าพวกที่น้องทั้งหลายของท่านทั่วโลกก็ประสบความทุกข์ลำบากอย่างเดียวกัน” (1 ปต. 5:8-9)

3. ไม่มีอะไรเอาชนะเราได้ (รม.8:31, 37-38, กท. 5:16)

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนก็มีกฎง่ายๆ ที่เราสามารถปฏิบัติตามได้ เปาโลได้สอนถึง “เคล็ดลับ” แห่งการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะแก่พี่น้องคริสเตียนที่กาลาเทีย ในขณะที่กำลังมีปัญหาค้ำค้ำกับที่พวกเราทุกคนกำลังเผชิญอยู่ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กท. 5:16)

คำถาม “การดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ” หมายความว่าอย่างไร (รอคำตอบ) พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเราโดยการช่วยเหลือของพระองค์ เรามีชัยชนะเหนือทุกสิ่ง โรม 8:31 กล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเราใครจะขัดขวางเรา”

เมื่อเราเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น (ตามพระฉายาของพระองค์) ในการดำเนินชีวิต เราจะเรียนรู้ที่จะพึ่งอาศัยในพระวิญญาณมากยิ่งขึ้น พระวิญญาณจะทรงช่วยให้เรามีกำลังที่จะเอาชนะความปรารถนาชั่วและมารซาตานที่เข้ามาโจมตีชีวิตของเรา

นี่หมายความว่า การดำเนินชีวิตคริสเตียนก็เป็นเรื่องง่ายๆ ที่เราจะไม่ต้องถูกทดลองหรือถูกโจมตีจากมารซาตานอีกเลยใช่หรือไม่ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน รรม. 8:38-39)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เสาทีที่คุณเอาชีวิตของคุณไปตั้งไว้มันใหญ่โตขนาดไหน คุณพยายามพบกับความสำเร็จในชีวิตคริสเตียน โดยการทำโทษตัวเอง เพื่อกำจัดความปรารถนาชั่วของตนเองหรือเปล่า ให้คิดถึงชีวิตของซีโมน สโตลลิทส์ เขาทำให้คนทั้งหลายพรุ่นพรุ้งที่เห็นเขานั่งอยู่บนเสาดินวันแล้ววันเล่า แต่เขาไม่มีโอกาสได้ลงมาเหยียบพื้นดินอีกเลย ระวังให้ดีกับความคิดที่ผิดๆ ในความบริสุทธิ์ ความคิดและการปฏิบัติในทางที่ถูกต้องจะได้รับผลในทางที่ผิดด้วย ถ้าเราปฏิเสธและไม่ยอมรับว่าเป็นคนผิดบาป มารซาตานจะเข้า “สิงสู่” อยู่ในชีวิตของเรา จะนำความทุกข์และความเจ็บปวดมาให้อย่างไม่ต้องสงสัย

เราจะต้องยอมรับความจริง แม้เราจะเป็นคริสเตียน เรายังมีธรรมชาติบาป เราจะต้องถูกการทดลองและความปรารถนาชั่วจะมาชักชวนเราอยู่ตลอดเวลา แต่เมื่อเรายอมรับความจริง เราก็รู้ว่า การพยายามมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้านั้น เราจะต้องพึ่งพระเจ้าโดยอาศัยฤทธิ์แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้าในทุกๆ วันของการดำเนินชีวิต เราจะพบกับชัยชนะ

ถ้าคุณไม่เคยต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิต คุณจะไม่ใช่ถึงฤทธิ์อำนาจและการสถิตอยู่ของพระเจ้า และการช่วยเหลือของพระองค์ คุณไม่ต้องคอยนานอีกต่อไป คุณสามารถต้อนรับพระองค์ในวันนี้ ไม่จำเป็นต้องมีใครช่วยเพราะการตัดสินใจเป็นของคุณเอง

บทที่ 5 คริสตจักร

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสำคัญในพระกายของพระคริสต์ และมีใจรักคริสตจักรที่เขาอยู่

ข้อพระคัมภีร์

ลก. 10:1, 17, กจ.2:1-4, 42-47, 6:1-7, 9:31, 1 คร.12:12-13, อฟ.1:22-23

ข้อควรจำ

พระเจ้าได้ปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ อฟ.1:22

การเริ่มต้น

“โอ้ย ฉันไม่อยากไปคริสตจักรเลย น่าเบื่อจะตาย ที่นั่นมีแต่คนไม่จริงใจ ฉันไม่อยากเข้าไปยุ่งกับคนพวกนั้นเลย” คุณเคยได้ยินคำพูดในทำนองนี้บ้างไหม

เป็นที่น่าเสียใจที่ทั้งผู้ใหญ่และเยาวชนใช้สิ่งเหล่านี้เป็นข้อแก้ตัว ในการไม่ยอมเป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น แต่นั่นเป็นเหตุผลที่เพียงพอไหม และสำหรับความน่าเบื่อละเป็นอย่างไร ถ้ากิจกรรมภายในคริสตจักรจืดชืดไม่มีชีวิตชีวาหรือไม่น่าสนใจ นี่เป็นเหตุผลเพียงพอไหมที่คุณจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับคริสตจักร

พระคัมภีร์ได้พูดถึงความสำคัญของคริสตจักรท้องถิ่นและคริสตจักรสากลมากขึ้น เราจะมี ความเข้าใจมากขึ้นว่าพระคริสต์ทรงมีความคาดหวังในชีวิตของผู้เชื่ออย่างไรบ้าง และเข้าใจถึงวิถีทางที่จะรับใช้พระองค์มากขึ้น

สิ่งสำคัญที่สุดคือ เมื่อเรามีความเข้าใจในหน้าที่ของเราต่อคริสตจักรมากขึ้นก็ยิ่งจะทำให้เราเห็นว่าพระเยซูทรงใช้คริสตจักรเพื่อรับใช้ ไม่ใช่ต่อผู้เชื่อเท่านั้น แต่ต่อผู้ที่ยังไม่รู้จักกับพระองค์ด้วย พระเยซูทรงใช้เราซึ่งเป็นคริสตจักร เพื่อจะนำความรอดไปถึงผู้ที่หลงหลาย

คำอธิบายน

1. คริสตจักรยุคแรก (ลก.10:1,17 กจ.2:1-4, 6:1-7)

คำถาม ถ้ามีคนถามคุณว่าคริสตจักรคืออะไร คุณจะตอบว่าอย่างไร (ชักชวนให้ผู้เรียนเสนอข้อคิดเห็น และเขียนข้อความย่อๆ บนกระดาน)

สิ่งสำคัญที่เราควรที่จะเข้าใจเกี่ยวกับคริสตจักรคือ คริสตจักรก็คือบุคคล ไม่ใช่ตัวอาคาร เมื่อมีอุทกภัยน้ำท่วม หรือไฟไหม้ อาคารก็ถูกทำลายไป แต่สมาชิกของคริสตจักรสามารถประชุมกันได้อีกในที่อื่น และก็ยังเป็นคริสตจักร อาคารของคริสตจักรเป็นเพียงสถานที่ที่พวกเขาประชุมกันเท่านั้น

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.10:1,17) ภาพแรกที่ทำให้เราได้รูปร่างหน้าตาของ “คริสตจักร” ก็คงจะอยู่ใน ลก.10:1,17 พระเยซูได้ส่งพวกสาวกคนอื่นที่ไม่ใช่สาวก 12 คน ออกไปอีก 70 คน เพื่อการประกาศ ทรงให้คำแนะนำต่างๆ ลก.10:3-12) แล้วส่งพวกเขาออกไปพวกเขาได้รักษาคนเจ็บป่วย ประกาศ ถึงแผ่นดินของพระเจ้า (ลก.10:9) และการเสด็จมาของพระคริสต์

สาวกทั้ง 70 คน กลับมาด้วยความชื่นชมยินดี เพราะฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ช่วยให้พวกเขาสามารถทำการอัศจรรย์ เขากล่าวกับพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้าถึงผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์ โดยพระนามของพระองค์ (ลก.10:17)

คำถาม คริสตจักรเริ่มขึ้นเป็นทางการจริงๆ เมื่อไร (รอกำตอบ)

แม้ว่าพระเยซูจะทรงมอบอำนาจให้พวกสาวกกระทำก่อนหน้านั้น แต่การกำเนิดของคริสตจักรได้เริ่มขึ้นจริงๆ ก็คือในวันเพ็นเทคอสต์ ห้าสิบวันหลังจากการคืนพระชนม์ของพระเยซู (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.2:1)

ในวันเพ็นเทคอสต์ พวกสาวกได้มาชุมนุม “อยู่ในที่แห่งเดียวกัน” (กจ.2:1) นั้น หมายความว่าทุกคนมีความประสงค์อย่างเดียวกัน คือ นมัสการพระเยซูและเฝ้ารอคอยคำสั่งสัญญาของพระเจ้าด้วยกัน (ถ้ามีเวลา ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.1:4-8 เพื่อจะแนะนำพระประสงค์และการเป็นหนึ่งของพวกเขาในวันเพ็นเทคอสต์)

เมื่อเวลาของพระเจ้ามาถึง พระองค์ได้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเหนือเขาทั้งหลายและบัดนี้เขาทั้งหลายโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ ลงมาเหนือคริสตจักรของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.2:2-4)

คำถาม คริสตจักรต้องการอะไรอีกนอกจากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณที่จะเป็นและทำตามที่พระเยซูต้องการ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.6:14 เพื่อเป็นเบื้องหลังของการอภิปราย)

เมื่อมีคริสตจักรเกิดขึ้น พระเจ้าทรงรู้ว่าจะต้องมีคณะผู้ทำงาน ถ้าไม่มีผู้นำในหลายๆ ระดับ ก็เป็นไปได้ที่งานของคริสตจักรจะดำเนินไปได้ด้วยดี พระเจ้าทรงแต่งตั้งมีคนยากที่จะดูแลการทำงานของคริสตจักรในแต่ละวัน ในกิจการบทที่ 6 ไม่ได้ใช้คำว่า “มีคนยาก” แต่ตอนหลังใช้คำนี้ในจดหมายของเปาโล (ให้ดู 1 ทธ. 3:10-12, พป. 1:1)

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.6:5-7) พวกเขาครุฑได้มองเห็นการฉ้อโกง จึงแต่งตั้งคนกลุ่มหนึ่งขึ้นเพื่อทำงานแทน เพื่อพวกเขาจะสามารถสั่งสอนได้อย่างเต็มที่ และคริสตจักรก็มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว “การ

ประกาศพระวาระของพระเจ้าได้เจริญขึ้นและจำพวกศิษย์ก็ทวีขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรูซาเล็ม และพวกปุโรหิตเป็นอันมากก็ได้เชื่อในพระศาสนา” (กจ.6:7)

2. คริสตจักรของเรา (กจ.2:42-47, 9:31)

คำถาม คริสตจักรมีหน้าที่อะไรบ้าง (รอลำตอบและนำอภิปรายถึงหน้าที่ต่างๆ ของคริสตจักร เช่น การเป็นพยาน การสามัคคีธรรม และการนมัสการ ถามผู้เรียนว่ามีความรับผิดชอบอะไรบ้างในคริสตจักรของเขา)

สิ่งสำคัญที่เราจะต้องระลึกอยู่เสมอเกี่ยวกับคริสตจักรคือ คริสตจักรเป็นสถานที่ที่ผู้เชื่อจะมาแบ่งปันความเชื่อซึ่งกันและกัน และที่สำคัญที่สุดคือ พระเยซูทรงสถิตอยู่ท่ามกลางที่ประชุมของผู้เชื่อ “เหตุฉะนั้น คริสตจักรทั่วแคว้นยูเดีย กาลิลีและสะมาเรีย จึงมีความสงบสุขและเจริญขึ้น ประพฤติตนด้วยใจยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า และด้วยรับความหนุนใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตศาสนิกก็ยิ่งทวีมากขึ้น” (กจ.9:31)

การสร้างคริสตจักรมีส่วนประกอบหลายอย่าง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.2:42-43) การศึกษาพระวาระของพระเจ้าด้วยกันเป็นส่วนสำคัญของคริสตจักร การเรียนรู้และการเจริญเติบโตในพระเยซูคริสต์มาจากการเรียนพระคัมภีร์และการฟังคำสอนจากพระวาระของพระเจ้า

การอธิษฐานและการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้เชื่อมีคุณค่ามาก (ข้อ 42) การอธิษฐานเช่นนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ช่วยให้ผู้เชื่อเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกันได้ ซึ่งจะไม่สามารถพบได้ที่ไหนนอกจากที่คริสตจักร

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและการเจริญเติบโตของคริสตจักรสมัยแรก มีผลต่อประชาชนที่อยู่ในเยรูซาเล็มอย่างมาก “เขามีความเกรงกลัวกันทุกคน พวกเขาคร่ำครวญทำการอศจรรยและหมายสำคัญหลายประการ” (กจ.2:43)

คำถาม เราควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับหรือยอมเสียสละเพื่อคริสตจักรอย่างไรบ้าง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.2:44-45 เพื่อเป็นการนำอภิปราย)

ผู้เชื่อในสมัยแรกยอมเสียสละเพื่อคริสตจักรอย่างแท้จริง เมื่อพี่น้องคริสเตียนต้องการความช่วยเหลือก็มีคริสเตียนบางคนยอมขายทรัพย์สินสมบัติของตน และจัดหาสิ่งต่างๆ เพื่อแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่ยากแค้น การแบ่งปันในกลุ่มของผู้เชื่อเป็นความรับผิดชอบต่อสังคม และสภาพความเป็นอยู่ในเวลานั้น

การสามัคคีธรรมที่มีพื้นฐานของการแบ่งปันและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นหน้าที่อันสำคัญของคริสตจักรสมัยปัจจุบัน เราจะต้องถวายตัวในการปรนนิบัติพระเจ้า และให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้อง นี่คือการนมัสการต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริงในฐานะสมาชิกของพระกายของพระองค์ คือ คริสตจักร

เมื่อคริสตจักรดำเนินไปด้วยการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิก พระเจ้าจะเริ่มอวยพระพรทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คริสตจักรที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะมีแต่ความชื่นชมยินดี เจริญเติบโต และทำให้พระเจ้าได้รับเกียรติ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.2:46-47)

กิจกรรม

แจกดินสอกับกระดาษจดหมาย เมื่อผู้เรียนดูในกระจก คุณเห็นอะไร เห็นอวัยวะในร่างกายของคุณ แยกกันอยู่ไหม หรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เมื่อพระคริสต์มองดูในคริสตจักรพระองค์มีความหวังว่าจะเห็นพระฉายาของพระองค์ เมื่อผู้เรียนมองดูในคริสตจักร คุณเห็นอะไร (ให้เวลาผู้เรียนที่จะคิดสำหรับเรื่องนี้ แล้วเขียนจดหมายถึงศิษยาภิบาลเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น เขาคิด และความรู้สึกรู้สึกของเขาที่มีต่อคริสตจักร 5 นาที หลังจากนั้น ครูรวบรวมเพื่อจะส่งให้ศิษยาภิบาล)

3. เป็นกายเดียว (1 คร.12:12-13, อฟ. 1:22-23)

การสามัคคีธรรมและการเจริญเติบโต ไม่ได้เกี่ยวข้องเฉพาะกับคริสตจักรท้องถิ่นเท่านั้น แต่เราที่อยู่ในฐานะของผู้เชื่อ เราก็มีส่วนกับคริสตจักรสากลด้วย คือ เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรทุกหนทุกแห่ง ตลอดประวัติศาสตร์ของคริสตจักรทั่วโลก

คำถาม พระคัมภีร์กล่าวถึงหน้าที่ของเราต่อคริสตจักรสากลอย่างไรบ้าง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.12:12-13 ครูอาจจะเขียนคำว่า “พระกายของพระคริสต์” บนกระดาน เพื่อเป็นจุดสนใจพระคำตอนนี้) ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดข้อที่ 3

เปาโลได้วาดภาพของคริสตจักรว่าเป็นเหมือนกับพระกายของพระคริสต์ ร่างกายมีอวัยวะหลายส่วนและมีหน้าที่ต่างๆ กัน คริสตจักรหรือพระกายของพระคริสต์ มีอวัยวะหลายส่วนและแต่ละส่วนมีหน้าที่ที่สำคัญ ถ้าคริสตจักรไม่มีศิษยาภิบาล (ผู้นำ) ใครจะเป็นผู้สั่งสอนพระวจนะ เด็ก ๆ คนหนุ่มสาวและผู้ใหญ่จะเติบโตฝ่ายวิญญาณและมีความเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าได้อย่างไร ถ้าไม่มีการสอนวิธี ถ้าไม่มีคนขับรถของคริสตจักร เด็กๆ หลายคนอาจไม่มีโอกาสได้ยินเกี่ยวกับความรักของพระเยซู คริสตจักรสามารถคงอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ก็เพราะทุกคนช่วยกันทำงานตามหน้าที่ของตน

เมื่อเราแสวงหาที่จะทำให้แผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเราสำเร็จในคริสตจักรของเรา เราก็ทำให้ความรับผิดชอบของเราสำเร็จในพระกายของพระคริสต์ทั่วทุกหนทุกแห่งด้วย “... เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกันและพระวิญญาณองค์เดียว” (1 คร. 12:13)

เชื้อชาติและขนบธรรมเนียมที่แตกต่างกันจะไม่ใช่อุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางภายในคริสตจักร เราทุกคนมีส่วนร่วมในพระวิญญาณองค์เดียวกัน เมื่อเราเป็นสมาชิกในพระกายของพระคริสต์

คำถาม อนาคตของคริสตจักร พระกายพระคริสต์คืออะไร เรายุ่งหน้าไปสู่เป้าหมายที่เป็นแผนการของพระเจ้าในจุดใด (รอกำตอบ)

พระคัมภีร์กล่าวว่า ผู้ที่อยู่ในแผนการของพระเจ้า ก่อนพระองค์ทรงสร้างโลกและมนุษย์คนแรก ในพระธรรมเอเฟซัสกล่าวว่า “ในพระเยซูนั้น พระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ ในสายพระเนตรของพระองค์” นี่หมายความว่า พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษที่จะนำเรามาถึงหรือมาร่วมอยู่ในพระเยซูคริสต์การเป็นส่วนหรือการเข้าส่วนในพระกายโดยความเชื่อ นั้น หมายถึง การต้องมีความรับผิดชอบแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร คือ เพื่อนำทุกคนเข้ามาหาพระเยซู พยายามนำมนุษย์ทุกคนเข้ามาถึงความรอด และเข้าส่วนในพระกายของพระคริสต์

วันหนึ่งเมื่อถึงกำหนดเวลาของพระเจ้า พระเยซูจะเสด็จกลับมา และเราจะเข้าร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์ เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างจะเต็มไปด้วยความปิติยินดี เพราะคริสตจักรจะสมบูรณ์ครบถ้วนในพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อฟ.1:22-33)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

บางคนอยากจะเป็นเหมือนฤาษี แม้แต่ฤาษียังรู้สึกหวาดและท้อใจ คริสเตียนหลายคนกล้าเสี่ยงภัยที่จะเป็นฤาษีฝ่ายวิญญาณดัดแยกตัวเอง ดัดไม่ยอมเข้าร่วมในคริสตจักร เราจะเป็นส่วนของพระกายอย่างสมบูรณ์โดยลำพังคนเดียวไม่ได้ คุณเป็นเพียงอวัยวะส่วนหนึ่งของกาย คุณต้องมีความเกี่ยวข้องกับอวัยวะส่วนอื่นๆ เพื่อจะได้เข้าส่วนในชีวิตพระคริสต์ และแผนการของพระเจ้าที่ทรงเตรียมไว้สำหรับเรา

คริสเตียนที่พยายามดำเนินชีวิตตามลำพัง แสดงว่ายังไม่เข้าใจถึงการมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ การแบ่งปันและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวัน จะเกิดประโยชน์แก่ชีวิตของเราเอง

กิจกรรม

บางครั้งเราสงสัยว่า พระเจ้าอยากให้เราทำอะไร และไม่ได้ลงมือทำในสิ่งที่พระองค์เปิดและนำให้คริสตจักรทำ ขอให้ผู้เรียนคิดถึงกิจกรรมต่างๆ ในคริสตจักร และเขาจะมีส่วนร่วมอย่างไร

ให้โอกาสผู้เรียนอธิษฐานร่วมกันให้พระเจ้าสำแดง และใส่ภาระในสิ่งที่พระองค์ปรารถนาให้เขาทำ

เมื่อคุณต้องเผชิญกับปัญหา คุณเข้าหาคริสเตียนคนอื่นไหม ถ้าหากคุณเข้าหาแสดงว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของพระกาย ชีวิตในคริสตจักรที่จริงๆ แล้ว คือ การแบ่งปันและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

การไปประชุมที่คริสตจักรสม่ำเสมอ นั่นคือ ส่วนหนึ่งในชีวิตของผู้เชื่อ ควรสมัครเป็นผู้ช่วยเหลือในกลุ่มเยาวชน ในกลุ่มรวีฯ เด็กเล็ก และการรับใช้ในด้านอื่นๆ เมื่อคริสตจักรต้องการ การได้เข้าไปมีส่วนในคริสตจักรไม่เพียงแต่เป็นการช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น แต่เป็นการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย การตัดสินใจเป็นของคุณ พระเจ้าไม่บังคับใครให้รับใช้พระองค์ แต่ถ้าคุณไม่ยอมเข้าร่วม คุณก็เสี่ยงต่ออันตราย จงใคร่ครวญดูให้ดี

ถ้าคุณไม่เคยต้อนรับพระเยซูเข้ามาในใจ คุณจะไม่ใช่เรื่องคริสตจักรที่เป็นพระกายของพระคริสต์ อาจจะรู้สึกว่าเป็นคนนอก คุณสามารถเข้ามาข้างในและเข้าส่วนในพระกายได้วันนี้ สิ่งที่คุณต้องทำก็คือ เชิญพระเยซูเข้ามาสถิตในใจ และยอมถวายชีวิตของคุณแด่พระองค์เท่านั้น คุณจะไม่มีวันผิดหวังกับการตัดสินใจของคุณเลย

คำถามสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่คริสเตียนจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่น คริสตจักรท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับการคริสตจักรสากลได้อย่างไร

บทที่ 6 ความกระวนกระวาย

เป้าหมาย

เพื่อจะรู้ว่าความกระวนกระวายไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ที่จะมีชัยชนะต่อเรื่องนี้ได้

ข้อพระคัมภีร์

สดด. 34:4, 56:3,11, มธ.6:19-24, ลก.10:40-41, 12:22-32, 1 ปต. 5:7

ข้อควรจำ

“พระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ ...พระองค์จะทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเท่าใด” (ลก.12:28)

การเริ่มต้น

กิจกรรม

ก่อนเรียนให้ผู้เรียน 2 คน ที่มีความสามารถในการแสดงออก เตรียมที่จะแสดง

- 1) คนที่หนึ่งเป็นพ่อที่มีครอบครัวใหญ่ และเพิ่งตกงาน
- 2) คนที่สองเป็นนักศึกษาที่ได้รับทุนเรียนในมหาวิทยาลัยไม่สามารถเรียนจบได้ เนื่องจากทุนหมด

เราอาศัยอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยแรงกดดันจากหลายๆสิ่ง อยากถามว่า เราจะเผชิญกับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร

มีนักจิตวิทยาแนะนำว่า เมื่อมนุษย์กระวนกระวาย ให้กำหนดเวลา 30 นาที ที่จะคิดถึงสิ่งที่กระวนกระวายอยู่นั้น แล้วก็หยุดความกระวนกระวายนั้น ดำเนินชีวิตเป็นปกติต่อไป และถ้าจะมีสิ่งกระวนกระวายอีกก็ให้เก็บไว้วันต่อไป นักจิตวิทยามีความเห็นว่าการใช้เวลาอย่างน้อย 30 นาทีต่อวันในความกระวนกระวาย อย่างน้อย ก็เหมือนนักศานาที่ใช้เวลาในการใคร่ครวญภาวนา

ผู้ค้นคว้าในเรื่องนี้ยอมรับว่า สิ่งที่ถูกกังวลส่วนมากจะไม่เกิดประโยชน์ ความกระวนกระวายเป็นนิสัยประจำตัว ถ้าจะกำจัดนิสัยนี้ทิ้งก็ต้องสร้างนิสัยใหม่แทน วิธีหนึ่งอาจจะต้องจัดการ เรื่องระยะเวลาของความวิตกกังวล และอีกวิธีหนึ่งสิ่งที่จะต้องทำต่อไปก็คือ ไล่ความคิดทางบวกลงแทนความคิดในทางลบ คาดหวังในสิ่งที่ดี แทนสิ่งที่ร้าย

นิสัยที่ดีอีกอย่างหนึ่งที่ควรพัฒนาคือการพักผ่อน เพื่อจะช่วยให้กล้ามเนื้อคลายความตึงเครียด ความตึงเครียดที่เกิดจากวิตกกังวล ทำให้มีปัญหาสุขภาพ เช่น นอนไม่หลับ ปวดหน้าอก ทำให้หัวใจเต้นเร็ว และมีเหงื่อที่มือ คนที่กำลังมีความวิตกกังวลมากๆ มีปฏิกิริยาเหมือนโรคหัวใจวาย

พระเจ้ามีเป้าหมายบางอย่างเมื่อตรัสสั่งเราว่า “อย่าวิตก” ความกระวนกระวายไม่มีประโยชน์อันใด มีแต่จะทำให้ตกต่ำลงไปทั้งด้านจิตใจและร่างกาย พระเจ้าทรงมีหนทางที่จะช่วยให้เรามีชัยชนะต่อความตึงเครียดได้

คำอธิบาย

1. จัดความสำคัญก่อนหลังให้ถูกต้อง (มธ.6:19-24, ลก. 10:40-41)

แม้ความวิตกกังวลจะดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันของคนสมัยใหม่ แต่ที่จริงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่สมัยโบราณ ในภาษากรีกมีความหมายว่า “แบ่ง” คือ ความวิตกกังวลได้แบ่งเอาใจ เอาความคิดและอารมณ์ของเราไป

คำถาม อะไรคือสาเหตุของความกระวนกระวายโดยทั่วไป (ชักชวนอภิปราย)

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคต อาจจะเป็นต้นเหตุใหญ่ของความกระวนกระวาย ความกลัวต่อสงคราม ระเบิดนิวเคลียร์ และความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจ อาจจะทำให้เกิดความวิตกกังวลได้ ความเป็นอยู่และแรงกดดันในชีวิตประจำวัน ก็เป็นสาเหตุของความกระวนกระวายอีกอย่างหนึ่ง

ในสมัยก่อน ชีวิตอาจจะไม่ลำบากจนวายเท่ากับในสมัยนี้ แต่คนยังมีความกระวนกระวายเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ถ้าฝนไม่ตกจะเป็นอย่างไร หรือถ้าพืชผลไม่เกิดผลอะไรจะเกิดขึ้น ไม่มีอะไรเป็นประกัน ไม่ว่าจะเงินในธนาคาร หรือระบบความมั่นคง อื่นๆ

วิธีหนึ่งที่เขาพยายามแก้ปัญหาคือ การสะสมเงินทอง เสื้อผ้า และอาหารไว้มากๆ เพื่อว่าเมื่อเกิดการขาดแคลน แต่ทรัพย์สมบัติเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ๆ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.6:19) ขโมยอาจจะเข้ามาในบ้านและเอาทรัพย์สิ่งของไปเสีย มอดหรือแมลงอาจจะมากัดกินเสื้อผ้าให้เสียไป ข้าวที่เก็บไว้อาจจะถูกทำลายหมด

ถ้าเราพยายามแก้ไขปัญหาโดยพึ่งพาความสามารถของเราเอง หรือโดยพึ่งทรัพย์สิ่งของของเรา ความวิตกกังวลจะเริ่มขึ้นในใจ สันติสุขในใจไม่ได้เกิดขึ้น โดยการสะสมทรัพย์สิ่งของที่มันเสื่อมสลายไปได้ แต่เกิดจากการที่เราต้องมุ่งความคิดและพลังไปที่แผ่นดินของพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.6:20)

เมื่อเราถวายเป็นตัวรับใช้พระเจ้า เรากำลังสัมผัสทรัพย์ที่ไม่มีอะไรสามารถมาทำลายได้ พระเยซูทรงเรียกให้เรายึดเอาเรื่องจิตวิญญาณเป็นสิ่งสำคัญก่อนสิ่งอื่นใด เมื่อเรายึดเอาเรื่องฝ่ายวิญญาณเป็นที่หนึ่ง ความคิดจิตใจของเราจะฝักใฝ่อยู่กับ สิ่งที่ไม่มียวันเสื่อมสูญ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.6:21)

พระเยซูได้ยกเอาเรื่องความเชื่อของคนสมัยก่อนมาประกอบคำอธิบาย เขาเชื่อกันว่า ดวงตา คือหน้าต่างที่แสงสว่างจะส่องเข้ามาสู่ร่างกาย ถ้าตาดีร่างกายจะได้รับแสงสว่างอย่างทั่วถึง ถ้าตาไม่ดีร่างกายจะเต็มไปด้วยความมืดและโรคร้าย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.6:22-23)

ถ้าเรามุ่งสายตาไปยังสิ่งที่เป็นพระเจ้า ชีวิตของเราจะมีความสว่างและได้รับการรักษาให้หาย ถ้าเรามุ่งสายตาอยู่ที่ตัวเอง ความมืดก็จะเข้ามา ความวิตกกังวลและความกลัวจะมาจากความมืดนั้น เราก็ตกเป็นทาสของสิ่งที่เสื่อมสลายได้ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.6:24)

แม้ว่าเราจะพยายามรับใช้พระเจ้า เราอาจถูกดูดให้ออกนอกทางได้ โดยวัตถุสิ่งของเหล่านั้น มาร์ธาพยายามทำสิ่งพิเศษบางอย่างเพื่อพระเยซู แต่มากเกินไป เธอทำให้ตัวเองวุ่นวายโดยไม่จำเป็น (ลก. 10:40)

คำถาม พระเยซูทรงตักเตือนมาร์ธาว่าอย่างไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.10:41-42)

ความห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องทางโลกได้ขโมยเอาพระพรฝ่ายวิญญาณไปเสีย เธอควรจะได้ใช้เวลาอยู่ใกล้ชิดกับพระเยซู แต่เรื่องอาหารได้กลายเป็นเรื่องที่สำคัญสูงสุดของมาร์ธา มารีย์น้องสาวของมาร์ธาได้เลือกสิ่งที่ดีกว่าพระเยซูเป็นจุดสนใจที่สำคัญที่สุดของมารีย์

2. วางใจในความห่วงใยของพระเจ้า (สดด.34:4, 56:3, 11, ลก.12:22-28, 1 ปต. 5:7)

แม้ว่าความวิตกกังวลจะเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนทั่วไป แต่พระเจ้าไม่ต้องการให้มีสิ่งนี้ในชีวิตของคริสเตียน พระองค์ได้กล่าวคำแนะนำไว้ในพระวจนะของพระองค์ดังนี้

1. กลับใจเสียใหม่ ประการแรก เราจะต้องรู้ว่า ความกระวนกระวายไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เพราะนี่คือลักษณะของการไม่เชื่อเป็นการไม่วางใจในความสามารถของพระเจ้า ทุกสิ่งที่เราทำถ้าไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เราจะต้องสารภาพและกลับใจเสียใหม่

2. อธิษฐาน ดาวิดมีความเข้าใจในเรื่องความกลัวเป็นอย่างดี ชีวิตของเขาต้องตกอยู่ในอันตรายหลายครั้ง เขามักมีความวิตกกังวลเสมอ และเขาได้เรียนรู้ว่าเมื่อรู้ว่าเขาจะกลัว เขาจะหันไปทางไหน เขาแสวงหาพระเจ้าโดยไม่ได้พยายามแบกภาระนั้นโดยลำพัง

คำถาม อะไรเกิดขึ้นเมื่อดาวิดอธิษฐาน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.34:4 สำหรับคำตอบ ดาวิดหลุดพ้นจากความกลัวด้วยการอธิษฐาน)

3.ฝึกฝนจิตใจ ถ้าเรายอมอยู่ในความกลัว ความกลัวจะยิ่งเพิ่มขึ้น เราไม่ควรปล่อยให้ใจให้เตลิดไปกับความวิตกกังวล และคิดว่า ถ้า....คงยังงี้.... เราจะต้องตั้งใจที่จะตั้งใจของเราไว้กับสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่มีบริสุทธิ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่คุณ (ฟป. 4:8) ดาวิดได้บอกถึงสิ่งที่เขาจะทำเมื่อมีความกลัวว่า “ข้าพระองค์วางใจในพระองค์” (สดด.56:3) ดาวิดมีความมั่นใจในพระเจ้าและตั้งใจที่จะไม่กระวนกระวายเกี่ยวกับสิ่งที่มนุษย์จะกระทำกับเขา มนุษย์จะเทียบเคียงกับฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้อย่างไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.56:11)

4.จงวางใจในพระวาระของพระเจ้า พระวาระเป็นคำจริง และจะสามารถต่อต้านความกระวนกระวายได้

พระคำของพระเจ้าไม่เพียงแต่จะช่วยแก้ปัญหาชีวิต แต่ยังช่วยปลุกฝังความเชื่อลงไปในใจของเราด้วย พระคำของพระเจ้าจะช่วยแก้ปัญหาของเราอย่างเฉพาะเจาะจง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.12:24,27)

พระเยซูชี้ให้เห็นว่าไม่มีใครสามารถยืดอายุของตัวเองด้วยความกระวนกระวาย ความกระวนกระวายเรื่องทุกสิ่ง เราไม่สามารถควบคุมได้ จึงเป็นการไร้ประโยชน์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.12:25,26) พระเจ้าเป็นผู้ควบคุมการเติบโตเป็นผู้ดูแลและดอกไม้ แน่แน่นอนว่าพระองค์จะตั้งรู้วิธีที่จะดูแลคนของพระองค์ได้เป็นอย่างดี “แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้ และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ...พระองค์จะทรงตกแต่งท่านมากยิ่งกว่านั้น” (ลก.12:28) การเอาชนะความกระวนกระวาย เราจะต้องมีความเชื่อตามพระวาระและคำสัญญาของพระองค์

พักสงบอยู่ในการดูแลของพระเจ้า

เราได้รับคำบอกเล่าอยู่เสมอว่า พระเจ้าทรงรักเรา เราเชื่อตามนั้นจริงๆ ไหม เมื่อเราอมรับความจริงอย่างนี้อ่างเต็มใจของเรา เราจะไม่มีความตึงเครียด แต่จะมีสันติสุขในใจของเรา ใน 1 ปต. 5:7 เปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างความกระวนกระวายกับความไว้วางใจในความรักของพระเจ้า

กิจกรรม

นำสาลีใส่อาหาร น้ำยาซักผ้าขาว 1 ขวด ชามแก้ว เข้ามาในห้องเรียน บอกกับผู้เรียนว่า หัวใจของการเรียนวันนี้คือ การมอบความกระวนกระวายให้กับพระเจ้า

ครูเทน้ำยาซักผ้าขาวใส่ชามแก้วแล้วขอให้ผู้เรียนที่มีความกระวนกระวายและต้องการมอบความกระวนกระวายนั้นให้กับพระเจ้าออกมา แล้วรับสาลีใส่อาหารซึ่งเป็นเครื่องหมายของความกระวนกระวายใจ เมื่อเขานำมา

ใส่ในน้ำยาซักผ้าขาว ให้เขาสังเกต และถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับสีใส่อาหาร เช่นเดียวกัน เมื่อเราได้มอบความ
กระวนกระวายให้กับพระเจ้า อะไรเกิดขึ้นกับความกระวนกระวาย

3.แสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า (ลก.12:29-32)

สำหรับลูกของพระเจ้า ชีวิตมีไว้สำหรับสิ่งถาวรนิรันดร์ ช่วงเวลาตั้งแต่เกิดจนถึงวันตายนั้นก็ป็นระยะสั้น
นิดเดียว เมื่อเทียบกับแผนการนิรันดร์ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับเรา ชีวิตของเราเป็นมากกว่าเนื้อและเลือด
เราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า เรามีอนาคตอันกว้างไกลจากชีวิตธรรมดา ความเข้าใจถึงพระเจ้าและ
ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้านั้น ทำให้เรามองชีวิตไกลไปกว่าอาหารและเครื่องนุ่งห่ม (ขอให้คนหนึ่งอ่าน
ลก.12:29

เราไม่ได้แขวนชีวิตไว้กับความวิตกกังวลหรือคิดเป็นห่วงว่าจะมีชีวิตอยู่ถึงวันพรุ่งนี้ได้อย่างไรหรือว่าอีก
10 ปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ความกระวนกระวายอย่างนี้เป็นลักษณะของคนที่ไม่รู้จักพระเจ้าว่าพระองค์ทรง
เปิดเผยให้มนุษย์รู้จักกับพระเจ้าอย่างไร พระของคนที่เหล่านั้นไม่มีชีวิต และช่วยอะไรไม่ได้ คนที่รู้จักพระเจ้าจะ
ไม่รู้จักพระลักษณะและความรักของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.12:30)

คำถาม พระเยซูแนะนำให้ผู้เชื่อในพระองค์แสวงหาอะไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.12:31)

การแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า หมายถึง การเข้าอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้าและดำเนินชีวิตตาม
น้ำพระทัยของพระองค์ เป็นการถวายตัวทั้งหมดแด่พระเจ้า และมีความมั่นใจว่าแผนการณ์ของพระเจ้าสำหรับ
อนาคตที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้แล้วนั้น ดีกว่าความพยายามของตนเอง พระเยซูทรงยืนยันว่าผู้ที่แสวงหา
แผ่นดินของพระเจ้าจะไม่ผิดหวัง พระบิดาทรงรู้ถึงความต้องการของเรา และจะทรงช่วยเราในความต้องการ
เหล่านั้น การแก้ความกระวนกระวาย คือ การมีประสบการณ์ในการจัดเตรียมของพระเจ้าพระเจ้าผู้ทรงสร้าง
จักรวาลนี้ จะมีทุกสิ่งไว้พร้อมสำหรับความต้องการของลูกของพระองค์ทุกคน ถ้าเราเอาเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า
มาเป็นอันดับหนึ่งของชีวิต ความต้องการของเราก็มาอันดับหนึ่งสำหรับพระเจ้าด้วย พระองค์ทรงจัดเตรียมทุก
สิ่งสำหรับเรา ก็เพื่อจะทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ

กิจกรรม

เพื่อจะให้ผู้เรียนเข้าใจว่า “พระบิดารู้ถึงความต้องการของเขา” แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม แล้วให้เขา
ค้นหาข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

กลุ่มที่ 1 มธ. 6:33

กลุ่มที่ 2 มธ. 6:34, ฟป.4:6, 19

กลุ่มที่ 3 รม. 5:8, 8:35,39

กลุ่มที่ 4 สดด. 103:4, อฟ.2:10, ฟป. 1:21

ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายถึงความหมายข้อเหล่านี้แล้วประยุกต์เพื่อจะต่อประโยคนี้ “พระเจ้าประทาน....ซึ่ง
เป็นความต้องการของฉัน

คำถาม การแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า ดึงจิตใจของเราออกจากความกระวนกระวายได้อย่างไร
(คำตอบ)

เมื่อเราแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า เราก็แสวงหาบางสิ่งที่มีความสำคัญหรือยิ่งใหญ่กว่าปัญหาและ
ความห่วงใยของเราเอง เรามีวีรกรรมชิ้นเอกของโลกนี้คือ การนำคนอื่นให้รู้จักพระเจ้า งานชิ้นนี้จะต้องมีความ
เกี่ยวข้องกับพี่น้องคริสเตียนคนอื่น ๆ ดังนั้นเราจะต้องไม่ยึดถือเอาเรื่องของตนเองเป็นใหญ่ ในการอยู่ใน
ครอบครัวของพระเจ้า เราต้องเรียนรู้ที่จะอธิษฐานกับคนอื่นและเพื่อคนอื่น เรียนรู้ที่จะแบ่งปันและให้ความ
ช่วยเหลือคนอื่น ช่วยให้ความกระวนกระวายของเราจะหลุดหายไปเมื่อเห็นปัญหา และความทุกข์ลำบากที่คน
อื่นกำลังประสบอยู่

การสามัคคีธรรมกับคริสเตียนคนอื่น ทำให้ได้รับคำปรึกษา การหยั่งรู้ กำลังใจและพระคัมภีร์ ได้สอนว่า
การช่วยเหลือคนอื่นทำให้เป้าหมายฝ่ายจิตวิญญาณของเราเฉียบแหลมขึ้น การสามัคคีธรรมสนับสนุนความเชื่อ
ในคำสัญญาของพระเจ้าให้เข้มแข็งขึ้น “ฝูงแกะเล็ก ๆ เอ๋ย อย่ากลัวเลย” พระเยซูตรัสกับพวกสาวก “เพราะว่า
พระบิดาของท่านชอบพระทัยจะประทานแผ่นดินนั้นให้แก่ท่าน” (ลก.12:32) พระเจ้าทรงเรียกเราเพื่อจะให้ชีวิตที่
พระองค์ทรงควบคุมดูแลอยู่นั้นได้รับพระพร พระองค์ยินดีจะประทานความช่วยเหลือแก่เรา

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ทุกคนมีความกระวนกระวายในบางครั้งบ้างคราวมากน้อยแตกต่างกันไปบางคนก็ท่วมทับไปด้วยความ
กระวนกระวาย แม้ว่าจะไม่มีปัญหา เขาก็ยังเป็นห่วงว่าเวลาที่สบายที่สุดเช่นนี้จะอยู่ได้นานอีกสักเท่าใด ใจของ
เขามีความวิตกกังวลจากสิ่งเล็กๆน้อยๆ จนกลายเป็นความตึงเครียด คิดถึงหลายสิ่งหลายอย่างที่น่าจะไม่
เกิดขึ้นเลย แต่กลัวไว้ก่อน

เราจะหลุดพ้นจากความกระวนกระวายได้อย่างไร ขอให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สารภาพ กลับใจใหม่ เพราะรากเหง้าของความกระวนกระวายคือ การไม่เชื่อหรือการไม่ไว้วางใจใน
ความดีงามของพระเจ้า

2. อธิษฐาน พระเจ้าจะทรงช่วยให้เรพ้นจากความกระวนกระวาย ถ้าเราขอต่อพระองค์
3. ผีกลั่นจิตใจ ใ้วางใจพระเจ้า โดยต้องมความตั้งใจจริง เลี้ยงจิตใจของตนด้วยความจริงของพระเจ้า และคิดถึงชีวิตในทางสร้างสรรค์
4. เชื่อมั่นในพระคำ พระสัญญาของพระเจ้าเป็นความจริง การช่วยเหลือของพระองค์เป็นรูปธรรมและมีฤทธิ์อำนาจ
5. พักสงบอยู่ในการดูแลของพระเจ้า ให้เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเฝ้าดูแลรักษาเรด้วยความรัก พระองค์จะทรงช่วยให้เรพักสงบได้ท่ามกลางปัญหา

ความกระวนกระวาย มีผลกระทบต่อคนทุกวัย แต่ความกระวนกระวายของคนหนุ่มสาวส่วนมากจะเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เช่น

ฉันจะหาคู่แข่งงานได้ไหมนะ คนนั้นจะมีหน้าตาเป็นอย่างไร ฉันจะสอบผ่านหรือเปล่านะ ฉันจะมีโอกาสเรียนต่อหรือเปล่านะ ฉันจะได้งานทำหรือเปล่านะเมื่อเรียนจบ ฉันจะมีเงินพอซื้อบ้านหรือทำธุรกิจบางอย่างได้หรือเปล่านะ

ความคิดก็จะล่องลอยไปเรื่อย ๆ ถ้าเรายอมให้ความกระวนกระวายควบคุมจิตใจของเรา ชีวิตจะดำเนินไปด้วยการต่อสู้ดิ้นรนจนเราไม่สามารถมีสันติสุขและชื่นชมยินดีในการดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าได้

พระเจ้าได้ประทานบางสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่เรากำลังคิดและกระวนกระวายอยู่ พระองค์ทรงเรียกให้เราแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า ยอมถวายชีวิตภายใต้การปกครองของพระองค์ ทรงเตือนให้เรารู้ว่า พระองค์ทรงสร้างให้เราเป็นมากกว่าการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เราเป็นบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงรักและห่วงใยเราจนถึงนิรันดร์กาล

ถ้าคุณกำลังกลัวต่ออนาคต พระเจ้าทรงเชื่อเชิญคุณให้มีประสบการณ์กับชีวิตนิรันดร์ คุณสามารถเข้าเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้าได้ และจะได้พบกับความรักและการจัดเตรียมของพระองค์ ทำไมคุณไม่ตัดสินใจต้อนรับพระเจ้าเสียตั้งแต่วันนี้

คำถามสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

การหยั่งรู้และความกระวนกระวายแตกต่างกันอย่างไร เราจะเอาชนะความกระวนกระวายในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

บทที่ 7 ความว่าเหว

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจว่าความว่าเหวเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ และเพื่อจะเรียนรู้ถึงวิธีหลีกเลี่ยง และการแก้ปัญหาความว่าเหวตามคำสอนของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก. 32:22-32, 1 พกษ.19:2-4, สดด.27:9-11, 102:6-8, 142:3-5, มธ.26:38-40, ยน.14:16-18, ฮบ.13:3, 5-6

ข้อควรจำ

“เมื่อใจของข้าพระองค์อ่อนระอา พระองค์ทรงทราบทางของข้าพระองค์” สดด.142:3

การเริ่มต้น

กิจกรรม

การสำรวจ ให้ผู้เรียนตอบสนองประโยคเหล่านี้โดยเลือก 1-5

(1) เห็นด้วยมาก (2) ค่อนข้างจะเห็นด้วย (3) เฉยๆ (4) ค่อนข้างไม่เห็นด้วย (5) ไม่เห็นด้วยเลย

1. ในโลกนี้มีคนมากมาย เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ควรรู้สึกว่าร่าเหว

2. ความว่าเหวกับการอยู่ลำพังไม่เป็นปัญหาในสังคมปัจจุบันนี้

3. การถูกทอดทิ้ง เป็นสาเหตุใหญ่ของการว่าเหว

4. คนที่รู้สึกว่าร่าเหว มักจะคบเพื่อนที่ไม่ดี

ในสวนเอเดน พระเจ้าทรงทราบว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว” (ปฐมก.2:18) มนุษย์อยู่เป็นสังคม ถูกสร้างมาให้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ความว่าเหวและการถูกแยกเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมปัจจุบัน การสำรวจเกี่ยวกับความว่าเหวปรากฏว่า ความว่าเหวสามารถทำให้มีภูมิด้านทางโรคต่ำ และทำให้เกิดความเจ็บป่วยได้ คนสามารถเสียชีวิตเนื่องจากความว่าเหวได้ ดดยเฉพาะคนที่คู่สมรสตายจากไปหรือมีการหย่าร้าง ความเจ็บปวดของความว่าเหว ความน้อยเนื้อต่ำใจ จะทำให้เกิดความสิ้นหวังมากยิ่งขึ้น

เราทุกคนต้องการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น การแสวงหาเพื่อนและความสมหวัง อาจจะนำไปถึงสิ่งที่ประหลาดและเป็นอันตราย ถ้าเราไม่ได้แสวงหาการทรงนำจากพระเจ้า ลัทธิความเชื่อถือในสิ่งต่างๆ คอยเชิญชวนคนที่ว่าเหว ผู้ค้ายาเสพติดกำลังมองหาคนที่มีปัญหา และมองหาสิ่งที่จะช่วยให้เขามีความสุขชั่วครั้งชั่วคราว การเสนอบางอย่างไม่ใช่สิ่งที่ดีกว่าที่ควรจะได้รับ บางทีสิ่งเหล่านั้นอาจจะทำให้เจ็บปวดยิ่งกว่าความว่าเหวเสียอีก

คำอธิบาย

1. ท่านไม่ได้อยู่คนเดียว (ปฐมก.32:22-32, 1 พกษ.19:2-4, สดด.27:9-11)

ความว่าเหว คือ ความรู้สึกเศร้าหมองและเหี่ยวแห้งในใจ เพราะขาดเพื่อนหรือถูกแยกจากคนอื่น รู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง ไม่เป็นที่ต้องการ และเป็นที่ยังเกียจ รู้สึกว่างเปล่าภายในและมีความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับ

คำถาม คนที่ว่าเหวจะมีพฤติกรรมอย่างไร (ซักชวนอภิปราย)

กิจกรรม

ขอให้ผู้เรียนคิดถึงเวลาที่มีความรู้สึกว่าเหว แจกกระดาษ ดินสอ ให้เขาทำกราฟ เมื่อเขารู้สึกว่าเหว หลังจากนั้น เขารู้สึกดีขึ้นหรือตกต่ำลง ถ้าเขารู้สึกดีขึ้น อะไรเป็นสาเหตุที่ช่วยให้เขารู้สึกดีขึ้น เช่น

1. เขาอธิษฐานและรับการชุบใจ
2. พระเจ้าทรงใช้ประสบการณ์บางอย่างที่จะช่วยเขา
3. เขามั่นคงในพระเยซู
4. เขาไปหาคนอื่นที่มีความต้องการ
5. อื่น ๆ

เมื่อเขาทำกราฟเสร็จแล้ว ให้บางคนแบ่งปัน

คนที่มีความรู้สึก ว่า ถูกแยกหรือรู้สึกสิ้นหวังมักจะเก็บตัว มีอคติ ท้อแท้ และสงสารตัวเอง ซึ่งจะยิ่งทำให้ขาดเพื่อนและมีความว่าเหวยิ่งขึ้น

ความว่าเหวเป็นปัญหาธรรมดาแทบทุกคนจะต้องเคยว่าเหว แม้ในพระคัมภีร์จะไม่ใช้คำว่าว่าเหวอย่างตรงๆ แต่คนของพระเจื่อก็เคยพบกับปัญหาเกี่ยวกับความว่าเหวมาแล้วตั้งแต่อดีตกาล

ประการแรก ให้เรามาดูชีวิตของเอลียาห์ เขาต้องต่อสู้กับพวกที่นับถือพระบาอัล เขาได้แสดงให้เห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าบนภูเขาคารเมล และฆ่าผู้เผยพระวจนะพระบาอัลด้วยดาบ พระราชนิยายเซเบลได้ขู่จะเอาชีวิตเขาภายใน 24 ชั่วโมง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 พกษ.19:2)

คำถาม เอลียาห์ตอบสนองต่อการขู่เชิญของนางเยเซเบลอย่างไร

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 พกษ.19:3) เอลียาห์รู้สึกกลัวตายและหนีออกจากเมืองเหมือนกับคนที่กำลังถูกตามล่า ขณะหนึ่งเขาเป็นผู้กล้าฝ่ายวิญญาณ แต่อีกขณะหนึ่งเขาเป็นเหมือนผู้ลี้ภัยหรือผู้หนีภัยจากการตามล่าของพระราชนิโหดที่ไม่มีพระเจ้า ดูเหมือนว่าความเชื่อของเราได้เสื่อมหายไปเสียแล้ว เอลียาห์รู้สึกท้อแท้และหมดหวัง เขาละทิ้งคนรับใช้ของเขาไว้ที่เบเออร์เซบา และเดินทางต่อไปในถิ่นทุรกันดารอีกหนึ่งวันและก็มาถึงจุดที่เขารู้สึกสงสารตัวเอง (1 พกษ.19:4)

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด ข้อที่ 1

เขารู้สึกว่าพระเจ้าไม่สนพระทัยคำอธิษฐานของเขาจึงพูดกับพระเจ้าว่าอยากจะตายเสีย แต่พระองค์ได้ส่งทูตสวรรค์นำอาหารมาให้เอลียาห์ และทรงเตือนให้เอลียาห์รู้ว่าเขาไม่ได้เป็นเพียงผู้เชื่อคนเดียวที่เหลืออยู่ (1 พกษ.19:18)

ใน สดด. 27 ดาวิดได้อธิษฐานอ้อนวอนต่อพระเจ้า เพื่อขอมิตรภาพจากพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.27:9) ดาวิดเคยผ่านชีวิตที่แสนลำบากและปัญหาของเขาทำให้ต้องได้รับการติสอนจากพระเจ้า คนทั่วไปอาจจะกล่าวโทษในความบาปของเขา แม้แต่ญาติพี่น้องก็ตีตัวออกห่าง ดาวิดอ้อนวอนต่อพระเจ้าว่า “ขออย่างทรงหึงข้าพระองค์หรือละข้าพระองค์เสีย ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์” (สดด.27:9) ข้อ 10 แสดงให้เห็นความโดดเดี่ยวของดาวิด “แม่บิดาและมารดาของข้าพระองค์ทอดทิ้งข้าพระองค์ แต่พระเจ้าจะทรงยกข้าพระองค์ขึ้น” (สดด.27:10)

แม้ว่าใจสำนึกผิดจะถ่วงเขาอยู่ เขาก็เกาะอยู่กับพระเจ้าอย่างเหนียวแน่น เพราะพระเจ้าเป็นที่หวัง และแหล่งของความช่วยเหลือของเขาเพียงแห่งเดียว ดาวิดรู้จักอ่อนแอของตนเอง และรู้ว่าจำเป็นต้องเรียนรู้วิถีทางของพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.27:11)

ยาโคบก็เป็นคนหนึ่งที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องความว่าเหว ตอนที่เขากำลังจะหาทางคืนดีกับเอซาว พี่ชายของเขา ยาโคบได้ข่าวว่าเอซาวส่งทหารมาหาเขาถึง 400 คน ยาโคบรู้สึกกลัวมาก เขาอธิษฐานขอความ

เมตตาคจากพระเจ้าและเตรียมของขวัญสำหรับพี่ชาย ยาโคบส่งภรรยา ลูก และสัมภาระต่างๆ ซ้ำเข้าไปยังอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำยับบอก (ปฐมก.32:22-23)

เมื่อส่งทุกคนล่วงหน้าไปก่อนแล้ว เขาก็อยู่ตามลำพังคนเดียว ผู้รู้สึกว่าคุณคนเดียวจริงๆ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐมก.32:24-25) ในคืนวันนั้นมีชายคนหนึ่งมาหา ยาโคบและปล้ำสู้กับเขาจนกระทั่งรุ่งเช้า เมื่อชายคนนั้นต้องการจะจากไป ยาโคบขอให้ชายคนนั้นอวยพรเขาก่อนแล้วค่อยไป (ปฐมก.32:26) ชายนั้นก็ทำตาม ได้ให้ชื่อใหม่แก่ยาโคบ คือ อิสราเอล (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐมก.32:27-32) ชายคนนั้นไม่ได้บอกชื่อ แต่ยาโคบรู้ว่า เขาได้พบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าหน้าต่อหน้าโคบในคืนแห่งความวิเศษ ยาโคบได้รับชัยชนะฝ่ายวิญญาณ

เมื่อเอลียาห์รู้สึกตัวว่าตัวเองพ่ายแพ้ เขาไม่ได้อยู่เพียงลำพัง ให้คำอธิษฐานของดาวิด เขาไม่ได้อยู่เพียงลำพัง และยาโคบไม่ได้อยู่เพียงลำพังในขณะที่ได้รับชัยชนะฝ่ายวิญญาณ

2. แต่มันเจ็บปวด (สดด.102:6-8, 142:3-5, มธ.26:38-40)

ความรู้สึกว่าถูกปฏิเสธ ถูกแยก สิ่งหวัง หมดหวัง และความกระวนกระวาย เป็นอาการของความวิเศษ ซึ่งอาจจะมีระยะเวลาเพียงสั้นๆ หรือยาวนานไปจนตลอดชีวิต ผู้ที่เคยมีประสบการณ์เช่นนี้จะรู้สึกว่ามีใครหวังใยหรือเข้าใจในตัวเขาอย่างแท้จริง ความมั่นใจในตัวเองสูญหายไป จะรู้สึกตัวเองไม่มีค่าและไม่สามารถทำอะไรได้ แม้จะพอรู้ว่ามีคนอื่นอีกมากที่มีความรู้สึกเช่นเดียวกับเขา ความเจ็บปวดก็ยังอยู่ที่นั่น ดาวิดมีความเปิดเผยและจริงใจต่อพระเจ้าในความทุกข์ใจของเขา ดาวิดต้องซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ เมื่อศัตรูตามล่าเพื่อเอาชีวิตของเขา และมีผู้วางแผนเพื่อทำร้ายเขา พระเจ้าเท่านั้นที่รู้และเข้าใจสถานการณ์ของเขา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.142:3) ในความอ้างว้างเดียวดาย ดาวิดรู้ว่าไม่มีมนุษย์คนใดสามารถช่วยเขาได้ เขาหันไปทางขวาเพื่อคนที่เคยให้ความช่วยเหลือแต่ไม่มีใครอยู่ที่นั่น ดาวิดรู้สึกว่าไม่มีใครหวังใยเขาเลย พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นความหวังของเขา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.142:4-5)

ในสดด. 102 ดาวิดพูดถึงความเจ็บปวดของความวิเศษ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.102:6-7) เขาเจ็บป่วย มีปัญหาและนอนไม่หลับ ดาวิดเปรียบตัวเองว่าเหมือนกับนกเค้าแมวซึ่งเป็นสัตว์ที่หากินอย่างโดดเดี่ยวในเวลากลางคืน และเหมือนกับนกกระทิง ในความเงิบจิตใจของเขาได้ครุ่นคิดถึงคำเยาะเย้ยของศัตรู (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดด.102:8)

พระเยซูทรงมีประสบการณ์ในเรื่องความวิเศษ เมื่อทรงอยู่ในสวนเกทเสมาเน ธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ปรารถนาหาความช่วยเหลือและเพื่อนสนิท ในขณะที่มีความทุกข์และความเศร้าโศก (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.26:28) ภาระที่พระองค์ทรงแบกนั้นก็มากเกินไปเกินความคิดความเข้าใจของเรา ได้ทิ่มแทงถึงจิตวิญญาณ

พระองค์ต้องเผชิญกับความสยดสยองของเพียงลำพัง คำอธิษฐานสะท้อนให้เห็นถึงความเจ็บปวดในพระทัยของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.26:39)

คำถาม เพื่อนของพระองค์อยู่ที่ไหนเมื่อพระองค์ต้องการพวกเขา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.26:40) โดยความไม่เข้าใจถึงภาระอันหนักอึ้งของพระเยซู พวกเขาพากันนอนหลับแทนที่จะอธิษฐาน

พระองค์เจ็บปวดพระทัยอย่างที่สุดขณะถูกแขวนอยู่บนกางเขน พระองค์สู้ทนกับความเจ็บปวดและความร้าวเหว เมื่อพวกเขาทอดทิ้งพระองค์ และแม้แต่พระบิดาก็หันพระพักตร์ไปจากพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.27:46) เพราะพระเยซูทรงเคยรับความทุกข์ทรมานทั้งกายและใจมาก่อน ดังนั้น จึงเชื่อว่าพระองค์เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจความรู้สึกของเราได้ดีที่สุด (ฮบ. 4:15)

คำถาม เมื่อเรารู้ว่า พระเยซูทรงรู้ถึงความรู้สึกของเราเป็นอย่างดี ทำให้เรารู้สึกอย่างไร (รอคำตอบ)

3. คุณเอาชนะมันได้ (ยน.14:16-18, ฮบ. 13:5-6)

ความร้าวเหวเป็นความรู้สึกธรรมดาทั่วไปที่เราแทบทุกคนเคยประสบในบางครั้ง การจากบ้านครั้งทำให้รู้สึกคิดถึงบ้านและร้าวเหว การย้ายบ้านหรือย้ายโรงเรียนทำให้ร้าวเหว ถ้าเพื่อนสนิทหรือญาติต้องแยกหรือตายจากไป เราจะรู้สึกเจ็บปวดต่อการสูญเสียคนนั้น คนที่อยู่คนเดียวเป็นคนแก่หรือแม่หม้ายจะมีความร้าวเหวมากทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีความสามารถ คนร่ำรวย ผู้นำ คนพิการ คนพลัดบ้าน หรือคนที่เจ็บป่วย

พระเยซูทรงทราบถึงความร้าวเหวของพวกเขา เมื่อพระองค์จากพวกเขาไป พระองค์ทรงสัญญาว่าจะไรแก่พวกเขา เพื่อช่วยบรรเทาความร้าวเหวของพวกเขา (รอคำตอบ) (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยน.14:16-18 ทำแบบฝึกหัดข้อที่ 4 แล้วหนุนใจให้ผู้เรียนหาวิธีหนุนใจคนอื่นที่รู้สึกว่าร้าวเหว)

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนคนใหม่ของสาวก พวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งเหมือนลูกกำพร้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตอยู่กับเขาทั้งหลายตลอดไป จะสถิตอยู่กับพวกเขาและภายในเขา

คนส่วนมากร้าวเหวเพราะไม่ได้ดำรงอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความว่างเปล่าภายในเป็นเครื่องแสดงความต้องการฝ่ายจิตวิญญาณ ความร้าวเหวจะหมดไปเมื่อเข้าไปใกล้พระเจ้าและแสวงหาพระวิญญาณพระเจ้าทรงรอคอยที่จะแบ่งปันความรักและมีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์ เราอาจตั้งอยู่ตามลำพัง แต่จะไม่รู้สึกว่าร้าวเหว ความสงบสุขจะเกิดขึ้นเมื่อเรามีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า

ถ้าความร้าวเหวยังมีอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ ให้ตรวจดูท่าทีของตนเอง ให้กำจัดความโกรธ ความเห็นแก่ตัว การสงสารตนเองให้หมดไป เพราะเป็นลักษณะนิสัยที่จะทำให้เพื่อนต้องหนีไป ให้อธิษฐานถึงคุณค่าของการเป็นบุตรของ

พระเจ้า ถ้ากลัวว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้หลุดพ้นจากความกลัว และยึดมั่นอยู่ในพระวจนะ “พระเจ้าไม่ได้ประทานจิตที่ฉลาดกลัวให้แก่เรา” (2 ทธ.1:7)

ให้เราที่มีความพร้อมในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี มิตรภาพเป็นเหมือนถนนสองสายที่มาบรรจบกัน คือ เราจะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือผู้ที่มีความว่าเหว่ การทำเช่นนั้นจะทำให้หายว่าเหว่ และมีสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่นด้วย

ในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระเจ้า เราเป็นส่วนหนึ่งของทุกครอบครัวทั่วโลกในอาณาจักรของพระเจ้า เราถูกสร้างให้เป็นคำตอบสำหรับคนที่ว่าเหว่

คำถาม การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคริสเตียน ช่วยเราให้มีชัยต่อความว่าเหว่อย่างไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮบ.13:3)

กิจกรรมของคริสเตียนเกี่ยวข้องกับการดูแลเอาใจใส่คนอื่นและการแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน เป็นการนำเราให้เข้าไปในวงจรของมิตรภาพที่แท้กับพระคริสต์และคนอื่น ในเวลาที่มีความว่าเหว่เราสามารถฟังฟังในคำสั่งสัญญาของพระองค์ที่บอกว่า เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮบ.13:5) พระเจ้าทรงมีที่สำหรับเราแต่ละคน ทุกคนมีส่วนร่วมแบ่งในความรักของพระเจ้า เราพบความมั่นคง ความมั่นใจ และเสรีภาพที่จะรัก (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮบ.13:6)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ถ้าเราพยายามหาวิธีแก้ความว่าเหว่โดยไม่มีสัมพันธภาพต่อพระเยซู ความว่าเหว่นั้นจะไม่สูญหายไป ถามว่า เราจะสัมพันธภาพที่ดีกับพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร (รอกำตอบ)

มีคำแนะนำ 3 ประการ ที่จะช่วยให้สัมพันธภาพระหว่างเรากับพระเยซูมั่นคงขึ้น คือ

- 1 อ่านและใคร่ครวญพระวจนะของพระเจ้า
- 2 แบ่งปันทุกส่วนของชีวิตกับพระองค์ด้วยการอธิษฐาน
- 3 นมัสการและสรรเสริญพระองค์

เมื่อเรามีความรักต่อพระเจ้ามากขึ้น เราจะมีความรักต่อคนอื่นมากขึ้น ถ้าความอายเป็นปัญหาที่เอาชนะได้ เราสามารถเข้าหาคนอื่นด้วยรอยยิ้ม ด้วยอัธยาศัยไมตรีที่ดี บางทีเมื่อไปพบคนที่อายเหมือนกันก็คอยแต่รอให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าหาก่อน อย่างนี้สัมพันธภาพก็ไม่เกิดขึ้น

ถ้าคุณเคยมีปัญหาหรือเคยเจ็บปวดกับการมีสัมพันธภาพในอดีต อาจจะทำให้ไม่กล้าออกไปหาคนอื่น เพราะกลัวถูกปฏิเสธ ประการแรก จะต้องขอพระเจ้าทรงช่วยรักษาความเจ็บปวดนั้นให้หายไป และมองหาคนอื่นที่อาจกำลังผิดหวัง หรือว่าเหวอยู่ ซึ่งต้องการเพื่อน เด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยก คนที่ป่วยด้วยโรคที่รักษาไม่หาย คนที่ย้ายมาอยู่ใหม่ คนเหล่านี้จะมีความชื่นชมต่อมิตรภาพของคนที่เข้าใจถึงความว่าเหวของเขาอย่างจริงใจ

ประสบการณ์ของความว่าเหวและความเจ็บปวดจะทำให้เรามีความรักและความเข้าใจต่อความเจ็บปวดของคนอื่น ทำให้เราสามารถพูดได้ว่า “ฉันเข้าใจ” เราสามารถร้องให้กับคนที่ร้องไห้ เพราะเราเข้าใจถึงความรู้สึกของเขาได้ดี

ถ้าคุณกำลังแสวงหาบางสิ่งเพื่อเติมช่องว่างในใจให้เต็มล่ะก็ เชิญต้อนรับพระเยซูเข้ามาในใจ พระองค์ทรงทราบถึงการร่ำร้องในใจของคุณ พระองค์จะนำคุณเข้าสู่สัมพันธภาพแบบใหม่ที่เต็มไปด้วยความรักของพระเจ้า พระองค์จะทำให้ชีวิตของคุณมีความหมาย และใช้ชีวิตของคุณเพื่อคนที่ว่าเหวด้วยพระนามของพระองค์ และคุณจะไม่ว่าเหวอีกเลย

หัวข้อสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

ครอบครัวคริสเตียนจะให้ความช่วยเหลือคนที่ว่าเหวในสังคมได้อย่างไร จะช่วยให้คนช้ำอายุมีเพื่อนได้อย่างไร

บทที่ 8 ความโกรธ

เป้าหมาย

เพื่อจะรู้ว่า ความโกรธไม่เป็นที่พอพระทัย นอกจากจะเป็นความโกรธต่อความบาปและความอธรรม เพื่อเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์โกรธในภาวะที่คับขัน

ข้อพระคัมภีร์

สดด.37:8, สภษ.14:17, 29, 15:18, 16:32, 17:14, 19:11,22-25, 29:22 ปญจ. 7:9, มธ.5:22-24, 21:12-13, มก.3:1-5, ลก.6:27-28, กจ.23:3-5, อฟ.4:26-27,31, คส.3:6-8, ยก. 1:19-20

ข้อควรจำ

“สามัญสำนึกที่ดี กระทำให้คนโกรธช้า และที่มองข้ามการทรยศไปเสีย ก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา” สภษ.19:11

การเริ่มต้น

แจกกระดาษดินสอ แล้วให้ผู้เรียนเขียนว่าอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้เขาโกรธโดยไม่ต้องเซ็นต์ชื่อ เก็บแล้วอ่าน ถามว่าความโกรธเป็นความบาปเมื่อไหร่ และเป็นความดั่งามเมื่อไหร่

คำสอนในพระคัมภีร์ที่พูดถึงเรื่องความโกรธ ดูเหมือนว่าจะมีข้อขัดแย้งกันอยู่บ้าง ด้านหนึ่งเราเห็นคำเตือนต่อต้านความโกรธ บอกว่าเป็นลักษณะที่โง่เขลา อีกด้านหนึ่งเราเห็นว่า ความโกรธเป็นลักษณะหนึ่งของพระเจ้า ความโกรธเป็นความบาปในพระคัมภีร์ตอนหนึ่ง และอีกตอนหนึ่งบอกว่าเป็นความดั่งามได้อย่างไร

เมื่อเรามองดูพระสิริของพระเจ้า พระองค์ทรงใช้ความโกรธในทางยุติธรรมและเพื่อเสริมสร้าง พระพิโรธของพระเจ้าสามารถควบคุมได้ พระเจ้าทรงมีความอดทนและกรุณา พระองค์ไม่มีความรู้สึกโกรธด้วยแรงผลักดันภายนอก พระพิโรธของพระเจ้าแสดงออกในขอบเขตความรู้และความจริง ทรงมีข้อมูลความจริงในทุกเหตุการณ์ การตัดสินของพระองค์ยุติธรรม พระพิโรธของเจ้ามุ่งอยู่ที่ความผิดบาป ทรงเกลียดชังความชั่วร้ายที่ทำลายคนของพระเจ้า ทรงพระพิโรธของความชั่ว ความโกรธของพระองค์ไม่มีการแก้แค้นทรงต้องการช่วยเหลือไม่ใช่เพื่อทำลาย เมื่อพระองค์ลงโทษ ทรงปรารถนาให้มีการสำนึกผิดและกลับใจใหม่

ความโกรธของมนุษย์เป็นตรงกันข้ามกับความโกรธของพระเจ้า ความเข้าใจของเรามีขอบเขตจำกัด ความโกรธเกิดขึ้นเพราะเห็นแก่ความเสียหายหรือความเจ็บปวดของตัวเอง ไม่ใช่เห็นแก่ความจริงและความชอบธรรม แสวงหาการแก้แค้นมากกว่าจะหาทางช่วยเหลือ ความโกรธของมนุษย์ไม่มีขอบเขตและตัดสินอย่างผิดๆ

อย่างไรก็ดียังมีข่าวดีเกี่ยวกับความโกรธว่า เรายังสามารถเอาชนะมันได้ พระคัมภีร์มีคำแนะนำที่ดีว่า จะต้องทำอะไรบ้างจึงจะเอาชนะความโกรธได้

คำอธิบาย

1. ความโกรธทำอะไร (สดด.37:8, สภษ.14:17, 29, 22:24-25, 29:22, มธ.5:22-24, ยก. 1:19-20)

คำถาม ความโกรธคืออะไร (ชักชวนให้ผู้เรียนบอกคำจำกัดความ และเขียนบนกระดาน)

ความโกรธ คือ ความรู้สึกที่ขุ่นเคืองใจ หรือไม่พอใจอย่างแรงในสิ่งที่เกิดขึ้น ความโกรธมีความรุนแรงแตกต่างกัน จากเล็กน้อยไปถึงรุนแรง ความโกรธนำไปถึงความหายนะได้ ถ้าไม่มีจุดหมายที่ถูกต้อง เราจะพูดถึงผลทางลบของความโกรธที่พระเจ้าไม่พอพระทัย

ประการแรก

ความโกรธทำให้ทำบาป (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.29:22) ความโกรธอาจกลายเป็นนิสัยของบุคคลได้ ถ้ามีความโกรธอยู่เป็นประจำ คนที่มีนิสัยขี้โมโหมักจะชอบทะเลาะ สร้างปัญหาและถูกผูกมัดด้วยบาป

คนฉลาดฟังทุกสิ่งอย่างระมัดระวัง พุดเมื่ออยากถามคำถาม เพื่อความเข้าใจและถ้าจะมีความโกรธก็โกรธแต่ในเรื่องปัญหาไม่ใช่บุคคลที่เกี่ยวข้อง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยก.1:19-20)

นักจิตวิทยาบอกว่า ความโกรธไม่ได้เกิดจากบุคคลหรือสภาพการณ์ แต่เกิดจากการแปลความหมายของเราต่อสิ่งเหล่านั้น เราสามารถเลือกที่จะโกรธหรือเลือกที่จะมอบเรื่องไว้กับพระเจ้าได้ ความกลัวหรือความวิตกกังวลต่อความผิดพลาดที่ทำให้เกิดความโกรธ พระเจ้าสั่งให้เราละทิ้ง “จงระงับความโกรธและทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อนมีแต่จะชั่วไป” (สดด.37:8)

ประการที่สอง

ความโกรธทำให้เราดูเหมือนว่าเป็นคนโง่เขลา การตัดสินใจและการกระทำที่เกิดขึ้นเพราะความโกรธ มักจะทำให้เสียใจภายหลัง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.14:17) คนที่มีความโกรธจะขาดความสุขุมในการประเมินเหตุการณ์ เขากระทำด้วยอารมณ์และแรงกระตุ้น ผลก็คือการตัดสินใจผิด คนเจ้าอารมณ์มักจะทำให้การเป็นพยานในชีวิตคริสเตียนเสียไป และมักขาดคนนับถือ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.14:29)

ประการที่สาม

ความโกรธทำให้เสียเพื่อน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.22:24) คนที่ฉลาดจะหลีกเลี่ยงคนขี้โมโห การกระทำและท่าทีของเขานำไปสู่ความอับอายและก่อให้เกิดความตึงเครียด

คนที่มิมีนิสัยร้ายมีความลำบากในการสร้างมิตรภาพ ความโกรธเกรี้ยวทำลายภาพพจน์ของคำพูด และการกระทำของเขา จนทำให้เพื่อนๆ ตีตัวออกห่าง

คนซีโมโหเหมือนกับคนที่ “มีเสี้ยนอยู่บนขา” จะไม่มีใครอยากยุ่งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ก็แนะนำให้เราทำเช่นนั้นด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.25:24)

คำถาม การเป็นเพื่อนกับคนซีโมโหอันตรายอย่างไร (รอคำตอบ)

ความโกรธเป็นเหมือนโรคติดต่อ การนินทาว่าร้าย การกล่าวโทษคนอื่น และการแก้แค้น จะเรียนรู้ได้จากการคบค้าสมาคม

ประการที่สี่

ความโกรธทำให้ตกต่ำฝ่ายวิญญาณ ความโกรธตัดเราออกจากคนอื่น ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น เรากำลังมีปัญหาฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์บอกเอาไว้อย่างชัดเจนว่าเราไม่สามารถรักพระเจ้าและเกลียดพี่น้องของเราได้ (1 ยน. 2:11, 3:15) คำพูดและท่าทีที่เต็มไปด้วยความโกรธต่อคนอื่น นำไปถึงการพิพากษาของพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.5:22)

พระเจ้าทรงต้องการให้เราอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน ต้องการให้เราแสวงหากาวereinดีกัน ความสัมพันธ์ของเรามีความสำคัญเท่าๆ กับการนมัสการพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.5:23-24)

2. การแสดงความโกรธ (มธ.21:12-13, มก.3:1-5, กจ. 23:3,5, อฟ.4:26-27,31, คส.3:6-8)

สิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเปาโลเกี่ยวกับเรื่องความโกรธในกิจการ 23 เปาโลเพียงจะกล่าวว่าเขามีจิตสำนึกชอบจำเพาะพระเจ้าทำให้อาณาเนียมหาปุโรหิตไม่พอใจ จึงสั่งให้คนที่อยู่ใกล้เอามือตบปากเปาโล

คำถาม เปาโลมีท่าทีอย่างไรเมื่อถูกตบ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.23:3)

เปาโลมีเหตุผลที่จะโกรธ กฎหมายยิวสามารถปกป้องผู้ที่ถูกกล่าวหา เปาโลยังไม่ได้ถูกตัดสินว่าเป็นผู้กระทำผิด คนที่กล่าวหาว่าเปาโลได้เป็นผู้ฝ่าฝืนกฎหมายเสียเอง เปาโลรู้สึกโกรธด้วยการกระทำที่หน้าซื่อใจคดของพวกเขา ถึงกระนั้นก็ยังถือว่าเปาโลทำผิดที่กล่าวคำโต้ตอบผู้นำ (อพย.22:28) รู้สึกว่าเขาจะล้มตัวไปชั่วขณะหนึ่ง เมื่อเขารู้ว่าได้ใช้คำพูดที่ไม่ดีต่อมหาปุโรหิต เขาก็ยอมรับว่าได้ทำผิดไป (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.23:5)

ในจดหมายที่เปาโลเขียนไปถึงคริสตจักรโคโลสี เขาเรียกความโกรธว่าเป็นผลงานของ “มนุษย์เก่า” คือธรรมชาติบาปที่รับมาจากอดัม ความโกรธรวมถึงผลงานของเนื้อหนังอื่นๆ จะต้องรับการพิพากษาจากพระเจ้า

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน คส.3:6-7) คนที่ถูกสร้างใหม่ในพระเยซูคริสต์มีความรับผิดชอบที่จะต้อง “ถอด” ความโกรธ ความเกลียด การแข่งด่า และการใช้วาจาหยาบคายทิ้งไปให้หมด (คส.3:8)

มีคำแนะนำในลักษณะเดียวกันกับหนังสือเอเฟซัส (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อฟ.4:31) แทนที่จะเลียนแบบอย่างการโกรธอย่างชาวโลก เราควรจะเลียนแบบอย่างตามพระเจ้าโกรธแบบพระเจ้าที่มุ่งไปที่ความบาป ความโกรธของพระเยซูไม่ได้มุ่งไปที่บุคคล แต่มุ่งไปที่การกระทำผิดบาป และสิ่งที่ผูกมัดคนของพระองค์ ทรงต่อต้านการดูหมิ่นพระเจ้า พระวิหารเป็นสถานที่สำหรับอธิษฐานนมัสการพระเจ้า การซื้อขายสัตว์สำหรับถวายเป็นเครื่องบูชา และการแลกเปลี่ยนเงินตราไม่สมควรจะอยู่ในพระวิหาร พระเยซูทรงต่อต้านการกระทำเหล่านี้ เพราะพวกเขาอ้างว่าเป็นการกระทำที่เกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้า

กิจกรรม

แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งศึกษา มธ.21:12-13 กลุ่มสอง มก.3:1-6 กลุ่มสาม กจ. 23:1-5 ขอให้แต่ละกลุ่มอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้

1. ใครรู้สึกโกรธ
2. สาเหตุของความโกรธคืออะไร
3. เขาทำอะไรเมื่อเขาโกรธ
4. เขาสมควรที่จะโกรธไหม
5. ผลคืออะไร

ให้ตัวแทนจากกลุ่มมารายงาน

พระเยซูทรงกล่าวติเตียนพวกฟาริสีที่ตีความธรรมเนียมบัญญัติอย่างไม่ถูกต้อง เมื่อพวกเขาตำหนิพระองค์ในการรักษาคนเจ็บป่วยในวันสะบาโต (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มก.3:1-3) เมื่อพระเยซูทรงเห็นพวกเขาไม่เอาใจใส่ต่อความต้องการของคนอื่น พระองค์รู้สึกไม่พอพระทัย ทรงรู้สึกเศร้าพระทัยที่เห็นใจที่แข็งกระด้างของพวกเขา ทรงแสดงความเมตตากรุณาในการช่วยเหลือคนเจ็บป่วยมากยิ่งขึ้น แม้จะทำให้พวกฟาริสีไม่พอใจการกระทำของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มก.3:4-5)

คำถาม ความโกรธในทางที่บริสุทธิ์มีอันตรายอย่างไรบ้าง (รอคำตอบ)

ความโกรธต่อความบาปและความชั่วร้าย คริสเตียนถือว่าไม่ใช่สิ่งผิด แต่ความโกรธนั้นจะต้องไม่อยู่ในจิตใจ เพราะอาจจะกลายเป็นรากขมขื่นในใจได้ พระคัมภีร์บอกว่าจะไม่ควรโกรธนานข้ามคืน (อฟ.4:26-27)

3. ควบคุมความโกรธไว้ (สภษ.15:18, 16:32, 17:14, 19:11,22-25, ปญจ. 7:9 ลก.6:27-28)

คำถาม จะควบคุมความโกรธไว้ได้อย่างไร (รศคำตอบ)

พระเจ้าทรงปรารภนาช่วยเราควบคุมความโกรธ แต่เราจะต้องแสวงหาการช่วยเหลือจากพระองค์และทำตามคำแนะนำในพระวจนะของพระเจ้า ประการแรก ขอกำลังใจจากพระองค์ในการแก้ปัญหา และทำตามคำแนะนำในพระคัมภีร์

ความรักเป็นเครื่องหมายของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงการเป็นบุตรของพระเจ้า ความรักสามารถทำให้เราปฏิบัติต่อศัตรูตามคำสั่งของพระเจ้าโดยคิดถึงสภาพที่แท้จริงของเขา แทนที่จะตอบโต้ การกระทำด้วยความโกรธ เราจะต้องตอบสนองด้วยความเมตตากรุณา ด้วยการอวยพรและการอธิษฐาน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.6:27-28)

การแสดงความรักเป็นแบบฉบับของการดำเนินชีวิตคริสเตียน ไม่ใช่เป็นเพียงการกระทำตามคำสอนเท่านั้น แต่เป็นวิถีของชีวิตด้วย เรายิ่งเติบโตในพระเจ้ามากเท่าไร เรายิ่งจะมีความเข้าใจถึงความต้องการของคน ที่แสดงออกในลักษณะของความโกรธมากเท่านั้น ความต้องการของคนเหล่านั้นกระตุ้นให้เราที่มีความรัก เมตตา เหมือนอย่างที่พระเยซูทรงมี

คำถาม จะจัดการกับการถูกละเมิดเหยียดหยามด้วยวิธีไหนที่ดีที่สุด (ชักชวนให้อภิปราย)

วิธีที่ดีที่สุดคือ ไม่ต้องสนใจและลืมนั่นเสีย ถ้าเรามีท่าทีตอบสนองต่อทุกสิ่งที่คนพูดกับคุณหรือเกี่ยวกับคุณ คุณจะตกอยู่ในความสับสนวุ่นวายตลอดเวลา วิธีแก้ปัญหของพระเจ้า คือ ลืม สิ่งเหล่านั้นให้หมด อย่าสร้างให้มันเป็นสงคราม การตอบสนองด้วยความโกรธก็เหมือนกับการเปิดท่อบนน้ำให้มันไหลเข้ามาทำความเสียหายอย่างมากมาย (สภษ.17:14)

ความโกรธสามารถลุกลามใหญ่โต คนช่างโกรธมักเกิดความไม่พอใจได้ง่าย และก่อให้เกิดการต่อสู้กัน คนที่โกรธซ้ำมีวิธีที่ฉลาดกว่าและเป็นผู้สร้างสันติ การตอบสนองของเขาได้รับการควบคุม (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.15:18)

พระเจ้าทรงสำแดงความเมตตากรุณาแก่คนที่ทรยศและคือด้าน เราจะเป็นเหมือนกับพระองค์ ถ้าเรามีน้ำใจกว้างขวางและมีความอดทนต่อคนที่ดูหมิ่นและเอาเปรียบเรา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.19:11)

ความอดทน เป็นสัญลักษณ์ของผู้ยิ่งใหญ่ที่แท้จริงในสายพระเนตรของพระเจ้า การปกครองจิตใจของตนเองเป็นเหมือนอำนาจแห่งชัยชนะของทหาร ซึ่งมีอำนาจมากกว่าศัตรู คือ อารมณ์ของมนุษย์ (สภษ.16:32)

ความโกรธที่ไม่ได้รับการควบคุมนำไปถึงคำพูดและการกระทำที่โง่เขลา ดังนั้น จะต้องจัดการกับความตึงเครียดอย่างระมัดระวัง อย่าปล่อยให้ความโกรธเกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ ให้รู้จักควบคุมอารมณ์ในขณะที่มีความไม่พอใจหรือความโกรธ เพราะมีแต่จะทำให้โง่เขลาไป (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปณจ.7:9)

กิจกรรม

เขียนเรื่องต่อไปนี้เป็นกระดาษ

1. น้องยิ้มเสื้อผ้าที่เรารักมาก โดยไม่ขออนุญาตและทำให้มันเสียใช้ไม่ได้
2. ได้ข่าวว่าเพื่อนสนิทนินทาเรากับคนอื่น
3. พ่อแม่ลงโทษในเรื่องที่เราไม่ได้ทำผิดในเรื่องนั้น
4. เมื่อเราขึ้นรถเมล์มีคนหนึ่งทำให้เสื้อผ้าเราเปื้อน

แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกคนละหัวข้อที่จะวิเคราะห์ และดัดแปลงประยุกต์เอามาใช้ในชีวิตของเขา และมารายงานหน้าชั้นเรียน

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ความโกรธเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วภายในสองสามวินาทีที่ทำให้เกิดปัญหาได้ การทดลองมักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารู้สึกไม่พอใจและในจุดนั้น การตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับการตอบสนองของเราต่อความรู้สึกในเวลานั้น

ต่อไปนี่คือ ขั้นตอนที่คุณควรปฏิบัติเมื่อมีความโกรธ

- มองดูพระเจ้าและสารภาพบาปในเรื่องความโกรธนั้นโดยเร็ว อย่าพยายามแก้ปัญหาด้วยการพึ่งพาความสามารถและสติปัญญาของตนเอง

- ระมัดระวังคำพูด พิจารณาว่าควรจะมีการตอบสนองอย่างไร การนับหนึ่งถึงสิบก่อนที่จะพูดอะไรออกมาเป็นวิธีการที่ดี อย่ารูดน้ำมันลงบนไฟด้วยคำพูด จงจำไว้เสมอว่า “คำตบอ่อนหวานช่วยละลายความกราดเกรี้ยวให้หายไป” (สภษ.15:1)

- ให้อภัยที่คนที่ทำผิดต่อเรา เลิกพิจารณาการกระทำของเขา และเป็นผู้ใหญ่พอที่จะไม่สนใจคำพูดและการกระทำของเขา จงเป็นเหมือนพระบิดาผู้สถิตอยู่บนสวรรค์

- สัมแดงความรักเป็นการกระทำ พระเจ้าสามารถประทานพระคุณที่จะเปลี่ยนเหตุการณ์ร้ายให้เป็นคนซึ่งโกรธมีความสับสนในการแสดงให้รู้ถึงความต้องการของเขา การสัมแดงความรักสามารถเปลี่ยนเหตุการณ์และเป็นก้าวแรกที่จะช่วยให้บุคคลนั้นแก้ไขตัวเอง

ถ้าคุณทำไม่ได้ จงมีความอดทนและพยายามที่จะทำให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป ความโกรธทำให้บังคับยาก แต่สามารถทำได้

ในฐานะที่เป็นลูกของพระเจ้า ความโกรธของเราจะต้องได้รับการควบคุมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทำให้เกิดการเสริมสร้างเมื่อสันติสุขของพระเจ้าควบคุมจิตใจของเรา เราจะไม่ยอมให้คนหรือเหตุการณ์ต่างๆ มาครอบงวนจิตใจของเราได้

ถ้าความโกรธเป็นนิสัยประจำตัวของคุณในเวลานี้ และคุณเองพยายามต่อสู้กับมันอย่างสุดกำลัง แต่ยังไม่พ่ายแพ้ จงขอให้พระเจ้าทรงช่วยคุณในการให้อภัยผู้ที่ทำร้ายคุณ สวมใส่ความรักของพระเจ้า สันติสุข ความชื่นชมยินดี และการให้อภัยลงบนจิตใจของคุณ เชิญขอความช่วยเหลือจากพระองค์เสียแต่วันนี้

หัวข้ออภิปรายนอกห้องเรียน

ความโกรธ มีผลกระทบต่อสังคมอย่างกว้างๆอย่างไร โดยเฉพาะในบ้านและครอบครัว

บทที่ 9 ความริษยา

เป้าหมาย

เพื่อจะรู้ถึงสาเหตุและผลของคำว่าริษยา เพื่อแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าที่จะเอาชนะความริษยา

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก. 18:8-9, 30:1-2, 1:11, 19-24, ฉธบ.11:29, 1ซมอ.18:1-30, 20:31, สภษ.6:34, 23:17,24:1, มธ.20:8-12, รม.12:3, 13:13-14, 1 คร. 3:3, 11:28, กท.5:26

ข้อควรจำ

“อย่าให้ใจของเจ้าริษยาคนบาป แต่จงยืนในความยำเกรงพระเจ้าวันยังค่ำ” (สภษ.23:17)

การเริ่มต้น

คุณรู้สึกอย่างไรถ้าเห็นคนไม่เคยเรียนอย่างจริงจังสอบได้เกรด 4 ทุกวิชา มีคนจับหรือคนที่เราชอบ เห็นคนที่ใส่เสื้อผ้าสวยกว่าคุณ หน้าตาดีกว่าคุณ ได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัวดีกว่าคุณ

ค่านิยมของสังคมทำให้เราเอาใจใส่ตัวเองมากกว่าคนอื่น อยากเป็นเหมือนคนอื่นที่มีฐานะดีกว่าเรา ถ้าเราปล่อยให้ชีวิตดำเนินไปบนเส้นทางนี้ จะทำให้มีความอิจฉาริษยาเกิดขึ้นในใจ ท่าที่ตอบสนองต่อคำถามที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นท่าทีที่แท้จริงของเราต่อตัวเอง ต่อคนอื่นและต่อพระเจ้า ความคิดที่เรามีต่อความสำเร็จของคนอื่นสามารถวัดสภาพจิตวิญญาณของเราได้

ความริษยา คือ ท่าทีหรือความรู้สึกของการแข่งขันหรือการชิงชังสิ่งที่คุณคิดว่า จะทำให้ตนเองมีความสุขหรือได้ประโยชน์ และปรารถนาอยากได้ในสิ่งที่คนอื่นมี

พระเจ้าไม่มีพระประสงค์ให้มีความริษยาในชีวิตของเราเพราะจะทำให้เราเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัว ถือเอาตัวเองเป็นใหญ่ ทำลายสัมพันธภาพที่ดี และขัดต่อลักษณะนิสัยที่พระเจ้าประทานให้

แม้ว่าจะเป็นคริสเตียนก็ยังมีควมวทวนอยู่กับความริษยา ถ้าเราไม่ดำเนินตามแบบพระเยซูและชอบเปรียบเทียบสภาพของตัวเองกับคนอื่น ความริษยาที่ถูกละเลยเพิกเฉย สามารถทำลายจิตวิญญาณของคุณได้ พระเจ้าได้ประทานพระวจนะเพื่อใช้เป็นเครื่องถ่วงพิชร้ายของมัน

คำอธิบายน

1. ความริษยามาจากไหน (ปฐมก.30:1-2,1 ซมอ. 18:1-9, มธ. 20:8-12)

ต้นกำเนิดของความริษยาหรือความอิจฉามาจากธรรมชาติ “มนุษย์เก่า” ในกาลาเทีย 5:21 กล่าวว่า “การอิจฉา” คือ ผลงานของเนื้อหนังประการหนึ่ง ความอิจฉา หมายความว่า ฉันต้องมาก่อนคนอื่น ต้องได้สิ่งที่ดีกว่า ส่วนที่ไม่ดีเป็นของคนอื่น ความริษยา ปรากฏอยู่ในหลายลักษณะ

ความริษยา บางครั้งเกิดขึ้นเพราะเห็นความสำเร็จของคนอื่น เช่น ดาวิดกลายเป็นวีรบุรุษผู้กล้า เมื่อเขาฆ่าโกลิอัทตาย และเป็นที่พอใจของข้าราชการบริพารในราชสำนัก (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ซมอ. 18:1-5)

ทุกสิ่งที่ดาวิดทำนั้นมีแต่รุ่งเรืองขึ้น กษัตริย์ซาอูลแต่งตั้งดาวิดขึ้นเป็นแม่ทัพ ดาวิดมีความสนิทสนมรักใคร่กับโอรสของซาอูลและทุกคนก็ชื่นชมดาวิด

คำถาม ซาอูลมีความรู้สึกอย่างไรต่อดาวิด (รอคำตอบ และขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ซมอ.18:6-9) เมื่อพวกผู้หญิงร้องเพลงยกย่องว่าซาอูลรบชนะคนเป็นพัน แต่ดาวิดรบชนะคนเป็นหมื่น ความริษยาก็ก่อกำขึ้นในใจของซาอูล เขาไม่พอใจคำเปรียบเทียบกับนั้น และเริ่มคิดว่าดาวิดอาจจะมาแย่งบัลลังก์ของเขาไป

เมื่อซาอูลมีความอิจฉา ก็มีความรู้สึกที่ตัวเองด้อยกว่าดาวิด เป็นเหตุทำให้เขาขาดความสุขและความรื่นรมย์ใจ และก็นำไปถึงความบาปอีกหนึ่งคือ สงสารตนเอง โกรธ เกลียด และความขมขื่น

ราเชลมีความริษยาเมื่อนางไม่สามารถมีลูก แต่เลอาห์พี่สาวของนางมีลูกให้กับสามีของนาง คือ ยาโคบ

คำถาม ความริษยาของราเชล มีผลกระทบต่อตัวเองและความสัมพันธ์ต่อยาโคบอย่างไร (ให้เวลาอภิปราย แล้วขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐมก.30:1-2)

เมื่อราเชลไม่สามารถมีลูกได้ก็เริ่มมองตัวเองว่าไม่มีค่าและรู้สึกว่าอยากจะทำยาโคบในปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้มีรอยร้าวในความสัมพันธ์ของเขาทั้งสอง ความวุ่นวายใจและรู้สึกว่าตัวเองด้อยอำนาจเพราะไม่มีลูก ทำให้ราเชลเกิดความริษยาต่อพี่สาวของตน

ความริษยาแสดงออกถึงความเห็นแก่ตัว ดำเนินไปใน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. รู้สึกว่าขาดสิ่งที่เขาต้องการ
2. รู้สึกว่าคนอื่นมี แต่เราไม่มี
3. รู้สึกว่าโลกนี้ไม่ยุติธรรม
4. รู้สึกว่าตนเองไม่ได้ เพราะคนอื่นแย่งเอาไปก่อน

พระเยซูทรงเล่าเรื่องอธิบายถึงความริษยาว่าตนเองขาดบางสิ่งและเกิดมีใจอยากช่วงชิงที่จะได้สิ่งนั้นมา ทรงเล่าว่ามีเจ้าของสวนคนหนึ่งได้ว่าจ้างคนงานหลายคนมาทำงาน โดยตกลงว่าจะให้ค่าจ้างเท่ากับค่าแรงงานหนึ่ง

วัน มีคนงานคนหนึ่งทำงานเพียง 1 ชั่วโมง เพราะหมดเวลาทำงาน คนงานคนนี้ได้รับค่าจ้างเท่ากับคนงานที่ทำงานนานกว่าเขา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.20:8-9)

“เมื่อคนที่ทำงานตลอดทั้งวันเห็นค่าจ้างของคนที่มาทำงานทีหลัง ก็คิดว่าเขาจะต้องได้ค่าจ้างมากกว่านั้น เพราะเขาทำงานนานกว่า แต่ก็ได้คนละหนึ่งเดนาเรียนเหมือนกัน” (มธ.20:10) คนที่ทำงานนานกว่าก็รู้สึกริษยาคนที่มาทีหลัง และรู้สึกไม่พอใจนายจ้างด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.20:11-12)

จิตใจที่เห็นแก่ตัวของคนที่อิจฉาจะไม่สนใจต่อความต้องการของคนที่ได้รับค่าจ้างเท่ากับเขา เพราะทำงานน้อยกว่าเขา เขาสนใจอยู่กับเรื่องตัวเองเท่านั้น

2. ความอิจฉาทำอะไร

(ปฐมก. 37:1-11, 19-24, 1ซมอ.18:10-30, 20:31, สภษ.6:34, 1 คร. 3:3, ยก. 3:14, 16)

ความริษยาเป็นผู้ทำลาย ประการแรก มันทำลายคนที่ชอบมัน แล้วต่อมามันจะทำให้บุคคลนั้นทำร้ายคนอื่นที่เขาริษยา พระคัมภีร์ได้ยกตัวอย่างผลเสียหายของความริษยาไว้ดังนี้

ความริษยาทำให้เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น เช่น กษัตริย์ซาอูลมีความริษยาต่อดาวิด และตั้งใจที่จะกำจัดคนที่เขาคิดว่าจะมาแย่งอำนาจของเขาไป

คำถาม ซาอูลพยายามฆ่าดาวิดในครั้งแรกด้วยวิธีไหน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ซมอ.18:10-11)

ความพยายามของซาอูลล้มเหลว เขารู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับดาวิด และนี่ก็ทำให้เขาไม่สบายใจ (ขอให้ดูใน 1 ซมอ.18:12-16) เป็นเหมือนเชื้อเพลิงที่เติมลงไปใไฟแห่งความริษยาในใจของซาอูล “แต่คนอิสราเอลและคนยูดาห์ทั้งสิ้นรักดาวิด” (ข้อ 16)

เมื่อซาอูลไม่สามารถฆ่าดาวิดให้สำเร็จได้ เขาก็วางแผนให้ดาวิดออกไปรบกับซาคี เพื่อยึดมือศัตรูฆ่าดาวิด เขาใช้แม่แต่ธิดาของเขาเองในการวางแผนการณ์ต่างๆ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ซมอ.18:17-27) แต่แผนการณ์ของเขาล้มเหลว

และอีกตัวอย่างหนึ่งเกี่ยวกับความริษยา คือ โยเซฟกับพวกพี่ชายของเขา พวกพี่ชายมีความริษยาต่อโยเซฟและความริษยานำไปถึงความโหดร้าย พวกเขาเห็นว่าโยเซฟเป็นบุตรชายที่บิดารักมาก ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงเกลียดชังโยเซฟ (ปฐมก.37:1-4) และเกลียดโยเซฟ เพราะความฝันของโยเซฟที่บอกว่าในวันหนึ่งข้างหน้า พวกเขาจะเป็นผู้รับใช้โยเซฟ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐมก.37:5-11) ความอิจฉาทำให้พวกพี่ชายวางแผน เพื่อกำจัดโยเซฟเสีย (ปฐมก.37:19-24)

ความริษยาทำให้มีความกลัวและหวาดระแวง เมื่อแผนทำลายดาวิดของซาอูลล้มเหลว เขารู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับดาวิด เขาก็ยิ่งมีความกลัวและหวาดระแวงมากยิ่งขึ้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ซมอ.18:28-30) ความหวาดกลัวที่สำคัญในใจของซาอูล คือ กลัวว่าวันหนึ่ง ดาวิดจะมีอำนาจขึ้นเป็นกษัตริย์ ถ้าเป็นเช่นนั้น โยนาธานโอรสของเขาเองไม่มีทางจะสืบราชสมบัติต่อจากเขา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ซมอ.20:31)

ความริษยาทำลายสัมพันธภาพที่ดี ความริษยาทำลายโอกาสที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซาอูลไม่มีความสุขในสัมพันธภาพของดาวิดกับโยนาธาน พวกเขาไม่ได้นับโยเซฟเป็นเครือญาติของเขา ความริษยาสร้างกำแพงกีดขวางสัมพันธภาพที่ดี ความริษยาทำให้คนเกรี้ยวกราดและกระทำการแก้แค้นไม่เหมาะที่จะไปผูกมิตรกับเขา (สภษ.6:34)

ความริษยาทำให้เกิดรากของความสับสนและความชั่วร้าย

คำถาม มีตัวอย่างของความริษยาที่ทำให้เกิดความวุ่นวายและความชั่วร้ายอะไรบ้าง (รอคำตอบและขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.3:3) ความริษยาทำให้เกิดการแตกแยก เกิดการนินทาว่าร้าย เพื่อจะให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียหาย ทำให้มีใจบฏต่อผู้มีอำนาจเหนือกว่าซึ่งเป็นผู้ตัดสินที่อาจจะทำให้บางคนเสียผลประโยชน์ (ขอให้คนหนึ่งอ่านคำกล่าวของ ยก.3:14-16)

3. จะกำจัดความริษยาได้อย่างไร (ปฐก. 13:8-9, กตว.11:29, สภษ.23:17, พคค. 3:40, รม.12:3, 13:13-14, 1 คร. 11:28, กท.5:26, ฟป.2:4)

คำถาม เราจะต้องทำอะไรที่จะแก้ไขไม่ให้ความริษยา (ชักชวนอภิปราย)

การกำจัดความริษยา จะต้องเริ่มต้นในการมีท่าทีที่ถูกต้องต่อตนเอง ต่อคนอื่น และที่สำคัญที่สุด คือ ต่อพระเจ้า

การพัฒนาท่าทีที่ถูกต้องนั้น จะต้องเริ่มต้นที่การสำรวจจิตใจของตนเอง และมอบจิตใจทั้งหมดให้พระเจ้าครอบครอง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน พคค. 3:40) เมื่อเราสำรวจดูตนเอง จุดสำคัญเราจะต้องไม่ประเมินค่าตัวเองด้วยความเย่อหยิ่ง และอย่าเห็นแก่ตัวเองฝ่ายเดียว (ขอให้คนหนึ่งอ่าน รม.12:3) ความภูมิใจในตนเองอย่างผิดๆ อาจจะทำให้เกิดรากแห่งความริษยา ความอวดตัวจะทำให้เกิดความน้อยใจ เมื่อเห็นคนอื่นดีกว่าควรตรวจสอบท่าทีของตนเองอยู่เสมอ (1 คร.11:28)

เมื่อเราจัดการกับท่าทีของตนเองเรียบร้อยแล้ว จะเริ่มเห็นว่าท่าทีที่เรามีต่อคนอื่นนั้นจะเริ่มเปลี่ยนไปด้วย อับราฮัมเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีท่าทีต่อคนอื่น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก.13:8-9) อับราฮัมต้องการมิตรภาพมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน

เมื่อโมเสสเห็นหลายคนสามารถเผยพระวจนะได้ เขาไม่รู้สึกรังเกียจต่อคนเหล่านั้นเลย เขาปรารถนาที่จะให้คนของพระเจ้าทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะและได้รับการเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กตว.11:29) เขาไม่อนุญาตให้มีวิญญาณแห่งการแข่งขันซึ่งดีกันในระบบการปกครองของเขา และนี่ควรจะเป็นท่าทีของเราด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กท.5:26)

เราไม่ควรมีใจริษยาต่อคนอื่น แต่ควรจะยกย่อง (ฟป.2:4) ความสำเร็จของคนอื่นสามารถกระตุ้นให้เรามีความขยันขันแข็งและสัตย์ซื่อในการพัฒนาของประทานและความสามารถของเราให้ดียิ่งขึ้น

การพัฒนาท่าทีที่ถูกต้องต่อพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เราจะต้องยำเกรงพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน สภษ.23:17)

คนบาปอาจจะมีความสุขกับความรุ่งเรืองชั่วครว แต่คนของเจ้ามีคำสัญญาสำหรับบำเหน็จนิรันดร์ เราจะต้องให้เกียรติแก่สิทธิอำนาจของพระองค์ที่มีเหนือชีวิต

คำถาม เราจะป้องกันตนเองไม่ให้มีความริษยาได้อย่างไร (รคคำตอบและขอให้คนหนึ่งอ่าน รม.13:13-14) แทนที่เราจะมุ่งสายตาไปยังคนอื่นและความสำเร็จของเขา เราควรจะมีสายตาไปที่พระเยซูคริสต์ แล้วจะสามารถหลีกเลี่ยงจากท่าทีที่ไม่ดีได้ เมื่อใจเต็มไปด้วยความดีงามของพระเจ้าจะไม่มีช่องว่างสำหรับความริษยาในใจของเราอีกต่อไป

กิจกรรม

เพื่อทบทวนบทเรียนนี้ให้ผู้เรียนค้นคว้าในข้อพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้ ปฐก. 13:8-9, กตว.11:29, สภษ.23:17 พคค. 3:40, มธ. 25:23, รม.12:3, 13:13-14, 1 คร. 11:28, กท.5:26, ฟป.2:4

ให้ผู้เรียนหาวิธีการที่จะแก้ไขความริษยา ให้ผู้สอนเขียนบนกระดาน

1. กลับใจใหม่
2. ยำเกรงพระเจ้า
3. เป็นเหมือนพระเยซู
4. ถ่อมใจลง
5. สำรวจตนเอง
6. พัฒนาของประทานและพรสวรรค์
7. เป็นคนใจกว้าง
8. หวังดีต่อคนอื่น

9. ไม่เห็นแก่ตัว

10. เห็นคุณค่าของคนอื่น

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ชัยชนะเหนือความอิจฉาริษยาจะทำให้ความรักที่เรามีต่อคนอื่นเติบโตขึ้น พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราดีพร้อมในความรักของพระองค์ ความรักของพระเจ้าไม่มี “ความอิจฉา” (1 คร. 13:4) เราจะรู้ว่าเราชนะเมื่อเราสามารถมีความยินดีกับผู้ที่มีความยินดี (รม.12:15) มีความรู้สึกชื่นชมและมีความสุข เมื่อเห็นพระเจ้าอวยพระพรคนที่อยู่รอบข้างเรา

ในขณะที่อยู่ในทางแห่งชัยชนะนั้นถ้าคุณรู้ว่าได้ทำร้ายหรือมีท่าทีที่ไม่ดีต่อคนที่คุณเคยริษยา คุณจะต้อไปหาคนนั้นและขอโทษเขา

การป้องกันไม่ให้ความริษยากลับมาอีก ให้อธิษฐานเผื่อคนที่คุณริษยาเขา ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งดีที่พระองค์ทรงกระทำในชีวิตของเขา ขอพระเจ้าทรงช่วยและอวยพระพรคนนั้น และใช้เขาเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

การเข้าอยู่ในหมู่คณะช่วยกำจัดความริษยา ในพระกายของพระคริสต์เราต่างต้องการซึ่งกันและกัน ขอประทานของแต่ละคนช่วยเสริมสร้างให้ทุกคนมีความสมบูรณ์ ไม่มีสักคนเดียวที่ไม่มีความสำคัญ แต่ละคนมีตำแหน่งหน้าที่ของตน การเข้าในที่ของตนเพื่อมีส่วนร่วมเป็นส่วนรวมส่วนใหญ่สามารถเป็นพยานในสายตาของชาวโลกได้ ความยินดีและความเศร้าโศกของคนคนเดียวก็เหมือนกับเป็นของทุกคน มีการแบ่งเบาภาระและมีชัยชนะร่วมกัน

คุณเคยเห็นคริสเตียนที่ชีวิตของเขาเต็มไปด้วยความรักและความสุขไหม และรู้สึกว่าคุณอยากจะเป็นอย่างนั้นบ้าง พระเจ้าไม่ทรงจำกัดพระพรฝ่ายวิญญาณ เราสามารถรับพระพรจากพระองค์ได้มากเท่ากับที่เราอยากได้ เราไม่ต้องรู้สึกอิจฉาเมื่อเห็นคนอื่นได้รับ ถ้าเราแสวงหาพระเจ้า เราจะพบพระองค์ได้ตลอดเวลา (ให้เราร้องเพลงเราเป็นหนึ่งในความรักพระคริสต์พร้อมกัน)

หัวข้ออภิปรายนอกห้องเรียน

เมื่อเกิดความริษยาในใจควรจะทำอย่างไร จะป้องกันไม่ให้ความริษยาได้อย่างไร

บทที่ 10 การสูญเสีย

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจที่มาของความเจ็บป่วยและความตาย และจะมีความยินดีเพราะพระเจ้าทรงมีชัยชนะต่อสิ่งเหล่านี้

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก. 8:1-19, ยน. 10:10, รรม.5:12, 8:18-23, 1 ยน. 3:1-2

ข้อควรจำ

“ขโมยนั้นย่อมนำมาเพื่อลัก ฆ่า และทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้มีชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์ (ยน.10:10)

การเริ่มต้น

นักแสดงสาวสวยคนหนึ่งถูกสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ถึงความสวยและความสาวอยู่เสมอของเธอ เมื่อถูกถามว่าทำไมคนส่วนมากกลัวความแก่ เธอตอบว่า “คนกลัวความแก่เพราะกลัวความตาย”

คนส่วนมากพยายามต่อสู้กับความแก่ อุบัติเหตุ โรคร้ายไข้เจ็บ และความตาย ทำไมคนต้องตาย ทำไมต้องมีอาการเจ็บป่วย สิ่งเหล่านี้มาจากไหน มีทางที่จะหลีกเลี่ยงมันได้ไหม พระเจ้าอนุญาตให้มีสิ่งนี้ได้อย่างไร

คนมักไม่คิดถึงการเจ็บป่วยหรือความตายมากนัก นอกจากว่าสิ่งนั้นกำลังเกิดขึ้นกับตัวเขาเอง ในที่สุดทุกคนจะต้องพบกับความตายของตัวเองและของผู้ใกล้ชิด เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นเขาจะเริ่มหาคำตอบที่ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญมาก คนที่หาคำตอบที่เป็นความจริงของพระเจ้า แต่หาไม่พบ จะมีแต่ความขมขื่นใจ ชัดเคืองใจ สงสารตัวเอง และสิ้นหวัง

เราจะพิจารณาคำถามเหล่านี้ต่อไปใน 2-3 อาทิตย์ข้างหน้าในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า เพื่อจะเข้าใจความจริงเกี่ยวกับความตายและโรคร้ายไข้เจ็บ เราสามารถพบกับความหวังสำหรับตัวเองและคนที่เรารัก

คำอธิบายน

1. การเจ็บป่วยและความตายเริ่มต้นจากที่ไหน (ปฐมก. 3:1-3, 13-19, รรม.5:12)

คำถาม มนุษย์และโลกมีสภาพเป็นอย่างไรตั้งแต่แรกที่พระเจ้าทรงสร้าง (ให้เวลาอภิปรายถึงความสวยงามและความดีพร้อมของสวนเอเดนในสมัยของอดัมและเอวา) พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างโลกตามชอบพระทัยพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ตามชอบพระทัยของพระองค์” (ว. 4:11)

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ คือ รวมถึงการมีความคิดมีเหตุผลและการตัดสินใจ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์เป็นมิตรสหายของพระองค์ที่จะรัก ที่จะวางใจ และที่จะเชื่อฟังพระองค์ ดังนั้น พระเจ้าจึงให้โอกาสแก่มนุษย์ในการเลือกหรือตัดสินใจเองว่า จะเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังพระองค์ โดยได้จัดให้มีต้นไม้ในสวน

ให้จินตนาการดูโลกที่ดีพร้อมสมบูรณ์แบบ มีธรรมชาติ พืช และสัตว์ที่สวยงาม มนุษย์มีความดีพร้อมและอาศัยอยู่ในโลกอย่างสงบสุข มีหน้าที่ดูแลสวนและทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงมอบให้มนุษย์เป็นผู้ดูแล มีสัตว์ชนิดหนึ่งที่เราเรียกว่างู มันมีนิสัยเจ้าเล่ห์ ซาตานใช้งูมาล่อลวงเอวาไม่ให้เชื่อฟังพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก. 3:1-3)

คำถาม คำถามแรกที่งูถามเอวาว่าอย่างไร (รอคำตอบ)

ซาตานถามตามที่พระเจ้าได้ตรัสกับเอวา เอวาตอบซาตานว่า เขาสามารถกินผลไม้จากทุกต้นได้ ยกเว้นต้นเดียวที่กินไม่ได้ ถ้าเขาขึ้นกินผลของต้นไม้แห่งความรู้ตัวชั่วเมื่อใดเขาจะต้องตาย

ซาตานเริ่มสร้างความสงสัยในใจของเอวาเกี่ยวกับพระเจ้า และเหตุผลของข้อห้ามเกี่ยวกับต้นไม้ นั้น โดยเริ่มต้นด้วยการพูดในลักษณะว่าพระเจ้าพูดมูสา มันบอกกับเอวาว่าการกินผลไม้ไม่ได้ทำให้ตาย แต่จะทำให้ฉลาดเหมือนพระเจ้า

อดัมและเอวาตกลงในกับดักของซาตานและกินผลไม้ และในทันใดหลายสิ่งก็เกิดขึ้น ทั้งสองรู้สึกละอายเพราะเปลือยกายอยู่และมีความกลัวต่อพระเจ้า แต่มีสิ่งที่ยิ่งกว่านั้นเกิดขึ้น คือ ทั้งสองได้ตายายภายใน คือ ตายฝ่ายวิญญาณ และความตายนั้นก็ครอบครองมาถึงร่างกายของเขทั้งสองด้วย

ในเย็นวันนั้น พระเจ้าได้ดำเนินมาในสวนเพื่อมองหาเขาทั้งสอง และในวันนั้นอดัมและเอวาต้องรับการลงโทษ ทั้งสองพยายามแก้ตัวและโยนความผิดไปให้คนอื่น แม้แต่พระเจ้าเองยังถูกกล่าวหาว่ามีส่วนในความผิดพลาดของเขา แต่พระเจ้าไม่ยอมรับข้อแก้ตัวของเขทั้งสอง และได้ประกาศคำสาปแช่งต่อมนุษย์และต่องูเจ้าเล่ห์นั้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก. 3:13-18) งูจะเลื้อยไปด้วยท้อง กับมนุษย์จะเป็นศัตรูกันตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา หญิงจะมีความเจ็บปวดทรมานเมื่อคลอดบุตรและผู้ชายจะต้องทำงานหนัก เพื่อให้แผ่นดินที่ถูกสาปแช่งนั้นเกิดผลิตผล เพื่อเป็นอาหารในการดำรงชีวิตอยู่ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ปฐก. 3:19)

เมื่ออดัมตกลงในความบาป เขาต้องต้อง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน รม. 5:12) และลูกหลานที่เกิดมาก็ต้องตาย ฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายด้วย โลกนี้ได้ถูกทำลายไป สัตว์บางชนิดดุร้ายและมีอันตราย มนุษย์บางคน โหดร้ายกลายเป็นโจรและฆาตกร เชื้อโรคร้ายก็อุบัติขึ้นเพื่อทำลายและฆ่าร่างกายของมนุษย์

2. ระยะของการรอคอย (รม.8:18-23)

บางครั้งดูเหมือนว่าสภาพต่างๆ ของโลกกำลังเสื่อมถอยลงอย่างมาก มีความสับสนวุ่นวายทั่วไป

คำถาม ธรรมชาติทำให้เรารู้สึกว่าหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นโดยไม่มีการควบคุม และทำให้รู้สึกกลัว บ้างไหม (ชักชวนให้ผู้เรียนคิดถึงภัยทางธรรมชาติที่เกิดขึ้น เช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม ภูเขาไฟระเบิด เกิดความแห้งแล้ง โรคระบาด อากาศไม่เป็นไปตามฤดูกาล เป็นต้น

ไม่ใช่เพียงแต่มนุษย์ที่ได้รับผลกระทบจากความบาป เมื่ออดัมทำบาปได้นำความเจ็บปวด และความทุกข์ลำบากเข้ามาในโลก ไม่ใช่ต่อมนุษย์อย่างเดียว แต่ต่อทุกสิ่งๆ ที่พระเจ้าทรงสร้างด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน รม. 8:22)

คำถาม ธรรมชาติได้รับความทุกข์ลำบากเนื่องจากความบาปของมนุษย์ในลักษณะใด (ชักชวนให้ตอบคำถาม) สัตว์ต่างๆ ต้องพบกับความทุกข์และความตายเมื่อเกิดภัยทางธรรมชาติ อากาศเป็นพิษ น้ำท่วม และความกันดารแห้งแล้ง ธรรมชาติคร่ำครวญด้วยความทุกข์เพราะบาป

สภาพของโลก สิ่งที่มีมนุษย์ปฏิบัติต่อกันและความทุกข์ลำบากเนื่องจากภัยทางธรรมชาติและโรคภัยไข้เจ็บ ทำให้เราท้อแท้ใจ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน รม. 8:23) ในแต่ละปีเราต้องมีความทุกข์ลำบาก ต้องสูญเสียเพื่อนและญาติมิตรเมื่อพวกเขาต้องตายไป มีคนเป็นร้อยเป็นพันถูกฆ่าตายและบาดเจ็บ เนื่องจากภัยธรรมชาติ สงคราม และความอดอยาก

แต่ก็เป็นสิ่งที่ดีที่เราได้รู้และเข้าใจว่า สภาพของโลกจะดำเนินในสภาพนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้รับการไถ่อย่างสมบูรณ์ เราไม่ควรจะประหลาดใจในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลก มนุษย์หันออกจากทางของพระเจ้าก็เหมือนกับการออกจากการมีชีวิต การหันออกจากทางของพระเจ้าทำให้เกิดการเสื่อมสลายของธรรมชาติ กฎทุกกฎที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ก็เพื่อปกป้องรักษาเราไว้ให้ปลอดภัย รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราด้วย เมื่อกฎต่างๆ ถูกทำลายไป ความตายก็เกิดขึ้นเพราะบาปนำไปถึงความตาย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยก. 1:14-15)

เป็นนิสัยของมนุษย์ที่ไม่สนใจพระเจ้าและกฎเกณฑ์ของพระองค์จนกว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น และแทนที่จะยอมรับว่าเป็นความผิดบาปของตน แต่กลับกล่าวโทษพระเจ้า

เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่มนุษย์ต่อว่าพระเจ้าเมื่อเกิดความทุกข์และความเสื่อมทรามของโลก เหตุผลที่แท้จริงที่ทำให้มนุษย์กบฏต่อพระเจ้า คือ ความชั่วร้าย เป็นสิ่งโง่เขลาที่จะกล่าวโทษพระเจ้าเกี่ยวกับผลของความบาป ก็เหมือนกับการกล่าวโทษพื้นดินเมื่อตัวเองกระโดดลงมาจากตึกแล้วได้รับบาดเจ็บ ถ้าเราตกลงมากระตุกหักก็ไม่ใช่ความผิดของพื้นดิน แต่เราดูหมิ่นอำนาจแรงดึงดูดของโลกที่พระเจ้าตั้งไว้ พระเจ้าทราบดีว่าการกบฏต่อกฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงตั้งไว้แล้วจะต้องถึงความตาย แต่มนุษย์ไม่สนใจการเตือนของพระเจ้า แต่กลับเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังขัดขวางความสุขหรือความสนุกสนานของเขา ผลที่ได้รับคือ ความเจ็บปวดและความเศร้าโศก

สภาพของโลกและมนุษย์จะไม่คงอยู่อย่างนี้ตลอดไป ในท่ามกลางความสับสนวุ่นวาย ผู้เชื่อยังมีความหวัง เพราะรู้ว่าสักวันหนึ่งทุกสิ่งทุกอย่างจะถึงจุดอวสาน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน รม. 8:18-21)

3. ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ (ปฐมก. 3-15, ยน. 10:10, 1 ยน. 3:1-2)

โลกทั้งโลกจะไม่มี ความหวังอะไรเลย ถ้าพระเจ้าไม่ได้ประทานคำสัญญาแก่มนุษย์ หลังจากที่ได้ทำผิดบาปต่อพระองค์ ในการพิพากษานั้นพระองค์ได้ประทานคำสัญญาแห่งความหวังแก่มนุษย์ (ขอให้คนหนึ่งอ่านปฐมก. 3:15)

ในเวลานั้นพระเจ้าได้ทรงลงโทษผู้ชาย และผู้หญิง ต่อมาทรงประทานคำสัญญาแห่งพระกรุณา เสด็จถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมาในโลก ซึ่งจะเป็นพงศ์พันธุ์ของอดัมและเอวาพระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากผลที่เลวร้ายของบาป

ซาตานจะพยายามทำลายพงศ์พันธุ์ของอดัม มันจะทำให้สิ้นแท้ “ฟกช้ำ” แต่มันจะมีชัยชนะเพียงชั่วคราว และพงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของงูแตก นี่รวมถึงการมีชัยของพระคริสต์ในวาระสุดท้ายด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยน. 10:10)

คำถาม การเข้ามาในโลกของพระคริสต์และซาตานแตกต่างกันอย่างไร (ให้เวลา 2-3 นาที ในการแสดงความคิดเห็น)

ซาตานเข้ามาในโลกเหมือนขโมย เป้าหมายก็เพื่อทำลายความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า มันพยายามขโมยเอาความสัมพันธ์ที่ดีไป โดยใส่ความสงสัยลงในใจของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้า ความดีงาม และความสัตย์ซื่อของพระเจ้า

ความสงสัยในพระเจ้าและความปรารถนาของเขาเอง ทำให้ออดัมและเอวาгинผลไม่ต้องทำมันนั้น ในฐานะของเขาต้องเปลี่ยนไป เขาไม่มีโอกาสได้เดินเล่นกับพระเจ้าในตอนเย็นๆ อีกต่อไป

ซาตานคงจะดีใจมาก มันอาจจะคิดว่าได้ทำลายความสัมพันธ์ในครอบครัวของพระเจ้าได้สำเร็จแล้ว แต่ มันไม่มีโอกาสที่จะดีใจได้ตลอดไป พระเจ้าทรงจัดเตรียมที่จะให้พระบุตรของพระองค์เองเสด็จมา เพื่อช่วยเชื่อมสัมพันธ์ภาพระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าให้คืนดีกันอีก

จุดประสงค์ในการเสด็จมาเพื่อรับความทุกข์ทรมาน และสิ้นพระชนม์ของพระเยซู เป็นการทำสงครามกับความบาป และมีชัยชนะเหนือพิษร้ายของความบาป ทรงมาเพื่อประทานชีวิตไม่ใช่ความตาย การรับของประทานแห่งความรอดจากพระเจ้า มนุษย์สามารถรอดพ้นจากความตายและไม่ต้องถูกแยกจากพระเจ้าตลอดไป ความรอดช่วยให้หลุดพ้นอำนาจของความบาป ผู้เชื่อไม่ต้องตกเป็นทาสของบาปอีกต่อไป แต่จะมีเสรีภาพและดำเนินชีวิตในฐานะบุตรของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เราได้เห็นสภาพของชีวิตใหม่ได้อย่างกลางๆ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ยน. 3:1-2)

เราไม่สามารถรู้ได้ทั้งหมดในสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเรา แต่ด้วยคำสัญญาของพระองค์ เรามีความหวังท่ามกลางความวุ่นวายของโลกนี้

พระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือสิ่งชั่วร้ายทั้งปวงในโลก ทุกสิ่งจะอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์ในวันหนึ่งข้างหน้า และกฎของมารซาตานจะต้องถูกทำลายตลอดไปเป็นนิรันดร์ และศัตรูจะถูกทำลายจนถึงความตายตลอดไป “ศัตรูตัวสุดท้ายที่พระองค์จะทรงทำลายนั่นก็คือความตาย” (1 คร. 15:26) และในที่สุดเราจะมีอิสรภาพ

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

โลกนี้เต็มไปด้วยความทุกข์ ความกลัว ความเกลียดชัง การเจ็บป่วย และความตาย ทุกแห่งที่เราไป เราจะต้องพบกับคนที่ผิดหวัง คนที่ครอบครัวแตกแยก คนที่สิ้นหวังในชีวิต นี่คือสภาพของชีวิตบนโลกนี้ ที่ไม่รู้จักพระเจ้า และไม่ยอมรับการไถ่จากพระองค์ ไม่มีใครสามารถหนีจากสิ่งที่กล่าวมาแล้วได้ ทุกคนต่อสู้กับบาป และรู้ถึงผลของมัน

โลกไม่มีสภาพเช่นนี้ เมื่อพระเจ้าทรงสร้าง พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งตามขอบพระทัยของพระองค์ ทรงสร้างมนุษย์เพื่ออยู่ในครอบครัวและเป็นมิตรสหายกับพระองค์ แต่มนุษย์ทรยศไม่ไว้วางใจและคิดกบฏต่อพระองค์

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนแบ่งปันวิธีที่เขาจะช่วยคนที่กำลังเจ็บป่วย หรือคนที่กำลังประสบกับความตาย หรือผู้ที่มีคนที่รักกำลังจะตาย ขอให้คนที่เคยมีประสบการณ์แบ่งปัน เล่าให้ชั้นเรียนฟัง หากว่าไม่มีใครมีประสบการณ์ ครูก็เป็นผู้เล่าแบ่งปันให้กับเขา

บาปทำลายสิ่งดีทุกอย่าง สัมพันธภาพที่ดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าผู้สร้าง แทนที่มนุษย์จะมีสุขภาพดีมีความสุขกลับต้องมีความเจ็บป่วยและความตาย แทนที่จะอยู่ในโลกที่แสนสงบสุขเป็นระเบียบเรียบร้อยกลับกลายเป็นความสับสนวุ่นวาย มนุษย์ไม่มีความบริสุทธิ์อีกต่อไป ความชั่วร้ายได้เข้ามาครอบงำจิตใจของเขา และนำไปถึงความตาย

แต่เนื่องด้วยความรักอันยิ่งใหญ่และพระกรุณาคุณที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ พระองค์จึงทำตามคำสัญญาของพระองค์ ทรงส่งพระบุตรลงมารับทุกข์ทรมานบนโลกนี้ เพื่อกอบกู้สัมพันธภาพที่ดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าให้กลับคืนมา และสำหรับผู้ที่ยอมรับความรอด พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานโลกใหม่ และชีวิตนิรันดร์โดยทางพระเยซูคริสต์ให้แก่เขา

เพราะความเชื่อในพระเยซูคริสต์เรามีความหวัง เราไม่ต้องรู้สึกท้อใจเมื่อชีวิตมีความทุกข์ลำบาก เพราะเรารู้ดีว่าอีกไม่นานสิ่งเหล่านี้จะสิ้นสุดลง ชีวิตใหม่ในพระคริสต์จะดำเนินไปไกลกว่าความทุกข์ที่เราต้องเผชิญอยู่ในเวลานี้

ขณะนี้คุณอาจจะรู้สึกหดหู่หรือท้อแท้ใจ หรือรู้สึกผิดหวังกับชีวิต พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานชีวิตที่ครบบริบูรณ์ทั้งในเวลานี้และในโลกหน้าให้กับทุกคนที่เชื่อ

คุณสามารถรับเอาพระเยซูไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเป็นบุตรของพระเจ้าในเวลานี้ คุณจะพบความหวัง ความชื่นชมยินดี และความมั่นใจในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

หัวข้อสำหรับการอภิปรายนอกห้องเรียน

การรู้จักพระเจ้าจะช่วยให้เราเข้าใจเรื่องการเจ็บป่วยและความตาย และจะช่วยให้เรามีความหวังได้อย่างไร เราจะช่วยคนอื่นให้เขาได้พบความจริงและมีความหวังในความเจ็บป่วย หรือความตายของผู้ที่เขารักได้อย่างไร

บทที่ 11 การหายโรค

เป้าหมาย

เพื่อจะเชื่อว่าพระเยซูยังคงรักษาโรคในวันนี้ และหนุนใจให้เราเชื่อ

ข้อพระคัมภีร์

อพย.15:26, อสย.53:5, มธ.8:14-17, 9:35, มก.16:18, 1 คร. 12:9, ฮบ.13:8, ยก.5:14-15, 1 ปต. 2:24

ข้อควรจำ

“ท่านถูกบาดเจ็บเพราะการทรยศของเราทั้งหลาย ท่านพกข้าเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนทำให้ท่านทั้งหลายสมบูรณ์นั้นตกที่ท่าน ที่ท่านพกข้าเพื่อให้เราหายดี” อสย.53:5

การเริ่มต้น

วันนี้ดูอารมณ์ดี เพราะเขาสอบผ่านข้อสอบประวัติศาสตร์ และคิดว่าเมื่อฟุตบอลเลิกแล้วจะนัดทีมไปเที่ยว เมื่อเขาเห็นน้องสาวคนเล็กมีปัญหาเพราะเปิดลิ้นชักโต๊ะไม่ออก เขาก็รีบเสนอตัวช่วยดึงออกให้

หลังจากนั้นสองวันเหตุการณ์ก็เปลี่ยนไป ทีมไปเที่ยวกับตุ้มไม่ได้ เพราะต้องดูแลคุณแม่ และจอตัวรถก็ไม่ได้ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้ตุ้มหมดหวัง เขาเห็นน้องคนเล็กเปิดลิ้นชักไม่ได้ เขาก็ไม่ยอมไปช่วย มองดูแล้วก็เดินผ่านไป ไม่กล้าจุกจิกให้ความช่วยเหลือเหมือนกับเมื่อสองวันก่อน

บางครั้งเรามีความคาดหวังต่อคนบางคนหรือบางสิ่ง แต่ไม่มีอะไรแน่นอนสถานการณ์เปลี่ยนไปได้เสมอ บางครั้งมีสิ่งที่ทำให้เราดีใจหรือยินดีอย่างไม่คิดฝัน แต่บางครั้งทำให้เราผิดหวังจากสิ่งที่เราหวัง บางทีทำให้เราคิดไม่ถึงจริงๆ ที่จะมีทั้งสิ่งที่ดีที่สุดและสิ่งที่ร้ายที่สุดออกมาจากคนคนเดียวกัน บางครั้งความรู้สึกของเราที่มีต่อมนุษย์ด้วยกันทำให้เกิดความซาซิน และคิดว่าพระเจ้าก็คงจะเป็นเหมือนกับมนุษย์ คือ น้ำขึ้นน้ำลงไม่ค่อยแน่นอน ตัวอย่างเช่น เราอาจจะคิดว่าพระเจ้าทรงรักษาโรคในสมัยก่อน หรือว่าคนที่พระองค์จะยังรักษาโรคอยู่หรือเปล่า หรือจะรักษาบางคนหรือทุกคน อย่างนี้เป็นต้น

คำอธิบายน

1. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐ (อพย.15:26, อสย.53:5, ฮบ.13:8)

บางทีทำให้เราไม่ค่อยแน่ใจ เมื่อพูดถึงการหายโรคอย่างอัศจรรย์ แต่การได้เรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า และพระประสงค์ขององค์สำหรับชีวิตของเรา จะช่วยให้เราหายข้อใจ

จุดเริ่มต้นก็คือ ตั้งแต่ปฐมกาล พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองให้มนุษย์รู้จักพระองค์ และต่อคนของพระองค์เป็นลำดับมา เมื่อพระเจ้าทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ พวกเขาได้เรียนรู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ได้เห็นฤทธิ์อำนาจที่พระเจ้าทรงทำให้เกิดภัยพิบัติ เพื่อบังคับให้คนอียิปต์ปล่อยพวกอิสราเอลให้เป็นอิสระ พวกเขามีความยำเกรงพระเจ้า เมื่อเห็นน้ำในทะเลแดงแยกออกให้พวกเขาเดินข้ามแม่น้ำ เมื่อข้ามทะเลแดงมาไม่นานก็เดินทางมาถึงสถานที่แห่งหนึ่งเรียกว่า มารธา พวกเขาดีใจมากเมื่อพบน้ำ แต่เมื่อชิมดูแล้วเห็นว่าน้ำนั้น มีรสขมดื่มไม่ได้ พวกเขาได้ต่อว่าโมเสส พระเจ้าทรงสั่งให้โมเสสโยนต้นไม้ชนิดหนึ่งลงในน้ำ ทำให้น้ำกลายเป็น น้ำดีที่พวกเขาสามารถดื่มกินได้

ต่อจากนั้น พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับคนของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อพย.15:26) พระเจ้าทรงแนะนำพระองค์เองให้ประชากรของพระองค์ได้รู้จักพระองค์ ทรงตรัสว่า “เราคือพระเจ้าแพทย์ของเจ้า” พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างมนุษย์ ดังนั้น พระองค์ทรงสามารถซ่อมแซมรักษาส่วนเสียหายในร่างกายของมนุษย์ได้ พระองค์สามารถแม้แต่การนำชีวิตให้กลับคืนมาจากความตายได้

ในภาษาฮีบรู เรียกพระเจ้าว่า “เยโฮวาห์ราฟา” พระคัมภีร์ใช้คำนี้หมายถึงแพทย์ หมายความว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐ”

การรักษาโรคเป็นลักษณะนิสัยหนึ่งของพระเจ้า การกระทำของพระองค์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ความรู้สึก แต่เป็นธรรมชาติของพระองค์อยู่แล้ว จะไม่เปลี่ยนแปลง

คำถาม พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำอะไรกับชนชาติอิสราเอล พวกเขาจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้คำสัญญานั้นเป็นผลสำเร็จ (รอคำตอบ)

แม้ว่าพระเจ้าทรงเป็นนายแพทย์ แต่พวกอิสราเอลจะไม่ได้รับคำสัญญานั้น ถ้าไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้ ถ้าพวกเขายอมฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า พระองค์จะปกป้องเขาทั้งหลายจากโรคภัยที่เกิดกับประชาชาติที่อยู่รอบๆ เขา

พระเจ้าทรงสำแดงให้อิสยาห์ได้รู้ว่าธรรมชาติของพระเจ้าจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะในอนาคตที่อยู่อีกไกล ทรงอนุญาตให้อิสยาห์ได้มองเห็นพระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมาช่วยประชากรของพระองค์ได้อย่างกลางๆ พระเมสสิยาห์จะเสด็จมา เพื่อจะรับโทษความผิดบาปแทนมนุษย์ทุกเชื้อชาติ การทนทุกข์ทรมานของพระเมสสิยาห์จะทำให้ร่างกายของมนุษย์ได้รับการรักษาให้หาย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อสย.53:5)

โดยพระราชกิจบนไม้กางเขนนั้น เป็นการจัดเตรียมให้มนุษย์มีทางที่จะได้รับการรักษาให้หาย ธรรมชาติของพระเจ้าจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง พระองค์ยังมีพระประสงค์ที่จะรักษาคนของพระองค์ให้หาย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮบ.13:8) อยู่เหมือนเดิม

คำถาม พระคำข้อนี้ยืนยันให้เราทราบว่าพระเจ้าจะเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐของเราตลอดไปได้อย่างไร (รอคำตอบ)

ธรรมชาติของพระเจ้าจะคงอยู่เหมือนเดิมตลอดไปเป็นนิรันดร์ ทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐมาเป็นเวลาพันปี พระองค์เป็นแพทย์ผู้ประเสริฐในวันนั้นและในอนาคตด้วย

2. การรักษาโรคของพระเยซู (มธ.8:14-17, 9:35, 1 ปต. 2:24)

พระเจ้าทรงสำแดงต่อประชาชนของพระองค์ในฐานะของแพทย์ผู้ประเสริฐเป็นเวลานานหลายศตวรรษ จนกระทั่งเมื่อพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์เสด็จมาในโลก ในสภาพของมนุษย์ พระองค์ได้ทรงทำพระราชกิจในฐานะแพทย์ผู้ประเสริฐ

คำถาม ทำไมเราจึงรู้ว่า พระเยซูทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐในสมัยคนของพระองค์ (รอคำตอบ)

ในการทำพระราชกิจช่วงแรก ๆ พระเยซูทรงรักษาคนเจ็บป่วยไปพร้อมๆ กับการเทศนาสั่งสอน วันหนึ่งพระเยซูเสด็จไปเยี่ยมที่บ้านของเปโตร (มธ.8:14-15) ทรงพบว่าแม่ยายของเปโตรป่วยเป็นไข้ พระองค์แตะต้องที่มือของเขา และในทันทีอาการไข้นั้นก็หายไป พระเยซูทรงทำพระราชกิจตลอดวันงานก็ยังไม่หมด เมื่อดวงอาทิตย์ตกถึงเวลามีค่ำแล้ว ก็มีฝูงคนมาห้อมล้อมพระองค์ มีคนถูกผีสิงหลายคนได้รับการปลดปล่อย และมีคนเจ็บป่วยจำนวนมากได้รับการรักษาให้หาย พระองค์ไม่ปฏิเสธคนป่วยแม้แต่คนเดียว พระองค์ทรงรักษาทุกคนที่มาหาพระองค์

คำถาม การรักษาของพระเยซูกับคำกล่าวของอิสยาห์มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.8:17 และรอคำตอบ) พระเยซูทรงทำให้คำพยากรณ์ของอิสยาห์ที่กล่าวไว้ล่วงหน้าเป็นเวลาหลายร้อยปีสำเร็จ

พระเยซูต้องเสด็จไปในหลายที่หลายแห่งในการทำพระราชกิจของพระองค์ พระเยซูจึงเสด็จไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย” (มธ.9:35)

ทุกหนทุกแห่งที่พระเยซูไปทรงเทศนาสั่งสอนข่าวประเสริฐและรักษาโรคภัยไข้เจ็บทุกชนิดให้หาย ทรงรักษาคนพิการตั้งแต่กำเนิด คนเบ้ งอ คนโรคเรื้อน คนตาบอด หูหนวก เจ็บป่วย และคนที่ป่วยหนักกำลังจะตาย และคนที่ตายแล้วให้ฟื้นขึ้น บางคนเจ็บป่วยและพิการมาเป็นเวลาหลายปี บางคนที่พระองค์รักษาไม่ได้มา

หาพระองค์เอง แต่เขาอนป่วยอยู่ที่บ้าน พระองค์สามารถรักษาให้หายได้ด้วย ทรงรักษาบางคนด้วยการสัมผัส บางคนด้วยการสั่ง บางคนด้วยการจับมือส่วนมากคนที่พระองค์รักษานั้นจะหายป่วยอย่างทันทีทันใด แต่บางครั้งต้องใช้เวลา ทรงสัมผัสคนตาบอดถึงสองครั้ง ตาของคนนั้นจึงสามารถมองเห็นได้ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มก.8:22-25)

คำถาม ทำไมบางคนหายทันที บางคนต้องใช้เวลา (รอคำตอบและเขียนคำตอบของเขาบนกระดานและขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ.13:57-58)

บางครั้งคนได้รับการรักษา เมื่อเขายอมเชื่อฟังคำแนะนำของพระเยซู เช่นในเรื่องคนป่วยโรคเรื้อน 10 คน เขาไม่ได้หายทันทีเมื่ออยู่ต่อหน้าพระเยซู แต่การหายโรคเกิดขึ้นเมื่อเขาเชื่อฟังคำสั่งของพระเยซูให้ไปหาปุโรหิตชายตาบอดคนหนึ่งหายจากตาบอดเมื่อเขาทำตามคำสั่งของพระเยซูให้ไปล้างโคลนออกจากตาในสระสิโลอาม

เปโตรได้เน้นถึงความจริงในการหายโรคว่า การรักษาให้หายไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำดีของผู้หนึ่งผู้ใด เช่นเดียวกับความรอดที่ไม่ได้มาด้วยความพยายามของมนุษย์ การรักษาให้หายได้จัดเตรียมไว้แล้วตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยพระเยซูคริสต์เป็นของประทานที่ได้มาโดยความเชื่อในพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ปต. 2:24)

เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์บนกางเขน พระองค์ทรงยินดีที่จะยอมรับความทุกข์ทรมาน เพื่อจะให้มนุษย์หลุดพ้นจากความทุกข์ทางกาย

3.การรักษาโรคในคริสตจักร (มก.16:18, 1คร12:9, ยก.5:14-15)

ในเวลานี้จะเป็นอย่างไร ยังมีการหายโรคอย่างอัศจรรย์อยู่ไหม การหายโรคมีแต่เฉพาะในสมัยพระคัมภีร์เดิม หรือเพียงเวลา 2-3 ปี ที่พระเยซูทรงทำพระราชกิจในโลกนี้เท่านั้น พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงหรือเปล่า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮบ.13:8) “เยโฮวาห์ราฟา” คือ พระนามหนึ่งของพระเจ้าที่เราได้ศึกษาในตอนแรกของบทเรียนที่แสดงถึงฤทธิ์เดชแห่งการรักษาโรค พระองค์ยังทรงอยู่ในฐานะของแพทย์ผู้ประเสริฐอยู่ตลอดกาล เพราะพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง พระเยซูทรงเปิดเผยให้เห็นได้อย่างชัดเจน ทั้งในพระราชกิจของพระองค์เอง และคำแนะนำของพระองค์ที่ให้ไว้กับพวกสาวก พระองค์ได้ประทานฤทธิ์เดชแห่งการรักษาโรคให้แก่สาวก 12 คน (ลก.9:1) ให้แก่ผู้เชื่อ 70 คน (ลก.10:1,9) ให้แก่ผู้เชื่อทุกคนโดยทั่วไป (ยน.14:12-14)

หนังสือกิจการขยายให้เห็นพระราชกิจของพระเยซู ผู้ที่เชื่อและวางใจในพระองค์ได้เทศนาสั่งสอนและรักษาคนเจ็บป่วยเหมือนที่พระเยซูเคยกระทำ ไม่ใช่พวกสาวกเท่านั้นที่ทำได้ แต่ทั้งคริสตจักรสามารถทำงานของพระเจ้าในด้านการรักษาโรคได้

สิ่งที่อัครสาวกบันทึกไว้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า พระราชกิจแห่งการรักษาโรคของพระเยซูยังดำเนินต่อไปไม่หยุดโดยผ่านทางผู้เชื่อ เปาโลเขียนจดหมายถึงคริสเตียนที่เมืองโครินธ์ เพื่ออธิบายถึงของประทานฝ่ายวิญญาณ ของประทานมีไว้สำหรับผู้เชื่อทุกคนตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์และในบรรดาของประทานต่างๆ เหล่านี้ก็มีของประทานการรักษาโรครวมอยู่ด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.12:9)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานของประทานการรักษาโรค โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณจะไหลผ่านทางผู้เชื่อ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับคริสตจักร นี่เป็นวิธีที่พระวิญญาณทรงสำแดงพระองค์เองแก่คริสตจักรโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ การเจ็บป่วย โรคภัย และปัญหาฝ่ายกายต่างๆ ได้รับการรักษาให้หาย

เกือบ 25 ปี หลังจากมีคริสตจักรเกิดขึ้น ยากอบได้เขียนจดหมายชักชวนให้ผู้เชื่ออธิษฐานเผื่อคนเจ็บป่วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยก.5:14-15)

คำถาม ยากอบแนะนำผู้ที่เจ็บป่วยและผู้นำคริสตจักรว่าอย่างไร มีคำสัญญาอะไรสำหรับผู้เชื่อฟังคำแนะนำนี้ (รอคำตอบ)

ยากอบให้คำแนะนำง่ายๆ ดังนี้ ถ้ามีคริสเตียนคนไหนเจ็บป่วย ให้เขาเชิญผู้นำ (ผู้ปกครอง) คริสตจักรมา ผู้นำจะเจิมผู้ป่วยด้วยน้ำมันและอธิษฐานเผื่อเขา ความเชื่อบวกกับการเชื่อฟังจะเกิดผล ทำให้ผู้ป่วยหายโรค

การรักษาโรคเป็นงานรับใช้ส่วนหนึ่งของคริสตจักรตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน มีคริสเตียนหลายกลุ่มได้บันทึกถึงการหายโรคอย่างอัศจรรย์ โดยการอธิษฐานเผื่อผู้เจ็บป่วย คุณอาจเคยได้ยินและได้เห็นมาบ้างแล้ว

พระเยซูทรงพยากรณ์ถึงพระราชกิจอันมหัศจรรย์ที่พระองค์จะทรงกระทำผ่านทางผู้เชื่อ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มก.16:8)

ทุกคนที่วางใจในพระเยซูและก้าวออกไปด้วยความเชื่อจะพบพระเจ้าและได้รับการรักษาให้หาย

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เราจะต้องมีความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐ พระองค์สำแดงพระองค์เองแก่คนในสมัยโบราณในฐานะของแพทย์ผู้ประเสริฐ พระลักษณะนิสัยของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง เมื่อพระเยซูนำข่าวแห่งความรอดมายังมนุษย์ พระองค์ยังสำแดงถึงพระลักษณะของแพทย์ผู้ประเสริฐ คนที่มีปัญหาฝ่ายร่างกายมากมายเข้ามาหาพระเยซู พระองค์ไม่เคยละเว้นแม้แต่คนเดียว แต่ทรงรักษาเขาให้หายสิ้นทุกคน

การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซู นำมิติใหม่มาสู่ชีวิตของผู้เชื่อ บัดนี้พระเจ้าทรงทำพระราชกิจของพระองค์ในการนำข่าวแห่งความรอดและการรักษาโรคผ่านทางผู้เชื่อ

พระเจ้ายังคงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐและต้องการสำแดงความรักของพระองค์ โดยประทานความรอดและการรักษาโรค พระเยซูได้จ่ายค่าสิทธิแห่งการรักษาให้หายสำหรับเรา เราไม่เพียงแต่จะรับสิทธิพิเศษนี้ฝ่ายเดียว แต่จะต้องมีความรับผิดชอบด้วยที่จะแบ่งปันให้แก่คนอื่น เพื่อจะไม่ทำให้การเป็นเครื่องถวายบูชาของพระเยซูสูญเปล่าหรือไร้ค่าไป

กิจกรรม

ให้ครูเขียนข้อเหล่านี้บนกระดาน อพย.15:26, อสย. 53:5, สบ. 13:8, ยก.5:14-15, 1 ปต.2:24

ให้ผู้เรียนอ่านพระคัมภีร์เหล่านี้แล้วเลือกข้อหนึ่งที่เขาประทับใจ มีความหมายสำหรับเขา ให้เขาเขียนพระคำเหล่านี้บนกระดาษแข็ง 3 x 5 นิ้ว โดยลงชื่อตัวเองในข้อนั้นช่วงที่มีคำสรรพนาม

มีใครบ้างในท่ามกลางพวกเราที่ต้องการหายโรค หรือเพื่อนหรือญาติพี่น้องของเราคนไหน ยากอบได้ให้คำแนะนำไว้แล้วในส่วนของเรา นั้น เราจะต้องสารภาพบาป อธิษฐาน ทำตาม และมีความเชื่อ แล้วเราจะได้รับการรักษาให้หาย

พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คริสตจักร พระองค์จะทำการรักษาโรคผ่านทางผู้เชื่อที่ยอมฟังการทรงนำของพระองค์ เราสามารถอธิษฐานเผื่อคนเจ็บป่วยแล้วจะหายโรค

ใช้เวลาเล็กน้อยที่จะใคร่ครวญถึงสิ่งต่อไปนี้ คุณยังมีความสงสัยเกี่ยวกับการหายโรคอยู่ไหม คุณรู้สึกว่าคุณเองยังไม่มีความสะดวกสบายที่จะขอการรักษาโรคจากพระเจ้าอย่างนั้นไหม คิดว่าพระเจ้าใช้เฉพาะคนที่เป็นผู้นำเท่านั้นที่สามารถรักษาโรคได้อย่างนั้นหรือเปล่า การเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าทำให้คุณมีความเชื่อเพิ่มขึ้นหรือเปล่า

พระเยซูสิ้นพระชนม์ไม่เพียงแต่รักษาโรคให้หายเท่านั้น แต่สำคัญยิ่งกว่านั้นพระองค์ยังทรงจัดเตรียมหนทางที่จะให้คุณได้เป็นบุคคลของพระเจ้าด้วย พระองค์จะประทานความรอดให้แก่ทุกคนที่สารภาพความผิดบาป และต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คุณอยากจะต้อนรับพระองค์วันนี้ไหม

หัวข้อสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงต้องการรักษาคนของพระองค์ให้หาย เราจะรับสิ่งนี้ได้อย่างไร

บทที่ 12 จงเข้าใจความจริง

เป้าหมาย

เพื่อสามารถรู้ข้อสงสัยเกี่ยวกับการหายโรคและแสวงหาการหยั่งรู้ฝ่ายวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์

อพย.7:8-12, โยบ 2:1-10, อสย.6:1,ลก.4:18, กจ.19:11-17, 1คร.13:12, 2คร.12:1-10

ข้อควรจำ

“เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นพระพักตร์ชัดเจน เดียวนี้ความรู้ของข้าพเจ้าไม่สมบูรณ์ เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งในพระองค์เหมือนพระองค์รู้จักข้าพเจ้า” (1คร.13:12)

การเริ่มต้น

ทุกคนสนใจเรื่องลึกลับมหัศจรรย์ มีความพอใจที่จะแสวงหาคำตอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลึกลับในหนังสือหรือภาพยนตร์ที่ดีๆ แต่ความลึกลับของชีวิตเป็นที่มาของปัญหาและยากที่จะหาคำตอบ และที่จะทำให้มีปัญหามากที่สุดก็คือ เรื่องเกี่ยวกับวิญญาณ เรายังได้ยินเรื่องแปลกๆ หรือสิ่งที่ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ที่เกิดขึ้นบนโลกหรือในห้วงอวกาศเสมอ

คนส่วนมากสนใจกับเรื่องลึกลับซับซ้อนที่ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ คนที่สามารถเล่นมายากล สามารถดึงความสนใจของคนจำนวนมาก โรงเรียนมัธยมหรือวิทยาลัยบางแห่งชอบเรื่องแปลกประหลาด หรือเหตุการณ์ประหลาดมาเสนอให้ผู้เรียนได้ชมบ่อยๆ

มีอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้คนส่วนมากให้ความสนใจ คือ การหายโรคอย่างอัศจรรย์ บางคนสงสัย บางคนคิดว่าเป็นการหลอกลวงและบางคนพยายามจะทำเลียนแบบ

ในท่ามกลางความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป คริสเตียนจะอธิบายให้เห็นความแตกต่างกันระหว่างของแท้และของเท็จอย่างไร จะตอบคำถามเกี่ยวกับการทำพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างไร เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าสิ่งไหนมาจากพระเจ้า สิ่งไหนไม่ใช่ ทำไมบางคนหายโรค แต่บางคนไม่หาย

คำอธิบาย

1. ของปลอมเป็นอย่างไร (อพย.7:8-12, กจ. 19:11-17)

เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจำไว้ว่างานของซาตานคือการล่อลวงมนุษย์ และลุดมนุษย์ออกจากการปรนนิบัติพระเจ้า เป็นเป้าหมายของมันตั้งแต่แรกที่จะทำให้มนุษย์ไม่ไว้ใจพระเจ้า ซาตานทำให้เข้าใจผิด มุสา และวิดรอนศักยภาพของพระเจ้า มันพยายามสร้างความเทียมเท็จขึ้นเพื่อนำมนุษย์ให้ออกจากทางของพระเจ้า (ขอให้ผู้เรียนอ่านข้อพระคำต่อไปนี้ในใจ มธ.13:19, ยน.10:10, 2 คร.4:4, 11, 14. 2 ธก.2:9)

คำถาม สิ่งที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของซาตานคืออะไร (ซักชวนตอบคำถาม)

ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ในสมัยแรก มารซาตานพยายามทำหลายสิ่งโดยเลียนแบบพระราชกิจของพระเจ้า (อพย.7:8-10) เมื่อพระเจ้าส่งโมเสสไปพบกับฟาโรห์ พระองค์รู้ว่าฟาโรห์ต้องพิสูจน์ฤทธิ์เดชของพระเจ้า พระเจ้าตรัสบอกโมเสสกับอาโรนว่า เมื่อฟาโรห์ต้องการเห็นการอัศจรรย์ให้อาโรนโยนไม้เท้าลงบนพื้น อาโรนได้ทำตามคำสั่งของพระเจ้า เมื่อฟาโรห์อยากที่จะเห็นการอัศจรรย์เพื่อเขาจะยอมเชื่อฟังพระเจ้า เมื่ออาโรนโยนไม้เท้าในทันใดนั้นไม้เท้าก็กลายเป็นงู

ฟาโรห์ยังไม่แนใจ เขาสั่งให้พวกนักวิทยากลเข้ามาทำการอัศจรรย์บ้าง พวกเขาก็โยนไม้เท้าลงไปและกลายเป็นงูด้วย และอีกหลายสิ่งให้เกิดขึ้น (อพย.2:1-2)

คำถาม พระเจ้าทรงพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือกว่าพวกเล่นวิทยากลอย่างไร (รอคำตอบ)
งูของอาโรนกลืนกินงูของนักวิทยากล

กิจกรรม

อุปกรณ์ประกอบการสอนให้ครูหากล่อง 2 กล่อง ซึ่งดูภายนอกก็เหมือนกันทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็ กระดาษที่ใช้ห่อ น้ำหนักของกล่อง แต่ภายในบรรจุสิ่งของที่ต่างกัน คือ กล่องหนึ่งบรรจุเสื้อที่เก่าและขาด 1 ตัว เปรียบให้เห็นว่าคริสเตียนเองบางครั้งเราดูเพียงภายนอกก็คิดว่าดีใช้ได้ แต่ภายในทำที่ก็ต่างกันอย่างกับภายนอก

ซาตานมีวิธีอื่นๆ ที่จะล่อลวงพวกมนุษย์ มนุษย์ถูกทดลองให้มีใจละโมภร์เงิน เกียรติ และอำนาจ เมื่อพระเจ้าทรงรักษาให้หาย มนุษย์ก็มักมุ่งจุดสนใจไปยังคนที่พระเจ้าใช้ คนที่ไม่เชื่อพระเจ้าหรือแม้แต่คนที่เชื่อแล้ว อาจจะมีรู้สึกภูมิใจตัวเองว่ามีจิตวิญญาณสูงกว่าคนอื่น เห็นตัวอย่างได้จากการทำงานของเปาโลที่บันทึกไว้ในหนังสือลูกา ขณะที่เปาโลประกาศข่าวประเสริฐอยู่ที่เมืองเอเฟซัส พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ผ่านทางชีวิตของเปาโลในการรักษาโรคและการขับผี ในเวลานั้นเปาโลต้องทำเต็นท์ขายเพื่อจะได้เงินเป็นค่าครองชีพด้วย ตอนเช้าจะทำงาน ตอนบ่ายและตอนเย็นจะออกไปประกาศสั่งสอน บางคนป่วยหรือถูกวิญญาณชั่วรบกวนไม่ยอมกรอ เปาโลจนถึงเวลาที่เปาโลออกไปประกาศ ก็เข้ามาขอผ้าเช็ดหน้ากับผ้ากันเปื้อนของเปาโลไปวางบนคนเจ็บป่วยก็

หาย และคนที่ถูกผีเข้าก็ได้รับการปลดปล่อย พระเจ้าทรงยกย่องความเชื่อของเขาทั้งหลาย และได้รักษาพวกเขาให้หาย (กจ.19:11-12)

คนยิวเจ็ดคนพี่น้องที่เป็นหมอผีได้ยินเรื่องการอัศจรรย์ที่เปาโลได้กระทำ เขาก็อ้างชื่อของพระเยซูในการขับผีเหมือนกับเปาโลได้ทำ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ.19:13-19) ถามว่า แล้วเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา

2. ทำไมไม่ใช่ทุกคนที่หายโรค (1คร.13:12, 2คร.12:1-10)

หลายคนถามคำถามเช่นนี้เมื่อศิษยาภิบาลหรือผู้รับใช้อธิษฐานเผื่อคนเจ็บป่วย อาจมีบางคนไม่ได้รับการรักษาให้หาย

คำถาม มีเหตุผลอะไรบ้างที่คนมักจะคิดถึง เมื่อเห็นคนไม่ได้รับการรักษาให้หาย (รอคำตอบ)

อาจจะมีความคิดหลายอย่าง เมื่อเห็นคนไม่ได้รับการรักษาให้หาย บางคนคิดว่าคนเจ็บป่วยได้ทำผิดบาปต่อพระเจ้า พระองค์จึงทรงลงโทษ บางคนอาจคิดว่าเพราะมีความเชื่อที่น้อย หรือไม่ติดสนิทกับพระเจ้าเท่าที่ควร

คำถาม ที่เราได้เรียนรู้ไปแล้วอะไรเป็นเหตุทำให้คนได้รับการรักษาจากพระเจ้า

คนจำนวนมากได้รับการรักษาให้หายตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา แต่ละคนหายโรคเพราะการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูที่ไม้กางเขน เพราะฉะนั้นทุกคนมีสิทธิหายโรคได้ บางคนอาจจะรับเชื่อมาแล้วหลายปี บางคนอาจจะเป็นคริสเตียนใหม่ บางครั้งพระเจ้ารักษาคนที่ยังไม่เคยรับเชื่อพระเยซูเลยก็มี เราต้องระมัดระวังที่จะไม่พิพากษาคนหนึ่งคนใดที่จะพูดว่า คนนั้นบาปคนนั้นไม่บริสุทธิ์พอเพราะการพิพากษาตัดสินเป็นของพระเจ้า แต่เพียงผู้เดียว

การหายโรคมีลักษณะต่างๆ กันบางคนไม่ได้หายทันทีหรือไม่หายเลย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 2 คร.12:1-10) เปาโลเป็นนักประกาศเทศนาสั่งสอนที่เต็มไปด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า คนหนึ่งในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเราก็ยังไม่ได้รับการรักษาให้หายจากการเจ็บป่วยบางอย่าง เพื่อให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป เนื่องจากได้เห็นการสำแดงมากมายนั้นก็ทรงให้มีนามใหญ่ในเนื้อของข้าพเจ้า นามนั้นเป็นทูตของซาตานคอยทุบตีข้าพเจ้าเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป (2 คร.12)

คำถาม ทำไมเปาโลไม่สามารถหลุดพ้นจากปัญหา (รอคำตอบ)

พระเจ้าทรงใช้ให้เปาโลทำการอัศจรรย์หลายอย่าง ทรงอนุญาตให้เขาได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับแผ่นดินสวรรค์ที่คนอื่นไม่เคยได้เห็น เป็นการง่ายที่เปาโลจะอวดอ้างตัวเองหรือทำให้คนอื่นลืมนึกไปว่า เปาโลเป็นเพียงมนุษย์

ธรรมดา แม้พระคัมภีร์จะไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจนว่าหนามใหญ่ๆนั้นคืออะไร แต่ก็รู้ชัดว่าเป็นสิ่งที่คอยเตือนให้เปาโลระลึกอยู่เสมอว่าพลังความสามารถทุกอย่างที่เขาได้อยู่มาจากพระเจ้า

ประสบการณ์ของเปาโลเตือนเราให้ระมัดระวังที่จะไม่พิพากษาคนอื่น เราจะต้องจำไว้เสมอว่า พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงความต้องการของแต่ละคนเป็นอย่างดี พระประสงค์ของพระเจ้าก็เพื่อจะดึงคนของพระเจ้าให้เข้ามาใกล้ชิดกับพระองค์ และพระองค์จะรักษาเขาไว้ในความรักของพระองค์ บางครั้งความเจ็บป่วยเป็นเหตุให้เราได้ใกล้ชิดกับพระเจ้า พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ดี ดังนั้น เราควรจะมอบเรื่องการรักษาให้หายหรือไม่หายไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ บางทีเราไม่อาจเข้าใจเหตุผลว่าทำไมพระองค์ไม่รักษา แต่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า ถ้าเราทำได้ทุกอย่างที่เราคิดว่าควรทำ เราก็มั่นใจว่าการตัดสินใจพระทัยพระเจ้านั้นถูกต้องเสมอ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1คร.13:12)

กระจกของชาวโครีนธ์เป็นกระจกที่ดีที่สุดใสมันนั้น ทำด้วยโลหะที่ชัดเจนเป็นเงา แม้กระจกจะมีคุณภาพดีแค่ไหนก็ไม่สามารถเห็นภาพเงาที่ชัดเจนได้ ในทำนองเดียวกันสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับพระเจ้ามีจำกัด เรายังไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระองค์ได้ชัดเจน แต่เมื่อถึงเวลาที่ได้อยู่ต่อหน้ากับพระองค์ เราจะสามารถเข้าใจได้ทั้งหมด และจะมีความยินดีที่ได้วางใจในพระองค์

3. พระเจ้าเป็นผู้ส่งความเจ็บป่วยให้หรือไม่ (ยบ. 2:1-10, ฮซย. 6:1, ลก.4:18)

การเจ็บป่วยเกิดจากหลายสาเหตุเป็นผลของสิ่งที่เกิดขึ้นในสวนเอเดน โลกไม่มีความเจ็บป่วยเมื่อความบาปยังไม่ได้เข้ามา บ่อยครั้งเราเจ็บป่วยเนื่องจากเชื้อโรคที่อยู่รอบๆ ตัวเรา บางครั้งเจ็บป่วยโดยไม่รักษาภพของธรรมชาติ เช่น กินมากหรือน้อยเกินไป ทำเสื่อมเสียทางศีลธรรม นอนหลับหรือพักผ่อนไม่เพียงพอ หรือกินอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ ยาบางชนิดมีโทษต่อร่างกาย ถ้ามีความตึงเครียด ทำงานหนักเกินไป วิตกกังวล โกรธ ก้าว และการไม่ให้ภัย สามารถทำให้เจ็บป่วยได้ ความเจ็บป่วยบางอย่างถ่ายทอดทางพันธุกรรม เช่น โรคหัวใจ โรคเบาหวาน เป็นต้น

การเจ็บป่วยบางครั้งเกิดจากวิญญาณชั่วร้าย (ให้ดู ลก.13:11) การเจ็บป่วยอื่นๆ อาจเกิดจากการถือพิธีมหาสนิทอย่างไม่สมควร (ให้ดู 1 คร. 11:30)

คำถาม พระเจ้าเคยส่งความเจ็บป่วยมายังมนุษย์ไหม (ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น) การตอบคำถามนี้ให้ดูตัวอย่างจากเรื่องในพระคัมภีร์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยบ.2:1-10)

พระคัมภีร์บันทึกว่า โยบเป็นคนดีรอบคอบ ปรมณิบัติพระเจ้าและละเว้นสิ่งที่ชั่ว พระเจ้าทรงอวยพรโยบ เพราะความสัตย์ซื่อของเขา วันหนึ่งซาตานก็ไปต่อลงกับพระเจ้าในเรื่องความสัตย์ซื่อของโยบ

คำถาม ทำไมซาตานจึงบอกว่ามันไม่เชื่อว่า โยบมีความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้า (รอคำตอบ)

ซาตานอ้างว่าโยบมีความรักต่อพระเจ้า เพราะพระเจ้าอวยพรให้เขามีทุกสิ่ง ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้เอาสิ่งต่างๆ ที่โยบมีไปเสีย รวมทั้งครอบครัวของเขา และต่อมาก็เอาสุขภาพของเขา ทำให้เขาเจ็บป่วยทุกข์ทรมาน แต่ไม่อนุญาตให้ซาตานเอาชีวิตโยบ ในกรณีนี้ พระเจ้าเป็นผู้ทำให้เกิดความเจ็บป่วยหรือเปล่า ไม่ใช่พระเจ้าไม่ได้ทำให้เกิด แต่อนุญาตให้ซาตานทำ ความสัสดีเชื่อมั่นในความเชื่อของโยบนั้นเป็นพยานที่ดีสามารถหนุนใจผู้เชื่อมานานหลายร้อยปี (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮชย.6:1)

ผู้พยากรณ์โยเซยาถูกส่งให้ไปเตือนประชาชนถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเขาทั้งหลาย พวกเขาได้กบฏและทำบาปพระเจ้าทรงตีสอน เพื่อจะนำเขาทั้งหลายกลับมาหาพระองค์ เมื่ออิสราเอลไม่เชื่อฟัง พระเจ้าได้ยกเอาการปกป้องกลับไปเสีย แม้พระองค์ต้องเศร้าพระทัยกับความทุกข์ลำบากของพวกเขา แต่ทรงรู้ว่าวิธีเดียวที่จะทำให้พวกเขาระลึกถึงและกลับมาหาพระองค์

พระคัมภีร์ได้บันทึกตัวอย่างการตีสอนคนของพระองค์ โดยให้มีความเจ็บป่วยไว้หลายเรื่อง (ในอพย.9:10, กตว. 16:46-50, 2 พกษ.5:27, กจ. 12:21-23, 13:11)

พระเจ้าอาจจะส่งโรคภัยไข้เจ็บมาเพื่อตีสอนหรือเพื่อทดสอบความเชื่อของคนของพระองค์ หรือเพื่อจะนำสง่าราศีแด่พระนามของพระองค์ แต่พระประสงค์ที่แท้จริงก็คือเพื่อจะนำคนของพระองค์กลับคืนมา ให้เขามีอิสระและได้รับการรักษาทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและร่างกาย พระประสงค์ของพระเจ้าตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์ได้สำเร็จในคำตรัสของพระเยซู พระวิญญาณแห่งพระเป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำชาวติมายังคนยากจนพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย ให้ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้ปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ และประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเป็นเจ้า (ลก.4:18)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

การหายโรคเป็นของประทานจากพระเจ้าประทานให้โดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูพระบุตร การได้รู้จักและเข้าใจพระเจ้าจะทำให้ได้รู้ถึงพระประสงค์และวิธีการที่พระเจ้าทรงกระทำต่อคนของพระองค์ และของมนุษย์ทุกคน นี่เป็นสิ่งสำคัญเพื่อเราจะได้ไม่ถูกหลอกจากคนบางคนที่อ้างว่าเป็นผู้มีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า มนุษย์มักแสวงหาเกียรติ อำนาจและเงินทอง และทำทุกอย่างเพื่อจะได้สิ่งเหล่านั้นมา จนกระทั่งบางที่ได้ลอกเลียนแบบของประทานของพระเจ้า ผู้ซึ่งสามารถป้องกันตัวเองโดยยึดเอาพระวจนะเป็นหลัก และดูว่าคนเหล่านั้นดึงความสนใจไปสู่ตัวเองหรือสู่พระเจ้า แนวการกระทำของพวกเขาเป็นอย่างไร คำสอนตรงกับพระคัมภีร์หรือไม่

คริสเตียนอาจจะต้องพบกับปัญหาอื่นๆ ในเรื่องการหายโรคด้วย จากประสบการณ์จะได้เรียนรู้ว่า แม้พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ในการรักษา แต่บางคนอาจจะไม่ได้รับการรักษาให้หาย อาจจะทำให้สับสนหรือทำให้มีปัญหา แต่พระเจ้าทรงมีเหตุผลสำหรับคนบางคน สิ่งสำคัญจะต้องจำไว้ว่าทางของพระเจ้านั้นสูงกว่าทางของเรา เราต้องวางใจว่าพระองค์ทรงมีความปรารถนาดีต่อชีวิตของเราในทุกด้าน

บางครั้ง พระเจ้าทรงใช้ความเจ็บป่วยในการเตือนคนของพระองค์ ชนชาติอิสราเอลเกิดโรคระบาด เพราะบาปและการกบฏต่อพระเจ้า คนชั่วในสมัยอัครทูตถูกพิพากษาลงโทษเพราะหมิ่นประมาทพระเจ้า

แต่พระประสงค์สูงสุดของพระเจื่อก็เพื่อจะนำสง่าราศีแด่พระนามของพระองค์เพื่อจะให้มีการกลับใจใหม่ ดังนั้น บางครั้งจึงทรงอนุญาตให้มีการเจ็บป่วยเพื่อทดสอบความเชื่อหรือสำแดงให้มนุษย์ได้เห็นฤทธิ์อำนาจของพระองค์

พระเยซูยอมทนทุกข์และถูกเยียนตีเพื่อเราจะได้รับการรักษาให้หาย เมื่อมีการเจ็บป่วยเราสามารถเข้ามาหาพระองค์ด้วยความมั่นใจและรับการรักษาจากพระองค์

คุณอาจยังไม่เคยต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด วันนี้เป็นโอกาสดีที่คุณสามารถทำได้

คำถามสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

เราจะเห็นความแตกต่างระหว่างของจริงและของเทียมเท็จได้อย่างไร ในเรื่องการรักษาโรคเมื่อเห็นคนไม่หายเราควรจะมีท่าทีอย่างไร

บทที่ 13 ชีวิตหลังความตาย

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย และเพื่อจะสามารถเผชิญกับความตายด้วยความมั่นใจในพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

2 ซมอ.12:21-22, ยบ.14:13-14, ลก.16:22-28, รม.14:12, 1คร.15:51-58, 2 คร.5:6-9, ฮบ.9:27

ข้อควรจำ

“ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เขาก็จะมีชีวิตได้อีกหรือ” (ยบ.14:14)

การเริ่มต้น

ความตายเป็นเรื่องที่ทำให้หลายคนต้องคิดถึง แต่ในเวลาเดียวกันก็เกิดความกลัวด้วย เราใช้ความพยายามอย่างมากที่จะหลีกเลี่ยงความตาย เราป้องกันตัวเองจากเชื้อโรคและอุบัติเหตุ แสวงหาที่จะคงไว้ซึ่งความหนุ่มสาว เพื่อชลอความแก่เฒ่าของตัวเอง

ความตายเป็นเรื่องที่น้อยคนพูดถึงและคนส่วนมากมักจะหลีกเลี่ยง ความตายเกิดขึ้นได้ทุกขณะไม่ว่ากับคนแก่หรือคนหนุ่มสาว ไม่ว่ากับคนโง่หรือคนฉลาด คนยากจนหรือคนมั่งมี มีน้อยคนที่อยากตาย แต่กระนั้นทุกคนต้องตาย

คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อคิดถึงความตาย คุณรู้สึกกลัวว่าจะมีความทุกข์ทรมาน หรือเกิดอุบัติเหตุบ้างไหม คุณเคยสงสัยบ้างไหมว่าเมื่อตายแล้วจะรู้สึกเป็นอย่างไร คุณเคยสงสัยเรื่องจิตวิญญาณไหมว่าจะล่องลอยออกจากร่างผู้ตายเมื่อใด ความตายเป็นที่สิ้นสุดของทุกสิ่งจริงไหม เราจะไม่มีชีวิตอีกตลอดไปไหม ชีวิตหลังความตายเป็นอย่างไร อะไรเกิดขึ้นกับจิตวิญญาณของมนุษย์ เราจะมีร่างกายอีกไหม เราจะจำคนที่เรารู้จักตั้งแต่ตอนมีชีวิตอยู่ในโลกหรือเปล่า บางทีคุณอาจเคยถามตัวเองในคำถามต่างๆ เหล่านี้

พระคัมภีร์บอกไว้อย่างชัดเจนว่าอะไรเกิดขึ้นหลังจากมนุษย์ตายจากโลกนี้ไปแล้วแม้ว่าจะไม่ได้บอกอย่างละเอียดแต่ก็มากพอที่จะช่วยให้เราเห็นแนวทางและความหวังสำหรับผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์

คำอธิบาย

1. เดียวนี้ผู้ตายไปแล้วอยู่ที่ไหน (ยบ.14:13-14, ลก.16:22-26, 2 คร.5:6-9)

พระคัมภีร์สอนว่า ความตายไม่ใช่การสิ้นสุด การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เป็นเวลาที่จะพิสูจน์ว่า มนุษย์จะตัดสินใจที่จะรับใช้พระเจ้าหรือจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า เมื่อมนุษย์ตายจิตวิญญาณจะออกจากร่างกายไปรออยู่ในที่ที่หนึ่ง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยบ.14:13) คำว่า “แดนคนตาย” คือสถานที่เก็บจิตวิญญาณของผู้ตาย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยบ.14:14) เมื่อร่างกายตายไปแล้ว จิตวิญญาณจะถูกนำไปเก็บไว้ในที่ที่เราเรียกว่า แดนผู้ตาย เพื่อจะรอคอยการเป็นขึ้นมาอีกซึ่งมีสองที่ ที่หนึ่งสำหรับจิตวิญญาณของผู้เชื่อ อีกที่หนึ่งสำหรับวิญญาณของคนที่ไม่เชื่อ

พระเยซูทรงอธิบายถึงเรื่องแดนผู้ตายเคยเล่าถึงชายคนหนึ่งชื่อลาซารัส เขาเป็นคนยากจนและเจ็บป่วยอย่างมาก นอนอยู่หน้าประตูบ้านของเศรษฐีคนหนึ่ง ลาซารัสจะคอยรับเศษอาหารจากบ้านของเศรษฐีเพื่อประทังชีวิต และเมื่อชายทั้งสองคนตายลงก็มีเหตุการณ์หลังความตายเกิดขึ้น ตามที่พระเยซูทรงเล่า ตามที่ได้บันทึกไว้ใน ลก.16:22-23

คำถาม พระธรรมตอนนี้พูดถึงแดนผู้ตายในสองแห่งนั้นอย่างไรบ้าง (รอลำดับ)

พระคัมภีร์กล่าวว่า จิตวิญญาณของคนชอบธรรมกลับไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นสถานที่อันสงบสุข แต่จิตวิญญาณของคนอธรรมไปอยู่ในที่ทุกข์ทรมาน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.16:24-26)

แดนผู้ตายสำหรับคนที่ไม่เชื่อนั้นได้อธิบายไว้อย่างชัดเจน เศรษฐีคนนั้นได้รับความทุกข์ทรมานโดยที่ยังมีความรู้สึกอยู่อย่างปกติ นรกเป็นสถานที่ที่ทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส ไม่เพียงการทุกข์ทรมานฝ่ายกายอย่างเดียวแต่ยังเป็นความทุกข์ทรมานในจิตสำนึกแห่งการกระทำบาปและการเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้าด้วย

บั้นปลายแห่งชีวิตของลาซารัสนั้นก็ตรงกันข้าม พระคัมภีร์กล่าวว่าลาซารัสได้รับความเล้าโลม เขาได้อยู่ในสวรรค์เป็นสถานที่ที่สงบสุข มีความสงบสุข สันติสุข และอบอุ่นในสัมพันธภาพที่ดีกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

เปาโลพูดถึงชีวิตว่า “ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราอยู่ห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า” (2 คร.5:6) เปาโลรู้ว่าพระคริสต์ทรงสถิตอยู่กับเขาตลอดเวลา โดยความเชื่อไม่ใช่เพราะได้เห็นด้วยตา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 2 คร.5:7-9)

คำถาม คำเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเปาโลได้รู้ถึงชีวิตอย่างไรบ้าง (รอลำดับ)

สำหรับเปาโล ความตายก็คือการออกจากร่างกายนี้ไปอยู่กับพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้เขาจึงพยายามอย่างสุดความสามารถในการรับใช้พระคริสต์ และพร้อมเสมอสำหรับการตาย

2. เราจะจำกันได้ไหม (2ซมอ.12:12-23, ลก.16:27-28)

เราสามารถเรียนรู้บางสิ่งเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย จากคำพูดของกษัตริย์ดาวิด ดาวิดได้ทำบาป เมื่อ บัธเชบามีลูกกับเขา พระเจ้าทรงกริ้วและเอาชีวิตของเด็กนั้นไปเสีย ดาวิดเป็นทุกข์โศกเศร้าอยู่ 7 วันถึงศีล อธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อเด็กนั้น แต่ถึงอย่างไรทารกนั้นก็ตายนั่น เมื่อทารกนั้นตายแล้วดาวิดก็หยุดโศกเศร้า ทำให้หลายคนประหลาดใจและถามว่าทำไมเขาไม่อดอาหารอธิษฐานต่อไป (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 2 ซมอ.12:23)

ดาวิดประกาศความเชื่อของเขาเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายในพระคำตอนนี้ เขารู้ว่าเมื่อเขาตายไป เขา จะได้พบกับบุตรชายและจะจำลูกของเขาได้ เขามีความหวัง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลก.16:27-28) และเรื่องเล่าของ พระเยซูเกี่ยวกับลาซารัสกับเศรซฐี ทำให้รู้ว่าเราจะจำซึ่งกันและกันได้ในชีวิตหลังความตาย เศรซฐีมองดูเหว ไหญ่ที่ขวางอยู่ระหว่างคนชอบธรรมกับคนอธรรม

คำถาม เศรซฐีจำใครสองคนได้ (รอกำตอบ)

เศรซฐีจำลาซารัสและอับราฮัมได้ และเขาได้พูดกับอับราฮัมขอให้ส่งลาซารัสกลับไปบนโลก เพื่อ เตือนพี่น้องของเขาอีกห้าคนให้รู้ถึงการพิพากษาที่จะมาถึงเขาทั้งหลาย

คำถาม มีพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ อีกไหมที่พูดถึงการรู้จักกันในชีวิตหลังความตาย (รอกำตอบ และให้เปิดดู ใน อสย.14:9-17, มธ. 17:2-3)

3. ทุกคนต้องรายงานตัว (รม.14:10, 12, ฮบ.9:27)

บั้นปลายในชีวิตของคนเราจะไม่เหมือนกันทุกคน จะมีเวลาหนึ่งที่แต่ละคนจะต้องยื่นรายงานตัวจำเพาะ พระพักตร์พระเจ้า “เราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า...ฉะนั้น เราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราว ของตัวเองต่อพระเจ้า” (รม.14:10, 12) แต่ละคนจะถูกพิพากษาสำหรับการกระทำของตนเมื่ออยู่ในโลก (ขอให้ คนหนึ่งอ่าน ฮบ.9:27)

ชีวิตที่เราใช้ในโลกนี้เป็น การพิสูจน์ว่าเราจะเลือกรับใช้พระเจ้าหรือจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์ เมื่อเรา ตายไปแล้วการพิสูจน์ก็จะจบลงไม่มีโอกาสที่จะเปลี่ยนใจและต้อนรับพระเยซูได้อีก

คนชอบธรรมจะถูกพิพากษาก่อนต่อไปคนอธรรมจะถูกพิพากษา การพิพากษาสำหรับผู้ชอบธรรม เรียกว่าการพิพากษาต่อหน้าบัลลังก์ของพระคริสต์ (2 คร.5:10) ไม่ใช่การพิพากษาความบาปของอดีต เพราะถูก นับเป็นคนบริสุทธิ์แล้วโดยพระคริสต์ (ยน.5:24) แต่คริสเตียนจะถูกพิพากษาในฐานะของคริสเตียน จะต้อง รายงานผลงานของการใช้ของประทาน ความสามารถ และความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายในพระราชกิจของ

องค์พระผู้เป็นเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.3:8, 14-15) ถ้ามองว่าเราจะนำข้อ 8 มาใช้ในการเป็นพยานอย่างไร (ชักชวนกันอภิปราย)

หลังจากยุคพันธสัญญาเดิมสิ้นสุดลงคนธรรมดาที่ตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาเพื่อรับการพิพากษา เรียกว่าการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว ทุกคนจะถูกพิพากษา “ตามข้อความที่บันทึกไว้ในหนังสือ” และผู้ที่ไม่เชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตจะถูกโยนลงไปในบึงไฟนรก (วว.20:12,15)

4. ชัยชนะเหนือความตาย (1คร.15:51-58)

หลายคนมีชีวิตอยู่ในความกลัวตาย บางคนรู้เรื่องของพระเจ้าแต่ต้องการใช้ชีวิตตามใจตัวเอง เขาคิดว่ายังมีเวลาที่จะกลับมาหาพระเจ้าและไปสวรรค์ได้ แม้เขาจะพอใจชีวิตที่ไม่เชื่อพระเจ้า เขายังมีความหวาดกลัวต่อความตายและการพิพากษา

ผู้เชื่อไม่ควรมีความกลัวต่อความตาย สิ่งที่พระเยซูทรงกระทำบนไม้กางเขนและการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ ทำให้ผู้เชื่อมีความหวัง มีสันติสุข และความมั่นใจ

เปาโลได้แบ่งปันความหวังของเขากับคริสเตียนที่โครินธ์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1คร.15:51-58) ถ้ามองว่าเปาโลเปิดเผยให้เห็นเคล็ดลับอะไร (รอคำตอบ)

เปาโลบอกกับคริสเตียนที่โครินธ์ว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมารับคริสตจักรของพระองค์ จะมีเสียงแตรดังขึ้นเมื่อถึงเวลานั้นในพริบตาเดียวร่างกายของทั้งผู้ที่ตายแล้วหรือที่เป็นอยู่จะถูกเปลี่ยน

คำถาม ร่างกายของเราจะถูกเปลี่ยนในลักษณะใด (รอคำตอบ)

เปาโลอธิบายว่า ร่างกายของมนุษย์เป็นสิ่งชั่วคราวไม่คงอยู่ตลอดไป จะมีความบาป เจ็บป่วย ทุกข์ทรมาน และตายไป ร่างกายนี้ไม่เหมาะที่จะอยู่ในแผ่นดินที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับมนุษย์ อาณาจักรของพระเจ้าบริสุทธิ์คงอยู่ชั่วนิรันดร์เต็มด้วยสง่าราศี เพราะฉะนั้นร่างกายของมนุษย์จะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงเหมือนอย่างกายของพระคริสต์ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงหลังจากคืนพระชนม์ สิ่งซึ่งน่าเปื่อยนี้ต้องสวมซึ่งไม่เน่าเปื่อย และสภาพมตะต้องสวมสภาพอมตะ (1คร.15:53) (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1คร.15:54)

ความกลัวที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์จะหมดสิ้นไปในขณะนี้ ผู้เชื่อจะไม่มี ความกลัวต่อความตายอีกต่อไปและสง่าราศีทั้งหมดจะกลับสู่พระเยซูคริสต์ ในชัยชนะแห่งการคืนพระชนม์ของพระองค์

การสิ้นพระชนม์เพื่อความผิดบาปของเราอย่างไม่สมบูรณ์ ซาตานยังถือฤกษ์แห่งความตายอยู่ แต่พระเยซูทรงยึดเอาฤกษ์แห่งความตายนั้นคืนไป ในชัยชนะเหนือความบาปและความตายเมื่อพระองค์คืนพระชนม์

ทรงเป็นขึ้นมาใหม่โดยมีร่างกายที่เป็นอมตะที่จะไม่เน่าเปื่อยหรือตายอีกเลย และเราจะเป็นเช่นนั้นด้วย เราไม่มี ความวิตกกังวลเรื่องความบาป ความเจ็บป่วยหรือความตาย ร่างกายของเราจะเป็นอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์โดย ฤทธิ์อำนาจของพระเยซู (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1คร.15:57)

คำถาม ถ้าเราเชื่อว่าทุกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วนั้นเป็นความจริง เราควรจะดำเนินชีวิตแบบไหน (ให้เวลา อภิปรายและขอให้คนหนึ่งอ่าน 1คร.15:58)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ความตายทำให้เกิดความกลัวสำหรับหลายๆ คน แต่ผู้เชื่อมีความหวังและชัยชนะ ความตายไม่ใช่เรื่อง ลึกลับสำหรับพวกเขา เพราะรู้ว่าเมื่อต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว พวกเขาจะได้ไปอยู่กับพระเยซู ตลอดไปเป็นนิรันดร์เมื่อจากโลกนี้ไปแล้ว

เมื่อวิญญาณของผู้ตายออกจากร่างจะไปอยู่ในที่หนึ่งและจะจำซึ่งกันและกันได้ สำหรับผู้เชื่อในเวลานี้ จะเป็นเวลาแห่งการสามัคคีธรรมกับคนอื่นๆ และคนที่เขารัก แต่สำหรับวิญญาณของคนที่ไม่เชื่อจะไม่ได้รับการ เล้าโลมจากผู้ใด เพราะแต่ละคนจะมีแต่ความทุกข์ทรมานเหมือนๆ กันจนไม่สามารถปลอบใจใครได้

ความจริงและความรู้เหล่านี้เป็นพื้นฐานของการพิพากษา เราควรระมัดระวังการกระทำในการดำเนิน ชีวิตของเราเอง เราควรถามตัวเองว่า “ฉันมีพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วหรือยัง ฉันทำดีที่สุดแล้วไหมในการ ดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ฉันขอให้พระองค์นำพาชีวิตช่วยในการใช้เวลา ความสามารถ และโอกาสหรือไม่อย่างไร พระเยซูจะทำการที่ฉันกำลังทำอยู่ไหม อะไรในชีวิตที่จะทำให้ฉันต้องละอายจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าในวันนั้น ฉันควรจะแก้ไขอะไรบางอย่างเพื่อจะมีความมั่นใจ

ถ้าเรารับใช้พระเจ้าอย่างสุดความสามารถและเชื่อฟังพระวอนะพระองค์ เราจะได้บำเหน็จต่อหน้า บัลลังก์ของพระคริสต์ พระเจ้าจะทรงให้สิทธิที่จะได้ครองร่วมกับพระองค์ตลอดไป

ผู้ไม่เชื่อจะต้องพบกับ การพิพากษาเพื่อจะรับโทษแห่งความตายตลอดไปเป็นนิรันดร์ เพราะไม่ยอมต้อนรับ พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ความตายนิรันดร์คือการมีชีวิตอยู่ในบึงไฟนรกตลอดไป

การสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซูเป็นการจัดเตรียมหนทางที่จะให้ทุกคนสามารถหนีจาก ความตายชั่ววันรันดร์ได้ เมื่อพระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์ทรงทำให้เรามีโอกาสที่จะเป็นขึ้นมาจาก ความตายด้วย

บางทีคุณอาจยังไม่เคยได้ตัดสินใจที่จะต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด บทเรียนนี้ได้บอกให้ทราบ
แล้วในวันหนึ่งคุณจะต้องรายงานตัวต่อพระเจ้า ถ้าคุณอยากมีชีวิตนิรันดร์และได้เป็นบุตรของพระเจ้า คุณก็
เป็นได้โดยการสารภาพความผิดบาปต่อพระเจ้าและเชิญพระเยซูมาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณในวันนี้

คำถามสำหรับอภิปรายนอกห้องเรียน

อะไรคือความหมายของชีวิตนิรันดร์? อะไรเป็นข้อตัดสินใจว่าใครจะอยู่ที่ไหน ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญ
ที่เราจะต้องเรียนรู้และจดจำความจริงเหล่านี้ไว้

แบบฝึกหัด

บทที่ 1 ในปฐมกาล

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก. 1:1, 26-28, 2:15-17, 3:4-7, 15-19, 22-24, กจ.2:21, รรม. 5:8, 19, 10:9-10 ฮบ. 9:24-26

ข้อควรจำ

“และจำเป็นเช่นนี้คือ ทุกคนซึ่งได้ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด” (กจ. 2:21)

ข้อคิด

เป็นเวลาหลายปีที่นักวิทยาศาสตร์พยายามหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นมาของจักรวาล มีข้อสันนิษฐานหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีคือ ทฤษฎีเกี่ยวกับวิวัฒนาการ มีผู้ให้ข้อสันนิษฐานนี้ คนแรก ชื่อ ชาร์ล ดาร์วิน เริ่มเมื่อปี 1859 ข้อสันนิษฐานนี้ให้ความคิดเห็นว่า ชีวิตเริ่มต้นจากสิ่งที่เป็นชั้นต่ำสุดพัฒนาไปสู่ชั้นสูงสุด เพราะฉะนั้นสิ่งมีชีวิตทุกอย่างในปัจจุบันคือ สิ่งที่ได้วิวัฒนาการมาจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว ตั้งแต่อดีตโดย การใช้เวลาหลายปี ไม่ว่าคุณจะได้ยินหรือได้อ่านจากหนังสือตำราต่างๆ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้น โดยยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนว่าเป็นความจริงร้อยเปอร์เซ็นต์

จากข้อความที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างโลกและมนุษย์ นี่ไม่ใช่การวิวัฒนาการ
ใน ปฐมก. 1:1

คำถาม

1. คุณคิดว่า เราสามารถกำหนดวันตายของเราเองได้หรือไม่ เพราะอะไร

.....
.....

2. ขออธิบายว่าที่สุดปลายของคนชอบธรรมและคนอธรรม แตกต่างกันอย่างไร

.....
.....

3. คุณคิดว่าเพราะเหตุใด พระเจ้าจึงให้เราจำกันและกันได้ในสวรรค์

.....
.....

4. มีวิธีใดบ้างที่จะหลีกเลี่ยงจากการพิพากษาเมื่อตายไปแล้ว

.....
.....

5. คริสเตียนมีความหวังอะไร (ดู 1 คร. 15:53-57)

.....
.....

บทที่ 2 การอภัยโทษบาป

ข้อพระคัมภีร์

สภษ. 28:13, ลก.13:2-3 ยน.3:1-21, กจ. 3:19, 17:29-31, 1ยน. 2:3-6

ข้อควรจำ

“เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น” (ยน. 3:17)

ข้อคิด

การให้อภัยคืออะไร? มีความสำคัญต่อชีวิตคริสเตียนอย่างไร? บ่อยเท่าไรที่คุณพูดว่า “ผม-ฉัน ขอโทษ” และเมื่อคุณกล่าวคำขอโทษก็คงจะคาดหวังว่า อีกฝ่ายหนึ่งจะให้ภัย และพูดว่า “ผม-ฉัน ยกโทษให้คุณ” แต่บางทีอาจจะมีคนทำผิดต่อคุณ และมาขอโทษต่อคุณ คุณยกโทษให้คนนั้นทันทีไหม หรือต้องใช้เวลานานเป็นเดือนหรือเป็นปี บางทีคุณอาจคิดว่าเรื่องการให้อภัยก็ได้ แต่เรื่องที่จะลืมมันก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ในเมื่อคุณเองยังไม่ชอบให้ใครจดจำความผิดที่คุณได้ทำไปแล้ว คุณเองก็ไม่ควรจดจำความผิดของคนอื่นด้วยเช่นกัน

เมื่อพระเจ้าทรงให้อภัยความผิดบาป พระองค์ทรงลืมทุกสิ่งเหมือนกับว่าเราไม่เคยทำผิดมาก่อนเลย บางคนคิดว่าพระเจ้าอาจจะไม่ยกโทษให้เขา และพยายามจะกำจัดความผิดบาปนั้นด้วยตัวเอง หรือพยายามปกปิดความบาปไว้ สุภาษิต 28:31

คำถาม

1. เราจะรู้ได้อย่างไรว่า การอภัยจริงใดมาจากพระเจ้า สิ่งใดมาจากซาตาน ในเมื่อซาตานสามารถเลียนแบบของพระเจ้าได้ (อพย. 7:11-12, กจ.19:11-17)

.....
.....

2. ถ้ามีเพื่อนหรือญาติเจ็บป่วย มีการอธิษฐานแล้ว ยังไม่หาย คุณจะอธิษฐานกับคนนั้นๆอย่างไร

.....
.....

3. 2คร. 12:9 เปาโลกล่าวเช่นนั้นหมายความว่าอย่างไร ตามความคิดของคุณ

.....

.....

4. ตามความคิดของคุณ เท่าที่ได้เรียนรู้มาแล้ว คุณคิดว่าสาเหตุของความเจ็บป่วยจริงๆ แล้วมาจากไหน
คริสเตียนควรจะมีท่าทีต่อการเจ็บป่วยอย่างไร ไม่ว่าจะต่อตัวเองและคนอื่น

.....

.....

บทที่ 3 ทำอย่างสุดความสามารถ

ข้อพระคัมภีร์

ลก. 12:35-37, 1ทธ. 3:12, 13, 4:1-12

ข้อควรจำ

“เพราะพระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์” (1ทธ. 4:7)

ข้อคิด

เป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวในชีวิตของคุณคืออะไร ทุกคนมีเป้าหมายบางอย่าง บางทีอาจจะเป็นความสำเร็จในการศึกษา ต้องการซื้อรถคันใหม่หรืออยากเป็นผู้จัดการในบริษัทใหญ่ๆ ไม่ว่าเป้าหมายของคุณจะเป็นอะไร ถ้าคุณสัตย์ซื่อต่อตัวเอง คุณก็หวังในสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต และความปรารถนาเช่นนี้ก็เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์สำหรับชีวิตของคุณด้วย พระเจ้าทรงเป็นเหมือนคุณพ่อ ที่พยายามทำดีที่สุดสำหรับลูกๆ ของพระองค์

บทเรียนอาทิตย์นี้ พูดถึงการดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ และความสำคัญของการอุทิศตัวของคริสเตียน

คำถาม

1. พระเยซูทรงถูก.....เพราะความทรยศของเราทั้งหลายและ.....เพราะความผิดบาปของเรา

2. การรักษาโรคเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของพระเจ้า ฮบ.13:8 แสดงให้รู้ว่าธรรมชาติของพระเจ้า ไม่.....

3. ความทุกข์ทรมานส่วนใดของพระเยซู ที่ทำให้เราหายโรค.....

4. ในสมัยนี้ใครเป็นผู้รับหน้าที่ทำพระราชกิจนี้ ต่อจากพระเยซู (มก. 16:16-18)

.....
.....

5. การอธิษฐาน.....จะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะโปรดให้เขาหายโรค (เติมคำให้สมบูรณ์ และข้อพระคำนี้อยู่ในพระธรรมใด)

.....
.....

บทที่ 4 คุณทำได้

ข้อพระคัมภีร์

รม. 8:5-8, 13, 31, 37-39, 1คร. 3:1-3, กท. 5:16, 17, 1ปต.1:7, 5:9

ข้อควรจำ

“จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ อย่าสนองความต้องการของเนื้อหนัง” (กท. 5:16)

ข้อคิด

สมมุติว่าคุณเป็นนักวิ่งแข่งขัน ผู้เข้าแข่งขันจะต้องออกวิ่งตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปตามระยะทางที่กำหนดให้ จนถึงเส้นชัย ผู้ที่วิ่งนั้นจะวิ่งวนไปมา ตามเส้นทางจะมีจุดแห่งความปรารถนาชั่วอยู่เป็นระยะๆ เช่น จุดแห่งราคะ ตัณหา และความโลภ ผู้ที่สามารถวิ่งผ่านจุดแห่งความปรารถนาชั่วและเลยไปจนถึงหลักชัย ผู้นั้นคือผู้ชนะ ผู้วิ่งแต่ละคนต้องผ่านจุดแห่งความปรารถนาชั่วเหมือนกัน เขาจะต้องเป็นคนตัดสินใจว่าจะวิ่งผ่านไปหรือจะหยุดในจุดนั้นๆ และหลงหายไป คุณจะเป็นผู้ชนะหรือเปล่า?

ในการดำเนินชีวิตคริสเตียน ก็คล้ายกับการวิ่งดังที่กล่าวมาแล้ว บางครั้งบางครั้งอาจมีความปรารถนาชั่วผุดขึ้นมา คุณจะต้องเป็นคนตัดสินใจเอง

คำถาม

1. การทรงสร้างของพระเจ้าตั้งแต่เดิมนั้นอธิบายได้เป็นคำเดียวว่าอย่างไร

.....
.....

2. คำแข่งسابมีผลกว้างไกลไปถึงไหน (โรม 5:12)

.....
.....

3. ให้ออกถึงลักษณะบางอย่างของชีวิตในโลกของความผิดบาป

.....
.....

4. คริสเตียนมีความหวังอะไร (โรม 8:23)

.....
.....

5. อ่าน 1ยน.3:2 ให้บอกถึงลักษณะ 3 อย่าง ที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเราเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

.....
.....

บทที่ 5 คริสตจักร

ข้อพระคัมภีร์

ลก.10:1, 17, กจ. 2:1-4, 42-47, 6:1-7, 9:31, 1คร. 12:12-13 อฟ. 1:22-23

ข้อควรจำ

“พระเจ้าได้ปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัด แห่งคริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน” (อฟ. 1:22-23)

ข้อคิด

เป็นเรื่องราวของชายชราผู้หนึ่ง เขาเป็นคริสเตียนและไปโบสถ์เป็นประจำนานหลายปี ตั้งแต่อนุชนถึงวัยชรา แต่ไม่เคยมีส่วนช่วยเหลืองานคริสตจักร เมื่อมีโอกาสที่จะทำได้เขาจะปฏิเสธเสมอ เมื่อสมัยเป็น อนุชนเขาสามารถช่วยสอนรวีเด็ก แต่เขาไม่ได้ทำ เมื่อมองย้อนกลับไป เขารู้สึกเสียใจที่ไม่เคยฉวยโอกาสรับใช้พระเจ้า และมีส่วนร่วมในพระกายของพระองค์อย่างเต็มที่ แม้ว่าจะมาโบสถ์เป็นประจำ แต่ยังมีสิ่งอื่นๆ อีกที่สามารถให้แก่ผู้อื่นและพระเจ้าได้ คริสตจักรเป็นแต่เพียงอาคารที่คนเดินเข้าเดินออก ถ้าเราไม่ยอมเข้าไปมีส่วนในงานรับใช้หรือส่วนอื่น ๆ ในพระกาย ก็ไม่มีความหมายกับการเป็นคริสเตียนมากนัก

คำถาม

1. เมื่อซาอูลและราเชลมีความริษยา ในเวลานั้นเขาลึ่มอะไร

.....
.....

2. พระเยซูทรงอธิบายคำอุปมาของพระองค์อย่างไร พระเจ้าทรงลำเอียงหรือเปล่า

.....
.....

3. ยากอบพูดว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อมีความริษยา (ยก. 3:14, 16)

.....
.....

4. ช่วยขยายความ โรม 13:13-14 ตามความเข้าใจของคุณเอง

.....
.....

5. คุณควรมีทำที่อย่างไรที่จะต่อสู้กับความริษยา บอกลมา 3 ประการ (รม. 12:3 ฟป. 2:4, สภษ. 23:17)

.....
.....

บทที่ 6 ความกระวนกระวาย

ข้อพระคัมภีร์

สดด.34-4, 56:3, 11, มธ6:19-24, ลก.10:40,41, 12:22-32, 1ปต.5:7

ข้อควรจำ

“พระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนา นั่นซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ.....พระองค์จะทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นสักเท่าไร” (ลูกา 12:28)

ข้อคิด

พระเจ้าตรัสความจริงไหนเมื่อตรัสว่า “อย่ากระวนกระวายแน่นอน พระองค์ตรัสความจริง พระองค์บอกกับคุณว่าความกระวนกระวายทำให้คุณมีความทุกข์ และพระองค์ได้เสนอให้ความช่วยเหลือเมื่อเรามีความเจ็บปวด เมื่อเราแน่ใจว่าพระองค์จะทรงช่วยให้เราผ่านพ้นแม้แต่ความทุกข์ลำบากอย่างมาก เราจะเริ่มเข้าใจว่าทำไมพระองค์ตรัสว่า “อย่ากระวนกระวาย” พระองค์เป็นผู้อยู่เบื้องหลังคำสั่งนั้น คุณควรเชื่อฟังโดยการวางใจในพระองค์อย่างเต็มที่ เป็นวิธีถอนรากถอนโคนความวิตกกังวล ความกระวนกระวายไม่ใช่อารมณ์ที่พระเจ้าสร้าง แต่เป็นปฏิกิริยาที่มาจากโลก

ให้คิดถึงความสำคัญก่อนหลังในชีวิตส่วนตัว อะไรคือสิ่งสำคัญสูงสุดในชีวิตคุณ คุณจะไม่กระวนกระวายถ้ามีแนวความคิดที่ถูกต้อง คือ แนวความคิดของพระเจ้า

คำถาม

1. ในสุภาพษิต 14:17,29 พูดถึงลักษณะของความโกรธอย่างไรบ้าง

.....
.....

2. ทำไมพระเจ้าตรัสห้ามไม่ให้สมาคมกับคนโมโหร้าย

.....
.....

3. โคลโลสี 3:6-8 พระเจ้าทรงพระพิโรธเพราะอะไร ทรงมีท่าทีอย่างไรในการไม่พอพระทัยของพระองค์

.....
.....

4. ความโกรธของคริสเตียนควรมุ่งไปในแนวทางใด (ให้ดู อฟ.4:26-27)

.....
.....

5. ให้ออกวิธีการจัดการกับความโกรธของคนที่คุณฉลาดมาสัก 2-3 อย่าง

.....
.....

บทที่ 7 ความว่าเหว่

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก.32:22-32, 1พทษ.19:2-4, สดด. 27:9-11,102:6-8, 145:3-5, มธ.26:38-40, ยน.14:16-18, ฮบ. 13:3-6.

ข้อควรจำ

“เมื่อใจของข้าพระองค์อ่อนระอา พระองค์ทรงทราบทางของข้าพระองค์ (สดุดี 145:3)

ข้อคิด

ความว่าเหว่ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะอยู่คนเดียวเสมอไป บางครั้งเราอยู่ท่ามกลางคนมากมาย แต่ยังไม่รู้สึกว่าเหว่ได้

ความว่าเหว่เป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ แม้แต่ผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์เองก็ต้องเผชิญกับความว่าเหว่ แต่เรามีทางที่จะแก้ปัญหาความว่าเหว่ได้ โดยคำแนะนำจากพระวจนะของพระเจ้า ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนพระเจ้าทรงเป็นสหายที่ดีเลิศของเรา แม้จะต้องอยู่ตามลำพังคนเดียว และพระองค์จะทรงช่วยเติมช่องว่างให้เต็มเมื่อเรารู้สึกว่าขาดบางสิ่งหรือผิดหวัง เราได้เห็นตัวอย่างในเรื่องนี้จากชีวิตของเอเรียห์ ดาวิด ยาโคบ

คำถาม

1. ชีวิตของเอเรียห์แสดงให้เห็นว่า เอเรียห์มีความว่าเหว่แม้จะมีชัยชนะในเรื่องฝ่ายวิญญาณแล้วก็ตาม คุณเคยมีประสบการณ์อย่างนี้ในชีวิตของคุณไหม และคุณทำอย่างไร

.....
.....

2. เอเรียห์ ดาวิด และยาโคบ มีบางสิ่งคล้ายคลึงกัน คืออะไร.

.....
.....

3. คุณรู้สึกพอใจกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระเจ้าหรือเปล่า เพราะอะไร

.....
.....

4. ถ้าอธิษฐานแล้วยังไม่หายว่าเหว คิดว่าอาจจะมีบางสิ่งที่คุณยังไม่ได้จัดการให้เรียบร้อยไหม? มันอาจจะ
เป็นอะไรบางอย่าง

.....
.....

5. เรามีคำสัญญาอะไรบ้างจากพระเจ้าที่จะเอาชนะความว่าเหวได้ (ยกข้อพระคัมภีร์ด้วย)

.....
.....

บทที่ 8 ความโกรธ

ข้อพระคัมภีร์

สดด.37:8, สภษ.14:17-29, 15:18, 16:32, 17:14, 19:11, 22:24, 29:22, ปญจ.7:9, มธ.5:22-24, 21:12-13, มก.3:1-5, ลก.6:27,28, กจ.23:3, 5, อฟ.4:26-27,31, คส.3:6-8, ยก.1:19-20.

ข้อควรจำ

“สามัญสำนึกที่ดี กระทำให้คนโกรธช้า และที่มองข้ามการทรมานไปเสีย ก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา” (สภษ. 19:11)

ข้อคิด

พระเจ้าทรงอนุญาตให้เรามีความโกรธได้ แต่การใช้ความโกรธในทางที่ผิด เป็นที่มาของการกระทำบาป (สดด.37:8) ความโกรธที่ไม่ได้รับการควบคุมเป็นที่มาของบาป ให้คิดถึงหลายสิ่งที่คุณเคยทำในขณะที่มีความโกรธ คุณรู้ว่าต้องเสียใจภายหลังต่อการกระทำเหล่านั้น ความโกรธนำไปถึงความชั่วร้าย (สภษ.29:22) มีความโกรธหลายชนิดที่เราต้องระวัง ความโกรธที่เกิดจากธรรมชาติบาปของมนุษย์ จะนำไปถึงการกระทำบาปมากยิ่งขึ้น ความโกรธชนิดนี้จะทำให้เราโง่งมไป (สภษ.14:17, 29) ความโกรธที่ไม่ได้รับการควบคุม ทำให้เสียมิตรภาพและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความโกรธที่ไม่ได้เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า จะทำลายชีวิตฝ่ายวิญญาณ และขาดพระพร

คำถาม

1. ให้อธิบายความหมายของคำว่า “เงินทอง” ในมัทธิว 6:24

.....

.....

2. การรับใช้พระเจ้าทำให้คุณมีความกระวนกระวายหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

3. จะแก้ปัญหาเรื่องความกระวนกระวายได้อย่างไรตามความหมายใน 1 ปต.5:7 ให้สรุปตามความเข้าใจ
ของคุณเอง

.....
.....

4. การแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า ลก. 12:31 หมายความว่าอย่างไร ถ้าพูดเป็นภาษาง่ายๆ

.....
.....

บทที่ 9 ความริษยา

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก.13:8-9, 30:1-2, 37:1-11, 19-24, ฉบถ.11:29, 1 ซมอ. 18:1-30, 20:31, สภษ.6:34, 23:17, 24:1, บคค. 3:40, มธ.20:8-12, รม.12:3, 13:13-14, 1 คร.3:3, 11:28, กท.5:26, ฟป.2:4, ยก.3:14

ข้อควรจำ

“อย่าให้ใจของเจ้าริษยาคนบาป แต่จงดำเนินในความยำเกรงพระเจ้าวันยังค่ำ” (สภษ. 23:17)

ข้อคิด

ความริษยาเป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ในลักษณะเดียวกับความโกรธ ในพระคัมภีร์เดิมหลายตอน พูดถึงความริษยา (หวงแหน) ของพระเจ้า (อพย.34:14) “เจ้าอย่าอิจฉาริษยาพระเจ้าคนอื่นเลย เพราะพระเจ้าผู้ทรงพระนามว่าหวงแหน เป็นพระเจ้าผู้ทรงหวงแหน” ความริษยาของพระเจ้าแตกต่างจากความริษยาของมนุษย์ ความริษยาแบบมนุษย์ไม่เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า เพราะเป็นอาการของการไม่พอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่หรือมีอยู่ และมีใจคิดร้ายคนอื่น ในพระคัมภีร์มีตัวอย่างมากมายที่พูดถึงผลร้ายของความริษยา เช่น ซาอูล มีใจริษยาต่อดาวิด (1 ซมอ.18:1-9)

คำถาม

1. เมื่อได้ยินคำว่า “คริสตจักร” ทำให้คิดถึงอะไร

.....
.....

2. คริสตจักรเริ่มมีขึ้นจริงๆ เมื่อไร และส่วนประกอบที่จะทำให้คริสตจักรดำเนินไปมีอะไรบ้าง

.....
.....

3. เปาโลเปรียบเทียบคริสตจักรกับพระกายของพระคริสต์ในลักษณะใด (ให้ดู 1 คร.12:12)

.....
.....

4. ให้เขียนความหมายของ 1 คร.12:13 ตามความเข้าใจของคุณ

.....

.....

5. แผนการของพระเจ้าสำหรับคุณก็คือสมาชิกในคริสตจักรที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ คุณจะทำให้แผนการนั้นสำเร็จได้อย่างไร

.....

.....

บทที่ 10 การสูญเสีย

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก.3:1-19, ยน.10:10, รม.5:12, 8:18-23, 1 ยน. 3:1-2

ข้อควรจำ

“ขโมยนั้นยอมมาเพื่อจะลัก ฆ่า และทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยน.10:10)

ข้อคิด

เมื่อมนุษย์พบกับความทุกข์และปัญหา เขามักจะกล่าวโทษพระเจ้า แม้แต่คริสเตียนเองบางครั้งยังรู้สึกเช่นนั้น พระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจ ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง และทรงเป็นความรัก แต่ทำไมพระเจ้าไม่ปกป้องหรือช่วยเรา แต่ความรู้สึกอย่างนี้ก็มีอยู่แล้วตั้งแต่มนุษย์คู่แรกได้ทำบาป มนุษย์ชอบแก้ตัวและโยนความผิดไปให้คนอื่น แม้แต่พระเจ้ายกไม่พ้นจากการกล่าวโทษจากมนุษย์ (ป.ก.3:12) พระเจ้าทรงเตือนอาดัมและเอวาไว้อย่างชัดเจนว่า ถ้าไม่เชื่อฟังจะต้องพบกับความตาย ซาตานได้ล่อลวงทั้งสองคนให้ขัดขืนคำสั่ง ในที่สุดเขาก็ตอบสนองและทำผิดบาปต่อพระเจ้า และผลแห่งธรรมชาติบาปของมนุษย์ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่นั้น สภาพดั้งเดิมที่พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ถูกเปลี่ยนแปลงไปทั้งหมด

คำถาม

1. ทำไมคริสเตียนหลายคนยังมีความปรารถนาชั่ว

.....
.....

2. ให้ออกความคำพูดของเปาโล ในโรม 8:5-8

.....
.....

3. ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องยอมอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณ ไม่ยอมต่อเนื้อหนัง

.....
.....

4. คุณจะดำเนินชีวิตให้มีชัยชนะต่อความปรารถนาชั่วและเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าได้อย่างไร การดำเนินชีวิตในพระวิญญาณหมายความว่าอย่างไร

.....
.....

5. คุณจัดการกับเกมส์แห่งการปรารถนาชั่วของตนเองด้วยวิธีใด

.....
.....

บทที่ 11 การหายโรค

ข้อพระคัมภีร์

อพย.45:26, อสย.53:5, มะ.8:14-17, 9:35, มก.16:18, 1 คร. 12:9, ฮร.13:8, ยก.5:14-15, 1 ปต.2:24

ข้อควรจำ

“ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายสมบูรณ์นั้นตกแก่ท่าน ที่ท่านต้องฟกช้ำนั้นก็เพื่อให้เราหายดี” (อสย.53:5)

ข้อคิด

เมื่อชนชาติอิสราเอลอพยพออกจากประเทศอียิปต์ไม่นาน พวกเขาก็ขาดน้ำดื่มมาใช้ เมื่อพบน้ำในลำธารแห่งหนึ่ง น้ำนั้นเป็นน้ำขมดื่มไม่ได้ พวกเขาก็พากันบ่นต่อพระเจ้า พระองค์ก็ทำให้น้ำหายขมและได้ประทานคำสั่งสัญญาที่ผู้เชื่อยังยึดถืออยู่จนถึงเวลานี้ อพย. 15:26 พระเจ้าตรัสว่า “เราคือพระเจ้าแพทย์ของเจ้า” ด้วยคำตรัสนี้ พระเจ้าทรงสำแดงให้เราเห็นว่า การรักษาโรคเป็นพระนามหนึ่งของพระองค์ ในพระคัมภีร์เดิมพูดถึงการรักษาโรคของพระเจ้าหลายครั้ง เมื่อเวลาผ่านไปหลายศตวรรษ พระเจ้าทรงให้คำสั่งสัญญาผ่านทางคำพยากรณ์ของอิสยาห์ ถึงถึงการเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของพระเยซูคริสต์ พระเยซูทรงถูกเขียนตีด้วยรอยแผลเสียนั้น ทำให้หายโรคได้

คำถาม

1. การอุทิศตัวคืออะไร ให้บอกถึงสิ่งที่คุณอุทิศตัวเพื่อสิ่งนั้นๆ มาสัก 2 อย่าง

.....
.....

2. ทำไมเปาโลเน้นถึงความสำคัญของการรักษาร่างกายให้สะอาดและบริสุทธิ์ ละเว้นจากการล่วงประเวณี

.....
.....

3. เมื่อคุณได้ยินคำว่า “บริสุทธิ์” ทำให้คิดถึงอะไร

.....
.....

4. พระคำใน 1 ธก. 3:12-13 พูดถึงการรักคนอื่นอย่างไร และมีความเกี่ยวข้องกับการมีชีวิตที่บริสุทธิ์
อย่างไร

.....
.....

5. ให้ย่อความพระคำใน ลก.12:35-37 ตามความเข้าใจของคุณเอง

.....
.....

บทที่ 12 จงเข้าใจความจริง

ข้อพระคัมภีร์

อพย.7:8-12, ยบ. 2:1-10, ฮชย.6:1, ลก.4:18, กจ.19:11-17, 1 คร.13:12, 2 คร. 12:1-10

ข้อควรจำ

“เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนคนในกระจำ แต่เวลานั้นจะได้เห็นพระพักตร์ชัดเจน เดียวนี้ ความรู้ของข้าพเจ้าไม่สมบูรณ์ เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า” (1 คร.13:12)

ข้อคิด

เมื่อคุณพิจารณาความสงสัยต่างๆ เกี่ยวกับการหายโรคอย่างอัศจรรย์ อาจจะทำให้รู้สึกว่าย่าไปสนใจกับเรื่องนี้เลย เพราะไม่รู้ว่าเป็นจริงหรือไม่จริง นี่เป็นท่าทีที่ไม่ถูกต้อง ขออย่าลืมว่า การอธิษฐานด้วยความเชื่อทำให้หายโรคได้ ความเชื่อเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการหายโรค และเมื่อไม่หายเราก็ยังมีความเชื่อด้วย ความเชื่อที่แท้จริงทำให้มีชัยต่อการล่อลวงของมารซาตาน สามารถต่อสู้กับความสงสัย ยึดมั่นในคำสัญญา แม้ว่ายังไม่เข้าใจ และรู้ว่าพระเจ้าไม่เคยตรัสมุสาและความรักของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง

คำถาม

1. ให้อ่าน ลก.13:2-3 พระเยซูตรัสว่าอย่างไรในพระคำตอนนี้

.....
.....

2. ให้บอกคำจำกัดความของคำว่า “ความเชื่อ” ตามความเข้าใจของคุณเอง

.....
.....

3. การเชื่อในพระเยซูหมายความว่าอย่างไร

.....
.....

4. ให้อ่าน ยน.3:14-15 ให้บอกว่า ข้อ 14 มีความหมายว่าอย่างไร (ให้ดู กตว. 21:4-9 ด้วย)

.....
.....

5. พระคำใน ยน.3:4-6 มีความหมายอะไรต่อชีวิตส่วนตัวของคุณ

.....
.....

บทที่ 13 ชีวิตหลังความตาย

ข้อพระคัมภีร์

2 ซมอ. 12:21-23, ยบ. 14:13-14, ลก.16:22-28, รม. 14:12, 1 คร. 15:51-58, 2 คร.5:6-9, ฮบ. 9:27

ข้อควรจำ

“ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เขาก็จะมีชีวิตอีกหรือ” (ยบ.14:14)

ข้อคิด

ความตายเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่ก็ดูเหมือนว่าไม่ค่อยโหดร้ายเท่าไร เมื่อเกิดกับคนที่มีอายุมากและพบกับความสำเร็จครบถ้วนแล้ว แต่คนโศคร้ายที่พยายามมีชีวิตอยู่แต่อยู่ไม่ได้จะรู้สึกถึงความตายนั้นโหดร้ายเหลือเกิน ingsให้ครอบครัวเพื่อนฝูงนั่งงงสงสัย เพราะคิดว่าเขาไม่น่าจะตาย สำหรับคริสเตียนความตายไม่ใช่เรื่องลึกลับที่หาคำตอบไม่ได้ ก็คล้ายๆ กับการเจ็บป่วย แสงแห่งความรอดทำให้ความตายไม่เป็นเรื่องดำมืดอีกต่อไป

ในเวลานี้ ความตายเป็นเรื่องน่าเศร้า ความโศกเศร้าเสียใจทำให้คนลืมคิดถึงความสุขของเบื้องหลัง เราควรมีกาลังใจที่จะมองดูสิ่งที่อยู่ไกลออกไปกว่าความเจ็บป่วยและความตาย และสิ่งที่พระเจ้าเสนอว่าจะทรงประทานให้ ถ้าคุณไม่ยอมต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตของคุณ คุณน่าจะตัดสินใจรับเอาในวันนี้ ถ้าคุณเป็นคริสเตียนแล้ว จงติดสนิทกับพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ คุณไม่สามารถพบการชูใจที่ไหนได้อีกนอกจากที่พระเจ้า

คำถาม

1. การถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า หมายความว่าอย่างไร ทำไมเราจึงรู้ว่ามนุษย์ไม่ได้เกิดมาโดยการวิวัฒนาการ แต่ถูกสร้างโดยพระเจ้า ตามพระฉายาของพระองค์

.....
.....

2. การไม่เชื่อฟังของอาดัมและเอวา มีผลกระทบต่อมนุษยชาติอย่างไร

.....
.....

3. ทำไมพระเจ้าต้องจัดเตรียมหนทางที่จะให้มนุษย์รอดพ้นจากความผิดบาป

.....

.....

4. มนุษย์จะรอดพ้นจากความผิดบาปได้อย่างไร (อ้างข้อพระคัมภีร์)

.....

.....

5. ความจริงที่ได้เรียนมาแล้ว มีความหมายต่อชีวิตส่วนตัวของคุณเองอย่างไรบ้าง

.....

.....